

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ollerup Gymnastikhøjskole

AARSSKRIFT

SKINFAX: DEN: HEDDER
DER: HÆVER DEN
SKÆRE: DAG
OVER: JORD
-ENS: HIEM.

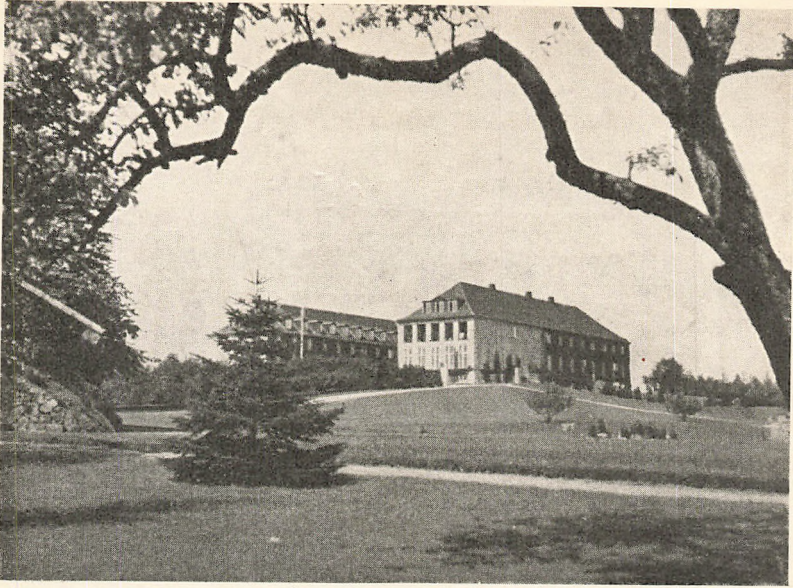
GYMNASTIKHØISKOLEN

Statens pædagogiske Studiesamling
København V.

Ollerup 1932

Axel Dam

3

GYMNASTIKHØJSKOLEN

1932

AARSSKRIFT

Kolomon Jaa
Hans E. Jørgensen

~~79505~~
~~9~~ H
~~e~~
1932
6x2

ANDELSBOGTRYKKERIET I ODENSE

Statens pædagogiske Studiesamling
København V.

DE BLIVENDE VÆRDIER

Der sad to Mænd og talte sammen. Det var i et Nybyggerland. Den ene havde levet der i mange Aar. Han havde dyrket megen Jord op, som indtil hans Tid havde ligget udyrket hen. Han havde avlet Korn i Titusinder af Tønder, sat milelange Staaltraadshegn, indført gode Kreaturer og forædlet Egnens Kvæg-racer. Han havde været en Foregangsmand paa mange Maader, havde ogsaa været hjælpsom overfor andre, saa han havde vundet et godt Navn baade blandt Landsmænd og fremmede Nationers Folk. — Men han havde været tilbøjelig til at se lyst paa Mennesker og paa Landets Udviklingsmuligheder, det havde gjort ham dristig i hans Foretagender. Pengeinstitutterne havde faaet Tillid til ham; og han havde kunnet laane næsten, hvad han vilde. — Nu var Krisen kommen. Produkternes Pris var faldet til et hidtil ukendt Lavmaal. Penge kunde ikke mere laanes. Han kunde ikke klare de store Forpligtelser; og han maatte erklære sig Konkurs. Nu sad han her overfor sin gamle Ven, der var kommen fra Hjemlandet, og gav sine Skuffelser Luft.

»Hele mit Arbejde er spildt«, sagde han. »Alt, hvad jeg har stridt for og bygget op i fyrretyve Aar, er sunket sammen som et Korthus. Det Navn, jeg havde vundet, har tabt sin Klang i Folks Øren. Jeg er for gammel til at begynde paa noget nyt. Det er forbi med mig!«

Som han sad der med sine graa Haar, de trætte Skuldre, det venlige, men lidt bitre Smil om Munden, saa han ogsaa ud som en slagen Mand, og dog var det, som der lyste en egen Varme og Mildhed ud fra hans Skikkelse. Der var vel lidt et Nederlag i det ydre. Men var der ikke sejret i selve Nederlaget? Vennen sad og saa paa ham og kunde ikke være enig med ham. Han mente, at der var meget, der var lykkedes.

»Du har opdyrket megen Jord«, sagde han, »og selv om en Del af den bliver overgroet med Ukrudt, saa er det alligevel et

stort Fremskridt, at den har været brudt op, og saaledes med meget af det, Du har fremmet. Det er Arbejde, som er gjort, og som har tilført Egnen en Værdi, der ikke saadan bliver borte igen.«

»Du har opdraget en Flok Børn, som synes at kunne blive gode og nyttige Mennesker. Nu maa de til at staa paa egne Ben; men mon det er til nogen Skade for dem?«

»Du har givet et godt Eksempel ved din Foretagsomhed, ved din uegennyttige Iver for Opdyrkningsarbejdet og for at hjælpe dine Landsmænd i Gang. — Du har været en af de dygtigste til at opfylde Budet om at gøre sig Jorden underdanig. I dette har Du, uden at Du maaske tænkte paa det, været en ydmyg Tjener og et velskikket Redskab til at virkeliggøre en af Skaberens store Tanker.«

»Det lyder meget smukt«, svarede han, »men saadan har jeg ikke tænkt. Jeg har ikke arbejdet, fordi jeg gerne vilde virkeliggøre Skaberens Tanker. Jeg vilde skabe en god Stilling for mig og min Familie og mine Landsmænd. Nu er det mislykket, og det vil sige, at jeg har lidt Nederlag — et uopretteligt; for jeg er gammel nu og kan ikke begynde paa noget nyt mere.«

»Nej. Du har ikke tænkt, at dit Arbejde skulde være en Gudstjeneste, vi kan godt bruge det højtlidelige Udtryk. Men de største Gerninger, der øves til Gavn for Mennesker, gøres af Folk, der ikke selv ved af det. Men sæt nu, at den Skaber, som har brugt dig i sin Tjeneste, nu har i Sinde at bruge den Krise, som Mennesker i deres Uforstand har kaldt ned over sig, til at aabne dine Øjne for de Værdier, der ikke forsvinder. — Du har stræbt efter Rigdom, Magt og Indflydelse. Nu vejres disse Ting hen som Spindelvæv en Stormdag. Tilbage bliver det Arbejde, Du har udført, det Eksempel, Du har givet andre, og som har stivet mangen en veg Stakkel af i en vanskelig Stund, og den Varme, som trods alt bor i dit Sind, og som inden saa længe vil bryde igennem Bitterheden og fylde dig med Taknemlighed!«

»Gid Du havde Ret i dette sidste, for det er saa tungt at være bitter; og Du har vist Ret i, at Glæden er en større Værdi end noget af det, som jeg har mistet; men jeg er ikke sikker paa, at jeg kan komme over dette, saa Glæden kan komme til at slaa Rod i mit Sind.«

»Du er allerede et godt Stykke paa Vej, dersom Du er blevet klar over, at Sindets Rigdom er mere værd end Kvæghjorder og

faareflokke, Hvedebunker og Bankkonto'er. Thi den kan bestaa paa Trods af Krisetidernes Op- og Nedgang.«

»Ja, Du ved vist ikke, hvor meget de Ting betyder, som Du der nævnte; men jeg længes efter Fred i Sindet, og den vindes vistnok kun, naar de nævnte Ting taber Magten over os, og vi lærer at fæste os ved de usynlige, blivende Værdier.«

* * *

I den engelske Digter Shakespeares Skuespil »Kong Lear« skildres bl. a., hvorledes Jarlen af Gloster, der har en ægte Søn Edgar og en uægte Søn Edmund, lader sig forlede af den uægte Søn til at mistænke Edgar for at staa Faderen efter Livet. Da Edgar føler sin Faders Vrede, flygter han hjemmefra og forestiller, at han er vanvittig for paa den Maade at redde sit Liv.

Imidlertid kommer Faderen i Ulykke. Han faar sine Øjne stukket ud og vandrer om, blind og hjælpeløs paa den samme øde Hede, som Sønnen har søgt Tilflugt paa. Edgar tager sig kærligt af Faderen og leder og fører ham uden at give sig til Kende.

Faderen ønsker at blive ledet ned til Dover ved Kanalen, for at han kan styrte sig ned ad de høje Skrænter og paa den Maade slippe af med Livets Byrde. Edgar følger ham tilsyneladende. Han fører ham ikke ud til Klinten, men fortæller ham, at han nu er der; og Faderen kaster sig frem og tror, at han nu styrter ned; men han falder blot paa Jorden og tager ingen Skade. Og da han ingen Mæn har lidt, forsoner han sig foreløbig med sin Skæbne og adlyder den unge Mand, som følger ham, og som han ikke ved, er hans Søn.

Da Jarlen af Gloster hører, at Kong Lear er blevet drevet bort fra Hjemmet af sine onde Døtre og næsten er bleven vanvittig af Sorg og Smerte, vil Jarlen ikke leve længere. Han vil atter tage sit eget Liv. Da siger Sønnen Edgar til ham. »Igen fortvivlet. Vi maa oppebie vor Indgang som vor Udgang her i Verden, at være moden, det er hele Sagen!«

I dette Udtryk ligger en hel Livsanskuelse. Det vil sige, at om det, man kalder Lykke eller Ulykke, rammer os, har mindre at betyde. Hovedsagen er, at vi lader det virke saadan paa os, at det bliver til Vækst og Modning for Sjæl og Sind. Edgar var uskyldig i den Modgang, han fik. Det var Følgerne af Faderens og andres Synder, der faldt over ham. Man kunde derfor tale om, at han led uretfærdigt; men dersom Sjælens Modning

er Maalet for Menneskers Liv her paa Jorden, saa bliver det mindre væsentligt, om vi med vort korte Syn kan se nogen Retfærdighed deri eller ej.

Som Planterne spirer og grønnes, blomstrer og bærer Frugt, saaledes er ogsaa Menneskelivets Maal at vokse, udfoldes og bære moden Frugt. Modningen er Hovedsagen. Den Stilhed og Fred, Højhed og Ro, den Mildhed og Varme i Sindet, som kan komme til Udfoldelse hos Mennesker, uanset om de har Med- eller Modgang. Det er en blivende Værdi.

* * *

I Apostlenes Gerninger fortæller Lucas om, hvorledes Paulus i Kæsarea taler til Kong Agrippa og Landshøvdingen Festus. Der sidder de to mægtige Mænd i deres Værdighed, Pomp og Pragt. Foran dem staar den lænkede Paulus, som er saa nogenlunde helt i deres Vold. Men lytter vi til hans Tale, vil vi mærke, at Paulus er den stærkeste. De kan vel raade over hans Legeme; men over hans Aand har de ingen Magt; her er det ham, der er den mægtige. Da han stunder mod Slutningen af sin Tale, siger Kong Agrippa: »Der fattes lidet i, at Du overtaler mig til at blive Kristen!« Da er det Paulus udbryder: »Jeg vilde ønske til Gud, enten der fattes lidet eller meget, at ikke alene Du, men alle, som hører mig i Dag, maatte blive saadanne, som jeg er, paa disse Lænker nær.«

Han har vel løftet Hænderne op og vist Lænkerne frem. Han er saa meget rigere, end de er, baade Kongen, Landshøvdingen og de mange Tilhørere af forskellig Stand, at han tør tilbyde dem at dele Kaar med ham, blot ikke Lænkerne. -- De andres Pragt og Luksus, Magt og Ære skal forgaa. De har kun faaet et Navn i Historien, fordi de fik med Paulus at gøre. Han har baaret deres Navne ud over den hele Jord nu snart gennem nitten Hundrede Aar. I Paulus var den Værdi, som ikke forgaar. — Jesus Kristus havde sagt til sine Disciple: »Jeg er Vintræet, I er Grenene. Den, som bliver i mig, og jeg i ham, bærer megen Frugt; thi uden mig kan I slet intet gøre!« Og han havde videre sagt: »Dette har jeg talt til eder, for at min Glæde kan være i eder, og eders Glæde kan blive fuldkommen!« Det er denne Glæde, som er i Paulus' Hjerter, og som gør ham rigere end Alverdens Konger og Landshøvdinge.

Saadan som Saften strømmer gennem Vintræets Stamme og

ud i Grenene, saa de kan bære Frugt, saaledes strømmer den almægtige Guds Kærlighed gennem Jesus Kristus ind i Menneskenes Hjerter og fylder dem med en Glæde, som ingen kan tage fra dem, og med en Kærlighed, der gør dem rigere end alle andre.

I et kristeligt Digt fra Spanien paa Reformationstiden siger Forfatterinden saaledes: »Det er ikke Himlen, min Gud, som Du har lovet mig, der faar mig til at elske Dig. — Det er heller ikke det frygtede Helvede, der afholder mig fra at gøre Dig imod. — Nej, Du Herre, drager mig, det bevæger mit Hjerte at se Dig spigret til et Kors og forhaanet. — Det rører mig at se dit Legeme saa saaret. — Din Vanære og din Død griber mig om Hjertet. — Ja, din Kærlighed tager mig saaledes fangen, at selv om der ingen Himmel var, vilde jeg elske Dig; og selv om der intet Helvede var, vilde jeg frygte Dig. — Du behøver intet at give mig, for at jeg skal elske Dig; thi selv om jeg ikke haabede det, som jeg haaber paa, vilde jeg dog elske Dig, som jeg elsker Dig nu!«

Den aandelige Rigdom, der finder Udtryk i dette Digt, er ikke alene løst fra al den Op- og Nedgang, Med- og Modgang, vi kan komme ind i her i Verden; men den er løst fra alt Begær. Den lever og aander, som Liljen gror paa Marken, og som Fuglen synger under Himlen, lever og aander ud af Guds Kraft og naaderige Kærlighed.

Professor H. Høffding siger i sine Erindringer: »At vort egentlige Liv er et indre Liv, lærer man i Alderdommen, om man ikke havde lært det før!«

Vort egentlige Liv er et indre Liv; det indre Liv er et usynligt Liv. Det egentlige er det, der har blivende Værdi; men naar det egentlige er i den usynlige Verden, saa er ogsaa de blivende Værdier kun tilstede i den usynlige Verden. Alt, hvad vi kan udrette i den synlige Verden, hvad vi planter, opdyrker, bygger og forandrer i de Naturforhold, der omgiver os, har kun nogen blivende Værdi, hvis de afsætter Virkninger i den usynlige Verden, i Menneskers Sjæle og Sind. — Derfor var det ogsaa, at Mesteren sagde: Hvad gavnedes det et Menneske, om han vandt den hele Verden, naar han tog Skade paa sin Sjæl. Thi det var derinde, i den usynlige Verden, Værdierne skulde give sig til Kende.

Naar Professor Høffding siger, at i Alderdommen lærer man, at det egentlige Liv er et indre Liv, hvis man ikke har lært det før, saa betyder det jo, at det ingenlunde er indlysende for de fleste, at det er saaledes. Tværtimod hænger vi alle med mere eller mindre Lidenskab fast ved de synlige Ting. Og det koster for de fleste megen Smerte at naa frem til den Erfaring, at det indre Liv er det egentlige. Men skal et Menneske naa frem til at faa Del i de blivende Værdier, maa det lære at give Afkald paa Magt og Herredømme i den ydre Verden. Her har økonomiske Kriser, Misvækst, Uheld og anden Modgang sin betydningsfulde Gerning i Menneskers Liv. De hjælper til, at vi kan løses af de stærke Baand, som binder os alle til Tingene i den synlige Verden.

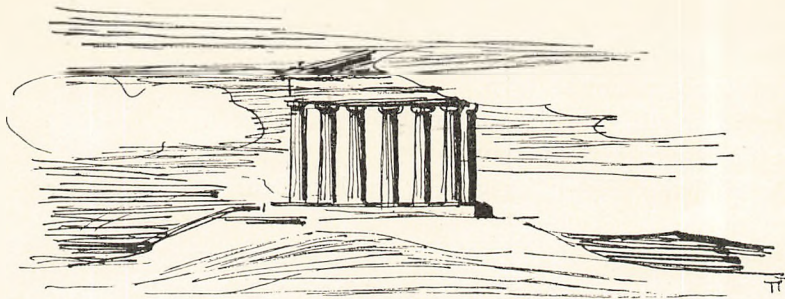
Maaske har al vor rastløse Stræben efter at vinde Herredømme over Naturen og dens Kræfter intet andet Formaal end det, at i Arbejdet med disse Ting modnes vort indre Liv. — At være moden, det er hele Sagen.

Men enten det er saaledes eller ej, og enten de indre Ting har lidt eller meget at betyde, saa vil Kristne alle Dage vide, at den Modning, som er hele Sagen, den lykkes bedst, ja den lykkes kun til Fuldkommenhed der, hvor Kærlighedens Aand gennem Menigheden faar Lov til at arbejde i Menneskers Hjerter. Dér skabes de blivende — de evige Værdier.

Hyrde god og Glædens Kilde!
 du, hvis Navn i hvert Savn
 gør mit Hjerte stille.
 Jesus, Frelser, for din Trone
 der skal vi stemme i
 Tak og Lovsangs-Tone!

(Poul Gerhardt).

LARS BÆKHØJ

DER STAAR SYV SLANKE SØJLER længst ude i ørknens rand.
Jeg ved det. Jeg har hørt det, og jeg ser dem i det fjerne:
en gruppe, der er blaa i det gule ørkensand.
Den har spøget i henfarne slægters hjerne. —
For hver en gang et foraar gjorde himlen høj og klar,
og græsset fik sin skære, grønne tone,
er det hændet i oasen, at en mand er blevet vår
disse søjler dær i retning af Tell-Pone. —

Jeg har set dem, og jeg styrter under raaben ind i lunden,
men I viger, og jeg skriger, saa at fraaden staar om munden:
»Elskte, aa min elskte!« — Men der lyder intet svar. —
»Elskte, har du skjult dig? Aa venner dog, saa bring mig
»hen til hendes hytte. Hun skal se det høje syn. —
»I staar stumme rundt omkring mig,
»og I rynker eders bryn. —
»Elskte, du skal se det høje syn.« —

Hytten lukket. Lysen slukket. Det er nat,
og den sorte himmel er med klare stjerners hær besat.

Der er syv ranke søjler, plantet midt i ørknens sand,
og de siger, Gud han gøgler dette billed af sit land,
saa det stiger som fantomer for fantasters vilde syn,
og det viger, naar man haster hen imod det. —

Hvorfor? Til hvad? Jeg maa.
Jeg maa gaa og gaa og gaa
og traske med sandalerne i sandet. —
Men endnu plasker vandet,
og det gurgler, og det risler
i cisternerne i lunden, medens palmerne de hvisler:

»Her er sødt, og her er saligt,
 »brune pigers aabne favn.
 »De vil mætte dig med dadler,
 »se de smiler ved dit navn.
 »De vil byde dig en kølig drik fra brønden.« —

Der er syv ranke søstre, syv af en bryllupsskare
 med brudelys i haanden og med kjortlen tæt om hoften.
 Der er syv stærke sønner, der gaar frem i sluttet skare
 med høje spyd. De stranker sig i koften.

Men karavanen drog forbi vest paa til Halep havn,
 og ingen turde nærme sig de støtter.
 Og ingen turde nævne de søjlestøtters navn,
 blandt hyrderne, der sindigt hjorden flytter. —

Dær inde ruger natten over hytterne i lunden,
 og dær ved okserne i dalen glammer hunden.

Jeg har set, nej, jeg har anet, at det laa der. Det er landet.
 Og hvad gør det, det er sket, jeg blev i samme stund forbandet.
 Lad kvinderne kun barsle og mænd blot yppe kiv.
 Nu ved jeg, hvad jeg maa med mit stakkede liv.

GUNNAR A. ENGBERG

NATIONALBANKENS VALUTAKONTOR

Valutakontoret er opstaaet som en Følge af den voldsomme Krise, der nu i flere Aar har raset i Alverdens Lande.

Siden Verdenskrigen har der været en stadig Uro og Uligevægt i det økonomiske Liv. Dog indtraadte der fra omkring 1925 en tilsyneladende Ro. Efterhaanden var de fleste Lande kommet tilbage til Guldmøntfoden, saa de store Forstyrrelser paa Grund af en svingende Valuta dermed bragtes til Ophør. Priserne paa de store Markeder faldt nogenlunde til Ro eller steg ganske langsomt i Aarene op mod 1929.

Denne tilsyneladende Ligevægt var indtraadt paa et Prisniveau, der laa langt over Prisniveauet fra før Krigen, i Gennemsnit vel omkring 50 pCt. højere. Man regnede med, at Forholdene dannede Udgangspunktet for et nyt økonomisk Fremstød. Dette Lyssyn var overmaade udpræget i Amerika (jvf. Slagordet »Prosperity«) og gav sig Udtryk i mægtige industrielle Nyanlæg. Paa Børserne handledes Aktierne til forrykt høje Priser. Et Tilbageslag maatte komme og kom i Efteraaret 1929. Krakket i Wall Street i New York dannede Indledningen til den Krise, der nu hærger i alle Lande. Men denne Krise er blevet langt, langt mere end en blot Reaktion mod den forrykte Spekulationsbølge i Amerika i 1928—29. Der skal imidlertid ikke her gøres noget Forsøg paa at udrede Aarsagerne til Krisens Voldsomhed. Det skal blot slaas fast, at siden 1929 er Priserne paa alle Varer faldet med en rivende Hast.

Den internationale Handel har siden Verdenskrigen ikke haft gode Kaar. Før Krisen i 1929 tog sin Begyndelse, fandtes der store Toldmure, Indførselsforbud og andre Foranstaltninger, der enten hæmmede eller umuliggjorde Handelen mellem Landene.

I Krisens første Aar lægges der næsten alle Vegne nye Baand paa den internationale Handel i Form af nye Toldlove med højere og flere Afgifter. Det var og er fremdeles den gængse Mening, at man paa denne Maade kan bøde paa en Krise. Det

kan imidlertid i høj Grad diskuteres, om denne Fremgangsmaade er rigtig; det er i al Fald sikkert, at man skader de Lande, der i særlig Grad er henvist til Udenrigshandel.

Det gamle Frihandelsland, England, kom da ogsaa ud i særlige Vanskeligheder. Andre Vanskeligheder i Forbindelse hermed gjorde, at »Bank of England« i September 1931 maatte opgive Guldindløseligheden, og Pundets Værdi overfør Dollars faldt i Løbet af kort Tid fra 4,86 til omkring 3,50.

Naar selve det »grundsolide« England maatte gribe til denne Udvej, kan man forstaa, at en ny Bølge af Utryghed — for ikke at sige Panik — skyllede over Verden. Nye Prissammenbrud fandt Sted.

Slag i Slag opgav en Række Lande Guldindløseligheden af deres Pengesedler. De nordiske Lande, hvis Udenrigshandel for en stor Del faldt paa England, lod allerede i Oktober 1931 Guldindløseligheden suspendere og Valutaen falde i omtrent samme Forhold som det engelske Pund. Landene blev, hvad man populært kaldte for Medlemmer af »Sterlingklubben«.

Usikkerheden ved de forskellige Papirvalutaers Værdi førte til Spekulation og Kapitalflugt. Ogsaa i de Lande, der fremdeles opretholdt Guldmøntfoden opstod der Nervøsitet paa Grund af Usikkerheden, om Guldmøntfoden stadig vilde blive opretholdt.

Al denne Usikkerhed og Nervøsitet med deraf følgende Spekulation har ført med sig en Række overmaade drastiske Forholdsregler i en lang Række Lande.

Først maatte Kapitalflugten bremses, og Love til Værn om Valutaen kom frem alle Vegne. For dernæst at faa Betalingsbalancen i Orden fæstede man sig overalt i særlig Grad ved Handelsbalancen, som jo udgør det vigtigste Element i Betalingsbalancen. At ordne Betalingsbalancen ved Hjælp af Laan laa jo paa Grund af den almindelige Usikkerhed næsten udenfor Mulighedernes Grænse.

Altsaa fik den i Forvejen stærkt hæmmede Udenrigshandel nye Baand og Lænker.

Fra hele Verden hørte man nu om Toldforhøjelser og Importrestriktioner. Restriktionerne kunde bestaa i Forbud mod Indførsel af visse Varer eller Kontingentering, noget vi nu skal lære alt for godt at kende med Hensyn til vor Landbrugseksport til England. Endvidere hørte man om Valutarestriktioner og Valutatillægsafgifter.

Danmark fulgte med i denne Udvikling og fik sin ejendommelige Valutaordning. Det er denne, vi nærmere skal undersøge i det følgende.

30. Jan. 1932 vedtoges Lov om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Dette er en af de mærkeligste Love, der har set Dagens Lys i Danmark. Den vedtoges med Støtte fra de fire politiske Partier. Loven traadte i Kraft den 10. Febr. 1932 og var bestemt som en rent midlertidig Foranstaltning; men endnu har vi en nogenlunde tilsvarende Lov gældende.

Lovens Formaal var sammensat:

For det første ønskede man en stærk Begrænsning af Indførselen for om muligt at opnaa Balance i Udenrigshandelen som Helhed (Værdien af vor Udførsel var faldet stærkt som Følge af det særlig store Prisfald paa Landbrugsvarer).

For det andet ønskede man saa vidt muligt at overflytte den nødvendige Indførsel til de Lande, der var villige til at aftage Varer fra Danmark, i første Række England. Med andre Ord en Stræben efter at opnaa Balance i Udenrigshandelen med hvert enkelt Land.

For det tredie ønskede man ved Begrænsningen at tage Hensyn til Beskæftigelsen i Landet, saaledes at Indførselen af Færdigvarer, der kunde fremstilles herhjemme, blev stærkt begrænset, medens Raavarer, og da særlig Raavarer fra England o. l. Lande, kom ind uden Vanskeligheder.

Disse og enkelte andre var Lovens Formaal, og som Middel til Gennemførelsen oprettedes en helt ny Institution, Nationalbankens Valutakontor, der efter Lovens Bestemmelser skulde fordele den Valuta, man regnede med at kunne disponere over til Indførselen.

Opgaven, man stillede dette Valutakontor, var om ikke uløselig saa dog overordentlig vanskelig. Det lader sig ikke gøre med Dages Varsel at danne en saa indgribende Institution, hvor faste Retningslinier lige fra første Dag er en bydende Nødvendighed. Begyndelsen blev da ogsaa mere end vanskelig.

I den første Tid havde Valutakontoret til Huse i Hotel »Kongen af Danmark«, fordi man her kunde faa Lokaler, som laa i Nationalbankens Nærhed. Disse Lokaler var altfor trange. Det, der behøvedes, var Overskuelighed, men dette kunde ikke opnaas i de mange smaa Rum.

Importørerne sendte Ansøgninger om Valuta-Attester ind i store Mængder, og da det trak ud med Besvarelsen af disse, opstod der Nervøsitet blandt Importørerne, hvilket gav sig Udslag i nye Bølger af Ansøgninger, Reklamationer, Telegrammer o. s. v. Det blev en Syndflod af Papir saa voldsom, at det rygtedes ude i Landet, at en Mand var blevet borte i Papirerne under Arbejdet! — —

Efter nogen Tids Forløb saa Valutakontorets Ledelse ingen anden Udvej end for et Tidsrum af en Uge at nægte Besvarelse af alle Forespørgsler, baade skriftlige og mundtlige, for om muligt at faa besvaret alle hidtidige Forespørgsler og samtidig faa gennemført en hensigtsmæssig Ordning af Kontorgangen. Ved denne Tid blev Kontoret ogsaa flyttet til de rummeligere Lokaler i Møntergaarden i Vognmagergade, hvor det fremdeles har til Huse.

Disse Forholdsregler hjalp; men endnu kunde det ofte ske, at der gik adskillige Uger, inden en Forespørgsel blev besvaret. Først henimod Efteraaret fik man overstaaet Begyndelsesvanskelighederne, saaledes at det herefter har hørt til Undtagelserne, naar en Forespørgsel ikke er blevet besvaret i Løbet af en Uges Tid. — I denne Forbindelse skal det dog nævnes, at der ret tidligt udviklede sig den Fremgangsmaade, at Tildelingen af Valuta-Attester fandt Sted for et længere Tidsrum (flere Maaneder) ad Gangen i Form af Valuta-Bevillinger, hvorpaa der kunde afskrives Attester, og ved en saadan Tildeling gjorde man paa Forhaand Ansøgerne klart, hvornaar Svaret kunde foreligge. Her har det selvfølgelig drejet sig om adskillige Uger, da Arbejdet med at fordele Valuta til omtrent en halv Snes Tusinde Importører paa een Gang maa tage Tid.

Hvorledes har Valutakontoret søgt at løse de store Opgaver, det blev stillet overfor? — Det kan straks slaas fast, at det er sket ved en for mange Importører højst smertefuld Fremgangsmaade. Valutakontoret maatte jo i mange Tilfælde nægte enten helt eller delvis at udstede Valuta-Attest til Indførsel af de Varer. Importørerne ønskede at indføre. De Principper, man er gaaet frem efter ved Tildelingen, skal jeg ikke nærmere gøre Rede for; kun skal jeg nævne, at den enkelte Importørs Indførsel i 1931 danner Grundlaget for Beregningerne.

Oprindeligt krævedes der Valuta-Attest til Indførsel af alle Varer, men fra Sept. 1932 er en hel Del Varer, bl. a. uformale

Korn og Foderstoffer, givet fri. Alle de Varer, der uden Valuta-Attest kan indføres, findes opført paa en Friliste, der omfatter saa mange Varer, at det omtrent svarer til en Trediedel af Værdien af vor samlede Indførsel.

De af Nationalbankens Valutakontor udstedte Valuta-Attester bruges dels ved Indklareringen af Varer, dels ved Købet af Valuta til Betaling for de indklarede Varer. Saaledes er en Valuta-Attest baade en Indførselstilladelse og et Dokument, der giver Adgang til Køb af Valuta. Denne Dobbeltsidighed fremgaar jo ikke af Attestens Navn og har da ogsaa voldt mange Misforstaaelser. Ved Indførselen af en Vare er Valuta-Attest nødvendig, selv om man ikke ønsker at købe nogen Valuta, fordi man maaske i Forvejen har et Tilgodehavende i Udlandet.

Hvorledes er det nu lykkedes Valutakontoret at løse de Opgaver, man stillede det?

Lad os først se paa det første Formaal, Balancen i Handelen med Udlandet som Helhed.

1932	Indførsel	Udførsel
Januar	109 Mill. Kr.	96 Mill. Kr.
Februar.....	100 —	99 —
Marts	104 —	90 —
April.....	97 —	97 —
Maj.	93 —	78 —
Juni	87 —	91 —
Juli.....	81 —	94 —
August	88 —	90 —
September.....	84 —	108 —
Oktober	95 —	104 —
November.....	98 —	90 —
December.....	105 —	96 —
Ialt...	1141 Mill. Kr.	1133 Mill. Kr.

Det ses af Tallene, at paa dette Omraade har Valutakontoret løst sin Opgave. Ind- og Udførsel udviser nogenlunde Balance for Aaret 1932 som Helhed. Det lille Indførselsoverskud paa 8 Mill. Kr. kan ikke bringe nogen Forstyrrelse i Betalingsbalancen overfor Udlandet, idet vore »skjulte Indtægter« (Fragt m. m.) langt overstiger dette Beløb. Tallene for Ind- og Udførsel i 1931 er henholdsvis 1465 og 1329 Mill. Kr. Det giver et Indførselsoverskud paa 136 Mill. Kr. Balancen i 1932 er altsaa opnaaet

paa langt lavere Tal; trods Fremgang i vor Udførsel — maalt i Mængden af Varer — er der Tilbagegang i Værdien.

Det næste Formaal var Bestræbelserne for at komme nærmere Balance i Handelen med hvert enkelt Land. Lad os undersøge vor Samhandel med en Række Lande i Aarene 1931 og 1932. I 1931 var Handelen endnu fri, i 1932 var den jo næsten hele Aaret afhængig af Valutakontoret.

	Indførsel i Mill. Kr.		Udførsel i Mill. Kr.	
	1931	1932	1931	1932
Tyskland	491	296	179	150
Storbritanien	219	254	812	725
Norge	22	24	68	32
Sverige	91	62	85	65
Island	2	2	10	7
Finland	15	11	11	9
Rusland	57	46	8	9
Polen og Danzig...	34	28	6	9
Holland.....	62	55	24	13
Belgien	38	25	37	39
Frankrig	53	30	21	15
Italien	14	10	4	6
Svejts.....	14	11	14	7
Czekoslovakiet	19	9	2	3
U. S. A	154	88	6	5

Tallene viser, at der har fundet en udpræget Forskydning Sted i vor Indførsel fra en Række Lande. Lad os nærmere omtale de tre vigtigste Lande i vor Indførsel: Tyskland, England og U. S. A.

Med Hensyn til Tyskland ser vi, at Indførselen er gaaet ned fra 491 til 296 Mill. Kr. Maalt i pCt. af den samlede Indførsel i de to Aar udgør Indførselen i 1931, 34 pCt., i 1932, 26 pCt., en stærk Nedgang; men endnu indfører vi dog omtrent dobbelt saa meget fra Tyskland, som dette Land køber hos os.

Med Hensyn til U. S. A. ser vi en Nedgang fra 154 til 88 Mill. Kr., eller procentvis af den samlede Indførsel, fra 11 til 8 pCt. Ogsaa det er en stærk Nedgang; men her er det udelukket at opnaa Balance med vor Udførsel; thi U. S. A. køber saa at sige intet hos os, i 1932 kun for 5 Mill. Kr.

Ser vi endelig paa England, er der en Stigning i vor Indførsel fra 219 Mill. Kr. i 1931 til 254 Mill. Kr. i 1932. Procentvis faar vi en Stigning fra 15 til 22 pCt. Netop med Hensyn

til England har Valutakontoret gjort sig betydelige Anstrengelser, for at Landet kunde møde stærkere ved de Forhandlinger, der nu staa paa vedrørende Samhandelen mellem England og Danmark. Det er da ogsaa en meget betydelig Stigning, der har fundet Sted, men endnu køber England omtrent tre Gange saa meget hos os som vi hos dem, saa vi er meget langt fra Balance.

Dette at skabe Balance i Handelen med hvert enkelt Land, strider mod de økonomiske Love, idet man jo snarest maa anse det for en Undtagelse, at det Land, som køber hos en, ogsaa netop kan tilbyde de Varer, man særlig har Brug for. Det var da heller ikke Meningen i Valutaloven, at der skulde skabes fuldstændig Balance, men at man skulde gaa saa langt ad den Vej som muligt for derigennem at styrke vor Eksport. De fremdragne Eksempler fra de tre vigtigste Lande viser, at en saadan Forskydning har fundet Sted, og saadan set maa man sige, at Valutakontoret ogsaa har løst denne Opgave.

Hvad endelig Valutalovens tredie Formaal, Beskæftigelsen, angaar, er det meget vanskeligt at sige noget afgjort i Almindelighed. En Kendsgerning er det, at Arbejdsløsheden er vokset til tidligere ukendte Højder i den Tid, hvor Valutakontoret har virket. Denne Stigning i Arbejdsløshed gælder imidlertid for samtlige Lande. Fæster man sig ved de enkelte Erhvervsgrupper, kan man i nogle Tilfælde skønne — og i enkelte Tilfælde konstatere — Valutakontorets Virkninger. Naar f. Eks. den store Tekstilarbejdergruppe hele Tiden har haft god Beskæftigelse, er der ingen Tvivl om, at det skyldes Importbegrænsningen. Forskellige Smaaindustrier som Legetøjsindustri og andre har gennemgaaet en kendelig Udvikling. Omvendt maa vi nævne, at Valutakontorets Virksomhed har ramt Handelen meget haardt, saa der her er opstaaet yderligere Arbejdsløshed. — Der findes saaledes Grupper, der er blevet hjulpet, og andre, der er blevet skadet, og hvad der tæller mest, er vanskeligt at sige.

Hvorledes har nu Kronekursen stillet sig? — Her kan det straks slaas fast, at naar Nationalbanken er bleven støttet af saa drastiske Love som de forskellige Love til Værn for den danske Valuta, foreligger der Mulighed for at fastsætte Kronekursen paa et hvilket som helst Punkt indenfor en rimelig Grænse og fastholde den der. De Svingninger, der har været siden Valutakontorets Oprettelse, er da ikke Udtryk for en Pris, bestemt i det aabne Marked, men vilde eller ønskede Bevægelser. I den første

Halvdel af 1932 holdt man Kursen nogenlunde i Paritet med Sterling (1 £ = 18,16 Kr.). Siden har man »slækket« paa Kursen, i September, Oktober, November og December holdt den sig nogenlunde fast i Forholdet 1 £ = 19,30 Kr., men nu, da dette skrives, er vi kommet over de 20 Kr. for 1 Pund Sterling. Det hævdes i Dagbladene, at det er den voldsomme Efterspørgsel, der er Aarsagen til Stigningen, medens det dog snarere er en villet Stigning, og Tanken om, at en saadan Stigning er forestaaende, der foraarsager den voldsomme Efterspørgsel, idet Importørerne forcerer deres Indkøb. Kravet om en lavere Kronekurs har jo bestandig været ført frem, og det ser ud til, at det nu i nogen Maade har vundet Øre.¹⁾

Vender man nu Blikket mod andre Lande for at se, om man ogsaa der kan finde Indretninger, der svarer til vort Valutakontor, saa kan man hist og her finde noget i samme Retning. I Czekoslovakiet fandtes saaledes en Ordning, der overfor saakaldte »overflødige Varer« virkede paa samme Maade som vort Valutakontor. Listen over de overflødige Varer voksede stadig, saa Forskellen mellem den danske og czechoslovakiske Valutaordning efterhaanden blev ringe. Siden August 1932 er Ordningen yderligere bleven vor lig, idet der nu kræves Valuta-Attest fra den czechoslovakiske Nationalbanks Valutakontor til Indførsel af alle Varer, der ikke paa særlig Maade er undtaget. Saaledes findes der i Czekoslovakiet en Friliste paa samme Maade som hos os.

Valutarestriktioner med mere begrænset Virkning findes i en lang Række Lande, men langt fra alle. Norge og Sverige har f. Eks. kunnet holde sig fri.

Nationalbankens Valutakontor er et Barn af Krisen. Krisen hænger stadig, og Valutakontoret eksisterer ogsaa fremdeles. Men det er jo en velkendt Sag, at hver Gang en af de kortvarige Valutalove har været ved at udløbe, har der været udkæmpet drabelige Slag paa Rigsdagen og i dennes Udvalg, inden man har faaet vedtaget en ny Lov. — Om Aftenen læste man i Aviserne og hørte i Radioen, at nu var alle Haab om Enighed bristede, Forhandlingerne sprængte o. s. v. Dagen efter blev man alligevel enige. Den sidste Lov af 6. December 1932 krævede endog

¹⁾ Senere Tilføjelse:

Ved det store politiske Forlig i Slutningen af Januar 1933 sattes Kronekursen yderligere ned. Det er Tanken at fastholde Kroneværdien i Forhold til Sterling, saaledes at 1 £ = ca. 22,50 Kr.

en Folketingsopløsning med paafølgende Valg for at kunne komme gennem Rigsdagen. Til Gengæld blev denne Lov ogsaa af større Varighed end de lidligere, idet den gælder for hele Aaret 1933.

Naar den Tid kommer, da denne Lov er ved at udløbe, hvad vil der da ske? Vil det vise sig, at Valutakontoret er noget mere end en blot Kriseforanstaltning; vil det vise sig, at Valutakontoret (maaske under et andet Navn) lever videre, selv om Krisen skulde være paa Retur?

Jeg tror, man kan sige, at vi staar overfor en Tid, hvor Staten i højere og højere Grad vil gribe ind i det økonomiske Liv, enten det nu vækker Sympati eller ej. En Institution som Valutakontoret er i Slægt med denne Tendens.

Udviklingen vil vise, om Valutakontoret er en Institution, der ikke alene er et Barn af Krisen, men tillige et Barn af Tiden.

RICHARD SYBERG

Peter Henr. Ling.

DIGTEREN PER HENRIK LING

Alle danske Delingsførere kender Lings Betydning for vor nuværende Gymnastik, men det er sikkert de færreste, der har haft Lejlighed til at læse hans Skrifter og lære hans Betydning for Samtidens Aandsliv at kende.

Ling virkede jo ikke blot med Gymnastik og andre Legemsøvelser, — dette var kun et Middel, et Redskab for ham. — I endnu højere Grad var han optaget af Maalet med disse Øvelser og det andet Middel: Digtningen, og ogsaa her blev han en betydelig Drivkraft for de stærke Ideer, der blomstrede frem i Danmark og Sverige ved Begyndelsen af forrige Aarhundrede.

Allerede som Dreng, men især som ung Mand, var han meget optaget af Poesi og Læsning; men samtidig hermed var han en af de vildeste Drengene i Skolen, og da han sammen med nogle andre Knægte tog sig selv til Rette overfor en forhadet Lærer — og ikke vilde underkaste sig Skolens Straf, maatte han rejse derfra, men med de stærkeste Følelser om og Vilje til at aftvætte

denne Plet. Han var nu uden Tilholdssted. Slægten, Moderen havde som Skik var giftet sig med sin afdøde Mands Efterfølger i Præstekaldet (i Ljunga i Smaaland), vilde han ikke bede om Hjælp, og efter flere Aars Kamp for Tilværelsen, i hvilke han tog Studentereksamen, landede han i København Aar 1899.

Her i Danmarks Hovedstad faar han saa sin Tilskyndelse til Fremtidsgerningen. — Han var stærkt optaget af Tidens store Spørgsmaal og meget interesseret i dansk Sprog og Litteratur. Næsten daglig besøgte han Det store kongelige Bibliotek og tilbragte ofte her Formiddagen paa Læsesalen. Kun faa Mennesker kunde han faa Tiltro til. Et af disse var den senere meget kendte Skribent og Universitetslærer E. C. Werlauf, som da var ansat ved Biblioteket og omtrent var paa Lings Alder. De to drøftede nu næsten daglig Dagens og især Litteraturens Begivenheder, og mange Aar efter skrev Werlauf en meget interessant Bog om disse Ungdomsminder. Han siger heri: »Som den eneste Nulevende, der nøje har kjendt den tredobbelte Mester i Fægtning, Gymnastik og Skjaldkunst under hans Ophold i København, tror jeg ikke at burde tilbageholde et Bidrag for fuldstændigere Kendskab om en af Sverrigs mærkeligste litterære Personligheder i den nyere Tid«. — Og videre siger han: »Han besad megen Sprogtalent, talte Fransk med megen Færdighed, ligeledes Engelsk og Tysk. Paa Biblioteket sysselsatte han sig især med Grammatiker og Ordbøger. Han vilde udarbejde Grammatiker i flere af de nyere Sprog efter en ny og ejendommelig Plan.« ». . . inden han forlod Danmark, talte og skrev han Dansk med megen Færdighed og Korrekthed.« — »I det hele taget havde hans femaarige Ophold i Kjøbenhavn en afgørende Indflydelse paa hans hele fremtidige Dannelse og Virksomhed. Her lærte han først at kjende Eddaerne og den nordiske Mythologi.« -- »Han blev fortrolig med Ewalds, Baggesens og den dengang fremtrædende Oehlenschlägers digteriske Arbejder; af den første og sidste blev han især en varm Beundrer.« — »Han blev en flittig Tilhører ved Henrik Steffens Foredrag, med hvem han blev personlig bekendt.« — Ogsaa Oehlenschläger drøftede han det nye med; og denne læste for ham sit Digt: Thors Rejse til Jotunheim.

Det nye i Litteraturen var Romantikens Gennembrud, indledet gennem Steffens og helt fremblomstret gennem den unge Oehlenschläger (efter 1802). -- Ling blev mægtig optaget af Tankerne om den nordiske Oldtids Genfødselse i Aand og Liv; først

gennem Digtning og derfra ud i Folket! — Han havde tidligere digtet mange Smaating baade paa Svensk og andre Sprog, og her i Danmark skrev han en hel Masse Lystspil, af hvilke kun eet er kendt (det eneste Arbejde, Ling lod trykke i Danmark), nemlig »Den Misundelige« — samt et lille gribende Digt »Tiggerdrengen«. Alt det øvrige tilintetgjorde han, helt optaget af de nye Tanker, som han gik ind til med en Begejstring og Alvor, der fulgte ham

Resten af Livet. — Før var Digtningen kun Leg med Ord og Følelser, nu blev det ramme Alvor: Fremmanen af det ædleste og største i Oldtidens Liv, men alligevel realistisk som ingen anden Digter paa den Tid; saavel Fejl som Dyder skulde gængives fuldt ud, og Ling var ikke bange for at være Realist midt i sin Romantik. Han gengav Vikingens og Asernes Liv, netop som dette skildres i Oldlitteraturen. Men netop denne hans Sanddruhed i Poesien blev hans Hæmsko. Folket (og Litteraturkritikerne) forstod ikke dette og kunde ikke tage den megen Realisme; for dem betød Formen mere end Hensigten og Indholdet; dette indsaa Lings yngre Ven, Digteren Esaias Tegnér, og rettede sit

Arbejde derefter — og vandt Folkets Gunst. Men Ling vilde ikke bøje af; han gik den Vej, han vidste var rigtigst. — Han mødte ogsaa megen Beundring for denne Energi og Fasthed, men kun af de faa, der søgte mere end Formfuldendthed og Skønhed.

Da han var kommet hjem til Sverige (som Fægtemester ved Universitetet i Lund) 1804, var Romantiken endnu ukendt der, og Ling — vældig optaget som han var — slog mægtige Slag i den lille, fredelige Universitetsby. Især fik han stor Betydning for den senere saa berømte Digter Tegnér, der blev ansat som Adjunkt ved Universitetet to Maaneder efter Lings Ansættelse som Fægtelærer.

Det var nu ikke blot Romantiken fra Steffens Foredrag; nu havde Ling sin Opgave færdig: ikke blot i Digtning, men ogsaa i Livsførelse skulde Oldtidens Redelighed, Umiddelbarhed, Frihedsaand og enkle Alvor genfødes.

En af hans tidligere bitre Modstandere, Digteren Atterbom, siger i sin Mindetale om ham i »Svenska Akademien«: »For hans indre Syn fremstod i større og større Glans Billedet af et Folk, nyfødt i Kraft (Hærdning) og Vaabenduelighed, men endnu mere i Sundhed, Sjælsstyrke og Skønhed; hans Hjerte bruste af Begejstring; og dets Kraft formaaede Aarene ikke at mindske, naar han tænkte paa, hvorledes Fædrelandet skulde blive et nyt Manhem« — og »han mente, han i sin Gymnastik havde fundet Bindeledet mellem sin Poesi og den forhaandenværende Menneskeverden.«

I Lund var Ling i 9 Aar travlt beskæftiget med Virkeliggørelsen af disse Tanker, og det var maaske Lings lykkeligste Tid. I disse Aar fæstnedes hans Maal og Planer for Gymnastik og Digtning (Legems- og Aandskultur). I Digtning havde han daglig den lidt yngre Tegnér at drøfte Planer med. Oftest var det Ling, der førte Ordet, og da Tegnér paa den Tid var ganske fremmed for de nye Tanker, men snart blev helt optaget deraf, var der alle Betingelser for et rigt Digterliv mellem de to unge, vidt forskellige Mænd.

Ling havde allerede paa den Tid mange Udkast og færdige Ting bag sig; det var især sentimentale Hyrdedigte, Smaadigte og Lystspil i Tidens Smag. Af disse kan nævnes »Kärleken«, et meget formrent Hyrdedigt, — mange mener: det mest fuldkomne af alle Lings Arbejder, hvoraf flere Sange blev meget sunget (»populære«). Det eneste Lystspil, Ling lod trykke, var som nævnt

»Den Misundelige« (København 1804). Det er et helt spændende Skuespil mellem en ung Mand, der lige er blevet Justistraad, og hans gamle, misundelige Velgører, der er meget opbragt over, at han ikke har hørt det mindste om denne Udmærkelse, før han ser den i Avisen. Det hele er sat op med mange morsomme Scener og rammende Skildringer af den gamle Gnier, som ordentlig bliver taget ved Næsen, da han vil bortføre den andens Datter og gifte hende med en formodet Elsker. I Stedet snos Begivenhederne saaledes, at han bortfører sin egen Niece, som er i Huset hos ham, og selv sender de to unge af Sted til Præsten under mange pudsige, for ham ganske uforstaaelige Optrin. Selvfølgelig bliver han rasende, da han faar det at vide; men alt ender dog i Fryd og Gammen — »som det sig hør og bør«.

Men her i Lund havde Ling ganske andre Ting at sysle med. Nu gjaldt det Nordens Oldtid og dens Genfødelse, ikke blot legemligt gennem Gymnastik, men mindst lige saa meget sjæleligt gennem Digtning og Foredrag. — Travlt optaget som han var Dagen igennem, kunde han ikke engang faa Fred for disse Tanker om Natten, men maatte ofte have fat i Papir og Blyant og med Fingeren følgende Blyantens Spids nedkradse sine Linier; eller han kunde vække en af sine unge Venner midt om Natten med Ordene: Er Herren klar til at skrive! og medens Ling for frem og tilbage over Gulvet, udslyngende det ene Vers efter det andet, havde den anden al sin Færdighed behov for at faa det hele med!

(Ling havde ofte fattige Elever boende hos sig, ligesom ogsaa unge Kunstnere flyttede ind i hans Hus, da han kom til Stockholm, for bedre at kunne studere og lære af ham om alt det nye, han ogsaa ønskede maatte forny Maler- og Billedhuggerkunsten).

Sit egentlige Gennembrud med nordisk Emne fik Ling kort efter Finlands Tab 1809 med Allegorien »Gylfe«, der skildrer Sveriges (»Gylfe«) og Finlands («Aura») Adskillelse og Forening, alle Svenskes brændende Ønske. Samme Aar (1810) havde Ling med sit Hyldingsdigt til Sveriges Kronprins, den dansk-norske Karl August, som besøgte Ling paa Fægtesalen i Lund, for første Gang rigtig vakt Opmærksom uden for Lund, men »med »Gylfe« fik han hele det yngre Slægtleds Begejstring.« Digtet blev senere fra et Digt paa 4 Sider udvidet til en Sangkreds paa 20 Sange. — Selve Emnet, oldnordiske Helte og Begivenheder, var hørt mange

Aar før, men Tonen, hele Behandlingen og især Kraften i Sprog og Rytmer var ny og vakte megen Opsigt. Ved samme Tid kom Tegnér's »Svea« og den tredie store Digter i svensk Romantik Erik Geijers »Manhem«; og med disse Digte havde Romantiken faaet Fodfæste, ja, slaaget helt igennem i Sverige.

Ling optog nu udelukkende Emner fra Nordens Historie, helst fra Oldtiden, men sammenholdt med tidligere Arbejder har han Digte og Dramaer med Emner lige fra Sagntiden til den nyere Tids Begyndelse.

Fra Sagntiden: »Asarne«, »Gylfe«, »Tirfing«, »Visburs söner«, »Ingiald Illråde och Ivar Widfadme« og »Agne«; fra Vikingetiden og Middelalderen: »Styrbjörn Starke«, »Blot-sven«, »Eylif den Göthische« og »Birgilta«; fra den nyere Tid: »Engelbrecht Engelbrechtson« og »Riksdagen 1527«. Desuden havde han bl. a. Planer om at skildre Gustav Adolf og Karl den Tolvte, hvis Tragedie havde grebet Ling som ingen anden Skikkelse i Sveriges Historie.

Af Lings Hovedværker maa nævnes »Agne«, »Asarne« og »Tirfing«. De to sidste udkom i Stockholm, hvortil Ling flyttede 1813 og virkede til sin Død 1839.

Lings kæreste Arbejde var Sørgespillet »Agne«, som udkom i Lund 1812. Emnet findes i Snorres Kongesagaer (Ynglingesaga), men »Ling giver den ulykkelige Kongedatter Skjalfs Hævn en Tone af tragisk Patos, som Ynglingesaga ikke har Mage til«. I intet af hans Dramaer er der en saadan Harmoni og Rytme som i »Agne«. Digtet handler om den unge finske Kongesøn Loge og hans Søster Skjalf, der er taget til Fange af Upsala-Kongen Agne og ført til Sverige. Deres Far er faldet i Kampen, dræbt af Agne, og hans Urne ført til Upsala. For at beskytte sin Faders Aske mod Vanære, maa Loge sværge ikke at tage Hævn. Skjalf, som ikke ved, at hun er Loges Søster, tvinges til at ægte den gamle Agne. Da kommer Agnes Sønner, Alarik og Erik, hjem fra Vikingetog. Alarik og Loge er Venner og har forlængst sluttet Fostbroderskab. Alarik vil give Loge Oprejsning og hjælpe ham at genvinde Finland; men Loge tænker kun paa eet: at hævne sin Faders Død paa Agne. Endnu mere ulykkelig bliver Alarik, da han i sin Faders Tilkommende genkender den Pige, han en Gang frelste fra to Bjørne, og som lovede at blive ham tro. Skjalf falder afmægtig om, og Alarik betror straks sin Far det hele. Men Agne vil ikke gaa fra sit Forsæt. Og Alarik vil da drage i Landflygtig-

hed. Faderen prøver usselt at forsonse ved Tilbud om 100 Skibe. De voldsomme Optrin naar nu deres Højdepunkt, da Loge og den gamle finske Viking Tolti maner Skjalf til at tage Hævn. Hun er den eneste, som kan hævne Faderen, og nu forlanges det, at hun skal dræbe den, hun hader — men Alariks Far! Den fastsatte Nat flygter hun og Loge til Skibene; Skjalf har da kvall Agne i en Halslænke. Ved Stranden møder de Alarik, og de tager for sidste Gang Afsked. Loge tror, Skjalf alligevel ikke har turdet dræbe Agne, og da Alarik er gaaet, dræber han Skjalf og lader hende ligge til Hævn. Senere kommer Agnes Mænd, ført af Alarik og Erik. De finder Skjalf og ser Loge sejle bort. De ser ham antænde Skibet og omkomme sammen med Tolti. Alariks Fortvivlelse skildres gribende. Pludselig skilles de mørke Skyer, Solen bryder frem: en ny Tid oprinder! Alarik og Erik kaares til Konger.

I Digtet er meget smukke Partier og Sange, men det tragiske holder sig stadig truende bagved det altsammen, og Pligten om Hævn som den stærkeste af alle Følelser er det, der stadig gaar igen. Ling viser kraftigt og anskueligt, hvorledes selv de ædleste og bedste Mennesker gaar til Grunde, fordi Hævnen er det højeste Bud iblandt dem; mod den maa alle andre Pligter og Følelser forsvinde.

Lings andet Hovedværk er »Asarne«. Det udkom første Gang 1816, men blev først helt færdig 1833. — Paa Lings Tid var Emnet velkendt; tre andre svenske Digttere havde behandlet Asernes Indtog i Norden. Og i Danmark syslede Oehlenschläger og Grundtvig med samme Emne, men det blev ikke til noget. — Ling gennemførte det med en Kraft og Energi (Omarbejdelser og talløse Studeringer af Tidens Oldskrifter og -Fund), og saa maatte det selvfølgelig gaa ud over Versenes Form. Digtet, som i Lings »Samlade Arbeten« (ved Beskow) spænder over mere end 900 Sider, større end dette Aarsskrift, skildrer først Livet i Gylfes Gaard. Gylfe er Sveriges Konge (Ynglingesaga), han har faaet Bud gennem Gefion, at Aserne er samlede paa Fyn paa Vej til hans Rige. Gylfe bliver glad. Han har kun eet Barn, »den hyfagre Hejdi«, og er meget bekymret for, hvem der skal arve hans Rige. Nu er der Haab om, at Hejdi kan finde en værdig Mænd blandt Aserne og Gylfe faa Hjælp af dem mod Jætterne, som nu paa Gylfes gamle Dage ofte bliver for nærgaaende. Gylfe giver til Tak for den gode Tidende Gefion saa meget Land, hun

kan udpløje af Sverige paa et Døgn, og hun udpløjer da Sjælland.
Gylfes Mænd kommer bestyrtet tilbage og beretter:

Stort månde man finna
det under jag sett:
den mångwisa qwinna
du ploglandet gett,
hon gör här i Norden
en strandfager sjö,
hon gör af den jorden
en aksdiger ö.

Hun trollkämpar stärka
i dragare wändt,
för plogen dem spänt;
högt mullen de sparka.
Nu gör hun i Norden
en strandfager sjö,
nu gör hun af jorden
en aksdiger ö.

I et »milelangt Digt« skildres nu Asernes Idrætter, deres Kamp med Jætterne i Sverige og deres Liv under Vaabenhvile. Digtet er blevet bedømt paa vidt forskellige Maader. Kronprins Oscar af Sverige satte det meget højt og lod sende Ling (sin Lærer) Hilsen, at han havde læst det igennem 3 Gange og stadig med større Udbytte. — Enkelte fint dannede Kvinder regnede Ling blandt deres Yndlings-Digtere. — Ling selv vilde gerne, om Geijer (Ling ansaa ham for den betydeligste Svensker i Oldtidskundskab) vilde gennemgaa og anmelde Digtet. Om Geijer har gjort dette, vides ikke. Derimod havde Ling den store Glæde, at Danskeren Rasm. Kr. Rask — langt den betydeligste Sprogforsker — udtalte sig meget anerkendende om »Asarne«. Denne Hyldest glædede Ling meget. — Andre derimod har fundet Digtet raat og formløst, selv om de maatte indrømme, at der var Partier af meget stor Skønhed, og at der var en ganske anderledes ægte oldnordisk Klang end i Tegnér's Digtning.

Ling selv vidste, han var inde paa nye Veje, som maatte synes fremmed for de fleste, og han holdt fast ved »Nordisk om nordiske Ælfædre kvæde«; og Tiden har vist, at han var meget langt forud for sin Samtid. Thi det vilde og overdrevne findes jo i Oldlitteraturen selv, og det vilde derfor være at forvanske denne ved at gengive den anderledes, end Ling gengav den. Men Romantiken var udartet til Føleri og Sværmeri alene, langt borte fra dens Kald. Ingen gennemførte Romantikens Ungdomstanker saa fuldt ud som Per Henrik Ling. For ham var de ikke blot Digtning men Liv. — Men han stod ensom. Og de andres Poesi var for ham af ringe Værdi; de var alle mere eller mindre »forheksede af Sydens bleggule Dværge«.

Den litterære Sammenslutning »Götiska förbundet« traadte Ling ud af, fordi det med alt dets barnagtige Ceremoniel ikke

var götisk nok. Ling var, som Geijer sagde, et götisk Forbund for sig. Vald. Vedel siger, at »Hans Naturel var et Stykke nordisk, svensk Natur af den mest utvivlsomme Ægthed«.

Lings sidste Arbejde blev »Tirfing«, et stort romantisk Digt i 10 Sange. Det udkom 1836. — Fra Resten af Lings Liv (3 Aar) findes kun nogle Øvelsesbøger i Gymnastik og Bajonetfægtning.

»Tirfing eller Dødssværdet« er tilegnet Tegnér, Sveriges Digterkonge paa Romantikens Tid. Emnet er det samme, Tegnér havde behandlet i »Fritjofs Saga« og Oehlenschläger 4 Aar efter i »Ørvar Odds Saga«. Her skildres Hjalmar (Fritjof) og Ørvar Odds Fostbroderskab. Kampene paa Samsø for Ingeborg mod Angantyr og hans 11 Brødre.

Tirfing er Angantyr's Sværd. I Slutningen af Digtet fortælles om Angantyr's Datter, den stridbare Skjoldmø Hervor, der senere fremmaner sin Faders Aand og kræver Tirfing af ham.

Ogsaa her er Grundtonen Kamp og Tapperhed, Offervilje og Venskab, Kærlighed og Troskab, men ogsaa ubændig Selvhævdelse.

Sammenligning mellem Stilen hos Tegnér og Ling kan ses f. Eks. ved Hjalmar's (Fritjof's) Tilbagekomst:

Tegnér: Men våren andas i blånad sky
och jordens grönska blir åter ny.
Då tackar Fritiof sin värd och sätter
ånyo ut öfver böljans slättar,
och glädligt skjuter hans svarta svan
sin silferlåra på solblank ban;
ty västenvinden med vårens tunga
som näktergalar i sejlen sjunga,
och Ägirs döttrar med slöjor blå
kring rodret hoppa och skjuta på.

Ling: Högt står sol på himlabågen,
strör sitt guld på mörkblå vågen,
fram en vingad drake far
som en elg i loppet snar.
Vinden hvisslar gladt i tägen
och i gullgul vimpel tar,
dansar upp och ned med den.
Draken simmar närmre än
skyr försigtigt bergsklädd strand.
Gyllne sköldborg dess sidor omspanner:
höga, brynjeklädde männer
stå på däck med svärd i hand.
Rodret knarkar på sin hake, — —

»Tirfing« slutter med det ofte citerede Vers om Mindets Fugl, der begynder:

Der sitter en fogel på Nordens berg
 hela året om
 och ingen vet, när dit han kom,
 och ingen vet, när dän han far.

Hvad Glæde fik Ling nu af sit Arbejde som Digter. — I sin Fortale til »Gylfe« (1814) siger han et Sted: »Hvorfor tør jeg da skrive? -- og for hvem er dette Forsøg? Det er hverken for Nutiden eller for Fremtiden. Jeg ved, at jeg vil blive fordømt nu og glemt i Fremtiden. Alligevel ejer jeg et Haab: Maaske skal min Digtning vække en anden til større Daad!« -- Netop ved denne Gerning fik Ling stor Betydning. Det var ham, der pustede Ild i den græskdannede Tegnér, og ham, der fik de unge Kunstnere til at tage Emner fra den nordiske Oldtid. Naar dette sidste ikke gav tilfredsstillende Resultater, skyldtes det ikke Ling; senere Kunstnere har givet Beviset for, at den nordiske Oldtid kan bruges i Kunsten lige saavel som den græske. Men i Lings egen Tid mødte hans Idéer megen Haan og Modstand, og han syntes, Tiden ikke vilde strække til, før han kunde føre sin Opgave igennem. Alligevel »gennemførte han til en Yderlighed, hvad de andre mest kun legede med«.

Ling lignede i meget Grundtvig, ja, »de fuldstændiggjorde hinanden. Begge kæmpede — omend paa forskellig Vis — mod samme Maal: Genoplivelse af den gamle, nordiske, kernefulde Kæmpekraft for af deres Folk at skabe en sund og viljestærk Slægt. Begge ønskede at se Folkelivet blomstre op i Frihed og adlet Naturlighed.«

Den svenske Læge H. Sättherberg skrev engang:

Till kämpasalens lekar
 han landets ungdom drog;
 han vilde fostra ekar
 uti den unga skog,
 han vilde stykan lifva
 hos oss på nytt igen,
 han vilde Norden gifva
 tillbaka sina män.

ERIK GIMBEL.

»FAGRE NYE VERDEN«

I den Diskussion, der overalt i Øjeblikket føres om Verdenskrisen, anføres mange forskellige Aarsager: Krigsgæld, tyngende Skatter, Rustninger, Arbejdsløshed, døde Markeder, forkvaklede Valutaer, Overproduktion og Maskinens stadig voldsommere Fremtrængen. Af disse er det navnlig den sidste, der af flere og flere udpeges som den egentlige Aarsag, idet man er ved at faa Øjnene op for, at Menneskene i deres Helhed ikke har fulgt med i den aandelige Udvikling i det Tempo, der gælder for Opfindelser og Teknik. Dette har Lloyd George klart udtrykt, da han fornylig udtalte: »Vi faar ikke bedre Tider, før der er sluttet Fred mellem Maskinen og Mennesket.« Selv fra Amerika lyder det i de sidste Dage — fra de saakaldte Teknokrater —, at Verdenskrigen, Revolutionen i Rusland og den økonomiske Krise er for Smaapillerier at regne i Sammenligning med den katastrofale tekniske Omvæltning, der har fundet Sted i den allerseneste Tid, og det uden at vi ved af det. Vi lever ikke paa Kapitalismens, men paa Mekaniseringens Vulkan. Hjulet truer os med Undergang. —

Paa denne Baggrund faar Bogen om den »Fagre, nye Verden« fornyet Aktualitet. Den unge engelske Digter Aldous Huxley har i denne Fremtidsroman ¹⁾ oprullet et Billede af Verden, som den vil tage sig ud, naar den mekaniske og tekniske Udvikling frit har faaet Lejlighed til at udfolde sig:

Vi befinder os i Aaret 632 efter Ford — altsaa ca. 600 Aar frem i Tiden. Ford har slaaget alle andre Profeter ud, ja, regnes for selve Guden. Og ham tilskrives Æren for de ny Tingenes Tilstand, der bedst kan karakteriseres saadan, at Mekanik og Teknik præger alt, hvad Mennesker har med at gøre. Ja, denne Udvikling er saa fuldendt gennemført, at endog den vordende Menneskeslægt udklækkes og opfostres paa Maskiner i bio-ke-

¹⁾ Oversat og udgivet i 1932 paa Wilhelm Hansens Forlag.

miske Fabrikker, paa hvis Transportbaand de smaa Menneskefostre — i Flasker — gør deres første »Skridt« i denne »fagre, nye Verden«. Kvinderne er altsaa befriede for Fødselens Smerter, det regnes for et overstaaet barbarisk Stade, at Børn fødes til Verden. Og Ordene Far og Mor er ligefrem uartige og sjofle, der bringer selv voksne Mennesker til at rødme. —

Man er endog naaet saa vidt — »priset være vor store Ford!« — at man kan fremstille Standardtyper, Mennesker, der er fuldstændig ens, som Tvillinger kan være det, blot at Tallet 2 her er multipliceret mange Gange op. Der udklækkes derfor kun nogle bestemte Hovedtyper: A-, B-, C-, D-, E-Mennesker, der hver har sine Evner og Anlæg, og hver bestemt til sin Stand og sit Arbejde. Herved opnaaes en fast Struktur i Folkelegemet, omtrent som ved Kastesystemet i Indien. — Forskellen mellem de forskellige Typer opnaaes, mens Fostrene endnu er paa Flaske, ved forskellige Indpodninger eller ved forskelligartede Behandlinger: Man lader for Eksempel nogle Fostre udklække under høj Varme, der har til Følge, at naar disse Fostre kommer ud af Flaskerne, har de en sand Rædsel for Kulde, og de vil derfor kun befinde sig vel og leve lykkeligt under varme Forhold, d. v. s., de er forudbestemte til at leve i Troperne eller til at blive Mine- og Metalarbejdere. — Eller — for at tage et andet Eksempel — man lader nogle Fosterflasker staa paa Hovedet paa Transportbaandet, mens man samtidig sætter dem i en roterende Bevægelse. Naar disse Fostre »fødes«, føler de kun Velvære ved at have Hovedet nedad og være i roterende Bevægelse, d. v. s., at man her har Mennesker, der er egnede til at være Flyvemaskine-Mekanikere, og ikke blot er de vel egnede dertil, men de føler kun Velvære og Lyst til denne Tilværelsesform og dette Arbejde. — Altsaa en vidunderlig Tilfredshed og Stabilitet i de sociale Kaar. —

Hvad der ikke er tilstrækkelig udviklet i Fostertilstanden i Retning af Standardisering, opnaaes under og ved Opdragelsen. Nogle Eksempler skal her anføres paa, hvor herlig vidt man ogsaa i denne Henseende har bragt det: Af sociale og økonomiske Grunde er det mest hensigtsmæssigt, at de lavere Klasser — Standardarbejderne — ingen Sans og Glæde har for Kunsten, det skønne. D- og E-Menneskene opdrages derfor til Afsky herfor paa følgende Maade, der er en bevidst og kynisk Udnyttelse af Ordene: Brændt Barn skyer Ilden. Paa et Spædbørnshjem

sættes en Del Skaale og Vaser frem med de skønneste Blomster i, og ind imellem lægges store Bøger med indbydende Billeder af Dyr og Fugle i mange Farver. Saa lyder det: Bring Børnene ind! Og ind rulles Spædbørnene, alle nøjagtig ens, alle klædt i brunt. Sæt dem saaledes, at de kan se Blomster og Bøger! Saa snart Børnene er sat ned, giver de sig straks til at kravle henimod de straalende Blomster og tillokkende Billeder, og fra Børnenes Rækkør lyder smaa begejstrede Skrig og henrykte Kluk og Kvidren. Men bedst som de sidder og leger mellem Bøger og Blomster, trykkes der paa en Knap, hvorved der sendes en elektrisk Strøm gennem Børnene, der nu udstøder jamrende og gennemtrængende Skrig, mens de smaa Kroppe vrider sig i Smerte og stivner i Rædsel. Atter trykkes paa Knappen, de smaa Legemer slappes, og Skrigene gaar over i stille Graad. Tilbyd dem saa Bøgerne og Blomsterne igen, lyder det, men blot ved Synet af dem viger Børnene tilbage i Rædsel. Efter to Hundrede Gentagelser af denne eller lignende Lektioner er der i disse Børns Hjerner afsat et urokkeligt Had og en uvilkaarlig Afsky for Blomster og Bøger. —

Et endnu mere effektivt Middel i Optræningen er dog Undervisningen af sovende Børn. Paa Sovesalene anbringes Højtalere, hvorfra der Natten igennem hviskes bestemte Læresætninger og Leveeregler. For Eksempel lyder det i en Sovesal for A-Børn: Vi er alle lykkelige, vi er alle lykkelige, vi er alle lykkelige . . . Jeg er saa glad for, at jeg er et A-Menneske; jeg er saa glad for, at jeg er et A-Menneske Jeg elsker nye Klæder, jeg elsker nye Klæder At reparere er at ruinere, at reparere er at ruinere Aa, hvor er jeg glad for, at jeg ikke er et B-Menneske, aa, hvor er jeg glad for, at jeg ikke er et B-Menneske Hundrede Gentagelser hver Nat igennem flere Maaneder gør slige Sætninger til Sandheder, der er fast knyttede til Bevidstheden hos de Mennesker, hvem det er indprentet. Paa denne Maade opnaaes den Ensartethed og det Fællesskab, i Tanke- og Bevidsthedslivet, der danner Grundlaget for den sociale Stabilitet.

Det mest iøjnefaldende ved Livet i den fagre, nye Verden er dog dette, at alle har Arbejde. »Men hvordan er det muligt?« spørger vi, der snart ser os nødsaget til at regne med kronisk Arbejdsløshed. Hvordan er det vanskelige Beskæftigelsesproblem dog blevet løst? Svaret lyder, kort og godt: ved Mekanisering af Fritiden! For at forstaa dette, maa man først være klar over,

at der kun arbejdes en 3—4 Timer daglig, mere behøves ikke, og endda er der Raad til at give lange Ferier. Fritiden er allsaa meget stor. I denne Fritid drives der Sport og forskellige Spil, men til disse kræves der udviklede mekaniske Redskaber, hvad alene Navnet paa den mest yndede Sport, elektro-magnetisk Forhindringsgolf, viser. Og Præsidenten anerkender ikke noget nyt Spil, medmindre det kan bevises, at det kræver mindst lige saa stort et mekanisk Apparat, som de mest udviklede Spil, der allerede er i Brug. Paa denne Maade forbruges allsaa en Mængde Fabrikata, der sætter en Mængde Menneskehænder i Arbejde. — Endelig skal al Sport og Spil foregaa paa Landet, hvad der betinger et stort Forbrug af Transportmidler. Saaledes har hver Mand af de højere Klasser sin Flyvemaskine, der bevæger sig med en saadan Hastighed, at det kun tager en 5—6 Timer at naa over Atlanterhavet, og man har i Almindelighed opnaaet en saadan Præcision, at man er rasende indigneret, hvis en transatlantisk Ruteflyver er forsinket blot et Par Sekunder! —

Altsaa: Arbejdstiden er kort, men lykkelig, fordi enhver har det Arbejde, hvortil hans Evner og Anlæg passer. Fritiden er lang og behagelig, udfyldt som den er med Sport, Spil og Fornøjelser. Men skulde det alligevel ske, at nogen henfaldt i Grublerier, triste Stemninger, Gnavenhed, Ensomhedsfølelse eller — til det værste af alt — Tænkning (!), har man Somaen, en Slags pulveragtig Medicin, hvoraf et Par Gram straks virker dulmende og bedøvende og gør, at man ser alt i et rosenrødt Skær. End ikke Tanken paa Døden formørker Tilværelsen i den fagre, nye Verden. Alle lever nemlig i en stadig Ungdom, nydelsesrig og skøn, og da Døden indtræffer hurtigt og smertefrit, har den ingen Betydning.

Ja, Verden er i Ligevægt, alle er tilfredse, alle arbejder, alle er lykkelige og — »Fords er Magten og Æren«. — —

Denne Skildring af Livet i den fagre, nye Verden er tegnet paa en saadan Maade, at sikkert ingen kan lades uberørt deraf, dertil er dens Vid for sprudlende og dens Satire for æggende. Man begynder maaske nok med at more sig over Vittighederne, da man jo ikke er forvænt, men det varer ikke længe, før man bliver alvorlig stemt, og til sidst fyldes ens Sind med Forfærdelse; thi det Indtryk, man faar af Livet i Fremtidens Verden, er ganske afgjort forfærdende: Hvor er det fersk og flovt! Hvor er det tamt og mat! Hvor indholdsløst og meningsløst! For-

færdeligt! Men dobbelt stærkt virker denne Skildring, naar man besinder sig paa, at vi allerede nu stikker temmelig dybt i den Tankegang, der bærer dette Fremtidens Liv. Hvad har i den Grad vor Beundring som Fremskridt og Udvikling paa det tekniske og mekaniske Omraade? Hvor mange vil frivilligt give Afkald paa de Lettelser og Bekvemmeligheder, Teknikken yder, og som vi alle — i større eller mindre Udstrækning — nyder godt af? Og hvem tør sige sig helt fri for noget af den samme Tro paa Teknikkens Evne til at skabe Lykke og Glæde? Der er altsaa — desværre! — Grund nok til at raabe et Varsko, som denne unge Digter — og han staar ikke alene! — gør det; men det er beskæmmende for os, at han finder det nødvendigt at bruge saa skarp en Anretning, som enkelte antagelig vil forarges over. Andre vil derimod mene, at denne Bog — trods sin Negativitet — virker stærkt positivt; man ender nemlig med at sige til sig selv: Bevar mig vel for den Art af Liv, hvor alt vel er saare nemt og bekvemt, men hvor Aand og Sjæl er handlyste Begreber!

Og fra denne Fremtidsverden vender man sig — med større Lyst og mere Mod — til den »gamle« Verden, hvor der vel er Møje og Besvær, Bekymringer og Lidelser, men ogsaa Saft og Kraft, Spænding og Kamp. Og med større Forstaaelse vil man herefter kunne synge Kaalunds Vers:

Var Livet en Dans paa Roser,
 mon alt da var bedre end nu?
 Hvis ej der var noget at kæmpe for,
 hvad var da vel jeg og du?

Kamp maa der til, skal Livet gro,
 ej Kamp blot for dagligt Brød;
 men Kamp for Frihed i Liv og Tro, —
 ti evig Stilstand er Død. —

HAASTRUP PETERSEN.

GRUNDLAGET FOR DET MENNESKELIGE SAMARBEJDE

Aldrig har de rent tekniske Muligheder for menneskeligt Samarbejde været saa glimrende som i Dag: Jernveje fører os ind i alle Verdensdeles Indre; hurtiggaaende Dampere og Motorskibe gør Verdenshavene smaa; Flyvemaskiner trodser Grønlands Ismarker, Saharas Ørkenstrækninger og Himálayas Bjergkæder; Radioen bringer lynsnart Bud fra Land til Land, og Muligheden for at udnytte Naturens Rigdomme til Tilfredsstillelse af Menneskets materielle Behov er saa stor, at al den Frygt for Fattigdom, der saa let afføder Misundelse og Strid, kunde være vejret bort fra Menneskeheden.

Men trods dette har det menneskelige Samarbejde dog ikke gennem mange Tider haft saa vanskelige Kaar som i Dag.

Spørger man om Grunden til dette, er der flere Ting, som almindeligt drages frem: Krigsgælden, Erstatningsbetalingerne, Toldpolitikken, Rustningerne m. m.

Men for flere og flere er det ved at blive klart, at bag alle disse Vanskeligheder, Mennesker ligger og tumler med — som det synes uden videre Held — bag alt dette eller under det ligger en fælles Aarsag til det hele.

Det er i selve Grundlaget for det menneskelige Samarbejde, Fejlen maa findes.

Hvad er Grundlaget?

Det er Moralen.

Moralen er nemlig Læren om den rette, pligtopfyldende Opførsel mod vore Medmennesker.

Men kan der gives nogen bestemt, almengyldig Lære, en Lære, hvorefter alle maa rette sig i det verdensomspændende Samarbejde, hvori vi i Dag staar?

Der er maaske nogen, der straks kommer til at tænke paa Budet: »Du skal elske din Næste som dig selv!«

Og det er rigtigt, at dette Bud for mange Mennesker maa

være det højeste for deres Forhold til andre Mennesker; men dette Bud er ikke almengyldigt.

Et Bud bliver nemlig først gyldigt for et Menneske, naar dette gennem Selvoplevelse har erfaret sig til Sandheden i Budet.

»Du skal elske din Næste som dig selv!« er et religiøst Bud. Det vil sige, det er et Bud, der vender indad; det er ikke noget, det ene Menneske kan stille som Fordring til det andet. Det er et Bud, som kun forstaas af dem, der er kommen ind i et kristent Liv; har haft den Kristnes Oplevelse af det evige Liv.

MAN KAN MED RETTE TALE OM EN KRISTEN MORAL

En Kristen har nemlig erfaret, at for ham er Livet intet uden dette Bud. Den Kristnes Liv staar og falder med dette, og derfor er det for ham et Moralbud, et Udtryk for, hvorledes han maa forholde sig til sine Medmennesker.

Men skal vi finde en almengyldig Moral, en Moral, vi kan fordre, alle Mennesker i Samarbejdet retter sig efter, saa maa det være en Lære, alle Mennesker har erfaret sig til gennem deres rent jordiske Liv, uden Oplevelse af det evige.

Da mange Mennesker lever deres Liv her og dør uden bevidst at have oplevet det evige, maa en almengyldig Lære for Livet ikke være bygget paa disse høje Oplevelser.

Der er Forskel paa om et Samliv er rent jordisk, materielt, eller det er et Liv under Helligaandens Virke.

Skal et Samliv være stærkt, saa gælder det imidlertid baade for det materielle og det aandelige, at saa maa det være bygget paa fælles Oplevelse af Samlivets Betydning.

Det kristne Samliv bygger paa den fælles Oplevelse af Gud som den store Kærlighed, der elskede Verden saaledes, at han gav sin Søn den enbaarne, for at hver den, der tror paa ham, ikke skal fortabes, men have det evige Liv.

Denne Oplevelse gør Kærligheden i et Menneske levende. Men Kærligheden har mange Fjender baade udenfor og i Mennesket selv, derfor maa Kristne søge sammen og gennem Menighedslivet søge Hjælp i Kampen.

Men ligesom det er en Betingelse for et sundt Menighedsliv, at Medlemmerne skal have oplevet det bærende: Guds Kærlighed, skal have oplevet, at det, der for de udenforstaaende staar som en Befaling: Du skal elske! at det kun er et Udtryk for det, man som Kristen længes mod, saaledes maa ogsaa det rent jor-

diske Liv, om det skal forme sig sundt og lykkeligt, være bygget op paa noget, der er erfaret af alle Samlivets Medlemmer.

Af mange Grunde er de Kristne jo nødt til at strække deres Samvirke længere ud end til Menighedens Kreds. De virker ud over Verden sammen med Folk af alle Religioner. De virker inden for eget Land sammen med Folk, der ikke kan slutte sig til nogen Religion.

Kraften i Kristenlivet giver den Kristne en Styrke til dette udstrakte Samvirke, som intet andet kan give. Men den Kristne maa huske paa, at her kan kun fra hans Side bygges paa de religiøse Oplevelser, som den anden Part maaske staar ganske uforstaaende over for. Det kan ikke nytte noget, han som Betingelse for Samarbejdet stiller det Krav, der lyder til ham selv: Du skal yde dine Medmennesker, alt hvad du evner, uden Hensyn til, om de er i Stand til at yde dig noget igen; thi der vil blive spurgt: hvorfor? og han vil ikke være i Stand til at give et tilfredsstillende Svar.

Nej, han maa støtte dette Samvirke til en almenyldig Moralære, maa bygge det paa noget, der kan erkendes af alle.

Forsøger de Kristne her at bruge en eventuel Magtstilling til at tvinge de andre — f. Eks. ved et Skattesystem — til at øve det, der for de Kristne staar som gode Handlinger, men som de andre ikke forstaaer, da vil det kun have til Følge, at man svækker de andres moralske Handlekraft og altsaa virker nedbrydende, og dette er ikke Kristnes Opgave.

At et Menneske har moralsk Styrke, vil jo sige, at det gennem sit Liv har erfaret sig til, hvorledes det bør handle i Forholdet til andre Mennesker; at disse Erfaringer har givet det en Rettesnor, som det altid følger uden at lade sig paavirke af nogen fremmed Forkyndelse, uden at lade sig paavirke til at gaa paa Kompromis.

At gaa paa Kompromis vil sige at lade sig lede til Handling, der er i Uoverensstemmelse med ens Overbevisning, det virker nedbrydende paa en selv, saavel som paa alt Samarbejde.

Styres et Samfund ved Kompromisser, altsaa umoralske Foranstaltninger, da er det det sikreste Tegn paa Degeneration i Samfundet. Kun hvor man handler i fuldeste Overensstemmelse med sin Overbevisning, er der Kraft til Udvikling, Fremgang.

Det græske Folk var sundt, handlekraftigt, viste moralsk Styrke, saa længe det handlede ud af sin Natur. Men da det

begyndte at hente Vejledning for sine Handlinger ude fra, fra Oraklerne og fra den Lære, der udvikledes af Magthaverne til Værn om det bestaaende, da mistede det sin Handlekraft, og en Mand som Sokrates maatte sige sit: »Kend dig selv«. Skal du komme til at handle kraftigt, da kan det ikke nytte, du søger Rettesnoren uden for dig selv, men da maa du følge de Bud, Livet har formet i dit Indre. Handle efter din Overbevisning.

Men for at et Menneske skal kunne handle efter sin Overbevisning, handle moralsk, kræves der Frihed for den enkelte. Derfor var Sokrates's »Kend dig selv« farligt, og han blev dømt som en Ungdomsforfører.

Hvor Kristne i Misforstaaelse eller forfejlet Iver eller Mangel paa Evne til at føre andre ind i Menighedslivet søger at tvinge andre til at støtte de Handlinger, de finder gode, der virker de Kristne til at nedbryde Muligheden for sundt og godt Menneskeliv.

Kun under Frihed, gennem Oplevelse kan Menighedsliv saavel som alt andet Samfundsliv trives.

Frihed for den enkelte til at handle efter sin Overbevisning om, hvad der er godt og rigtigt, har imidlertid aldrig været anerkendt af dem, der sad for Samarbejdets Ledelse, og er det jo i Dag saa lidt som vel nogen Sinde. Man har altid forsøgt at konstruere en eller anden Lære og saa tvinge Folk ind under den.

Gennem Middelalderen var det Feudalismen. Denne Lære brød imidlertid sammen i den franske Revolution og den derefter følgende Bevægelse ud over Europa. Men en ny Lære er udviklet under Navnet

VELFERDSMORALEN.

Denne Lære gaar ud paa, at den menneskelige Handling maa bestemmes af, hvad der skaber den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal Mennesker.

Den giver imidlertid lige saa lidt Lejlighed til moralsk Handling, til Handling efter Overbevisning som Feudalismen gjorde.

Det er selvfølgelig i de fleste Tilfælde ganske umuligt for den enkelte at afgøre, hvad der vil være den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal Mennesker.

For det første kan det tidt være vanskeligt at afgøre, hvad der er Lykke. Det, der i Øjeblikket synes at være Lykke, kan vise sig at blive til Ulykke. Og mindre vanskeligt vil det ikke

være at finde, hvad der bliver til Lykke for det størst mulige Antal Mennesker.

Et Folks Handlinger maa blive svage og vaklende, naar de skal rette sig efter noget saa ubestemt.

Sammen med denne Lære vandt imidlertid ogsaa en ny Styreform frem: Flertalsstyret. Hvad der var den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal Mennesker, det maatte bedst kunne bestemmes af Flertallet.

Den nye Lære havde en tilpas smuk Politur over sig, til at naive Mennesker kunde bøjes ind under den. Og den Intelligens, der af egoistiske Grunde ønskede Magten, forstod godt, at Flertallet vilde være et nogenlunde let Redskab i dens Hænder, naar den satte sig i Besiddelse af de Midler, gennem hvilke Flertalsmeningen skabes: Pressen og Skolen.

Derfor vandt Flertalsstyret hurtigt frem.

Den Mening vandt mere og mere Fæste, at alt egentlig burde lægges ind under Flertalsmagtens Afgørelse; den kom til mere og mere at præge selv de gamle liberale Partiers Handlinger. Derfor voksede Flertallets eller Statens Magtomraade, saa vi i Dag staar med det menneskelige Samarbejde ledet paa en saadan Maade, at de enkelte Individuer er i den Grad lænkebundet, saa ude af Stand til at udfolde naturlig Handlekraft, saa man skal tilbage til Forfaldsperioderne under tidligere Kulturer for at finde tilsvarende Svækkelse af den individuelle Handlekraft.

Den Fremgang, man havde ventet, naar Enevælden blev afløst af det saakaldte Folkestyre, blev derfor ogsaa kun af kort Varighed.

Efterhaanden som Flertalsmagten vandt mere og mere frem og knægtede Friheden paa det ene Omraade efter det andet, standsede ogsaa Fremgangen. Og nu ser vi, hvorledes Mennesker i vor Tid mere og mere degenereres, bliver ude af Stand til at handle sundt og kraftigt i Forhold til hinanden.

Paa mange Maader skabtes der i Tiden omkring og lige efter Enevældens Fald Mulighed for større Lykke; men Mennesker ødelagde ved deres Unatur disse Muligheder. Tanker og Ideer var der, og Programmer formedes, men Kraften til at virkeliggøre svandt bort med Friheden, og vi sank ned i Kompromisernes Hængedynd, hvor alt, hvad der havde at gøre med Ide, Program for ikke at tale om Ideal, blev borte, og alle fandt hinanden i Hjælpeløshed.

Ret hurtigt viste det sig nemlig for dem, der vilde se, at Velfærdsmoralen var en umulig Lære at bygge et Samarbejde paa. Der blev Uenighed om, hvad der var den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal Mennesker. Der dannede sig Partier om de forskellige Opfattelser, og saa kæmpede Partierne om Flertallet for ved dettes Hjælp at tvinge de andre til at handle, som Flertallet vilde have det.

Efterhaanden blev der saa mange Opfattelser og Partier, at det blev vanskeligt for et enkelt Parti at skabe Flertal mod de andre. Man maatte da gaa til et Samarbejde mellem de forskellige Opfattelser, og vi fik Samarbejdet styret ved Kompromilove, der ikke var Udtryk for et eneste Menneskes Opfattelse af, hvad der var godt, og endnu mindre af, hvad der var ret.

At et saadant Styres Fortsættelse betyder Folkets eller Kulturens Opløsning, siger sig selv. Naar først det fuldt har gennemtrængt Folket; er naaet til at være det afgørende helt ind i dets indre Forhold som Kirke, Skole, Hjem, saa har Folket ingen Udviklingsmuligheder længere; thi al Udvikling er knyttet til personlighedspræget Handling.

Et Folk, der ikke har et solidere Grundlag at bygge sit Samarbejde paa, er selvfølgelig ogsaa ude af Stand til med Held at forsøge Samarbejde med andre Nationer. Vi har set, hvorledes disse Forsøg brød sammen i Verdenskrigen, og vi ser, hvor magtesløse man staar i Dag.

Vi har set, hvorledes det ene Folk efter det andet har erkendt Umuligheden af dette Kompromistyre i alle Livets Forhold og har vendt sig mod det af den enkelte Personlighed baarne Diktatur.

Naar det menneskelige Samarbejde i den nyere Tid har lidt en saa krank Skæbne, saa skyldes det den Velfærdsmoral, man forsøgte at leve efter. Det var ikke en Moral, der kunde bære et saa omfattende Samarbejde, som Tiden kræver.

Vil vi frem imod lysere Tider, da maa vi indstille os anderledes under Samarbejdet, saa den enkelte kan faa Lov at handle efter sin Overbevisning og udvikles gennem personlighedspræget Handling.

Vi maa naa til Erkendelse af dette, at det ikke kan nytte, vi opstiller andre Bud for Samarbejdets Medlemmer end saadanne, der er erfaret af alle, som overhovedet har Mulighed for Samarbejde.

Findes der da saadanne Bud?

JA, DET BUD, DER LIGGER I RETSMORALEN ELLER
RETFÆRDSKRAVET, OG SOM KAN

udtrykkes i dette: »Lige for lige« eller »Enhver sit«.

Hvor længe det er, siden Mennesker naaede til at erfare Nødvendigheden af Retfærdsbudet, oplevede, at det egentlig ikke var noget Bud, men kun, hvad Mennesker gennem deres Samvirke vilde, det ved vi ikke; men vi ved, at det ligger meget langt tilbage. Det er en af de mest primitive Følelser hos Mennesker.

Under hele Samarbejdets Udvikling gennem Tiderne, lige fra de første Forsøg, ser vi Mennesker Gang paa Gang ganske instinktmæssigt handle ud af denne Følelse i Overensstemmelse med Budet: »Lige for lige« eller »Enhver sit«.

Den gamle Historieskriver Herodot fortæller saaledes:

»Naar Karchedonierne (Kartagerne) ankommer til den vestafrikanske Kyst, lossere de deres Varer ud og lægger dem i en lang Række langs Strandkanten; dernæst gaar de atter om Bord i deres Skibe og fremkalder en stærk Røg. Naar nu de indfødte ser Røgen, kommer de ned til Havet og lægger Guld ved Varerne, hvorefter de atter bortfjerner sig. Kartagerne gaar saa atter i Land og undersøger, om der er Guld nok for Varerne; er dette Tilfældet, tager de det med og sejler hjem. Men er der ikke nok, gaar de om Bord igen og venter roligt. Saa kommer de indfødte igen og lægger mere Guld frem, indtil Kartagerne er tilfredse. Men ingen af Parterne bedrager hinanden; thi den ene Part rører ikke Guldet, før Varerne er betalt dermed, og den anden Part ikke Varerne, før Guldet er taget.«

Men vi ser ogsaa, at man under Samarbejdets Udvikling Gang paa Gang forsøger at tvinge Mennesker bort fra dette primitive og ind under Handling efter en anden Lære glemmende, at en højere Udvikling aldrig naas ved, at man kaster gamle Sandheder over Bord eller vil gøre gamle Oplevelser til intet. En højere Udvikling naas kun ved, at man bygger paa de gamle Sandheder i stadig Anerkendelse af deres Gyldighed.

Og i dette Forhold her gælder det, at det er rigtigt, naar den store Tænkter Henry George siger:

»At Retfærdigheden er det ypperste Element i Moralens Rige, paastaar jeg ikke, men blot, at den er det første. Det, som staar over Retfærdigheden, maa være grundet paa Retfærdigheden, omfatte Retfærdigheden og opnaas gennem Retfærdigheden.«

Det er rigtigt. Uden Anerkendelse af Retfærdigheden som det tilgrundliggende er al Tale om højere moralsk Handling kun Mundsvejr.

Men med Retfærdsbudet eller Retsmoralen som Grundlag kan der udvikles et verdensomspændende Samarbejde, der vil faa den sunde, naturlige Styrke, idet alle føler sig frie i Samarbejdet, intet paatvinges dem, som er imod deres indre Overbevisning.

Og paa dette Grundlag kan udvikle sig meget Samarbejde af mindre Omfang, men samme naturlige Styrke, idet Mennesker, der har haft fælles Oplevelse af noget værdifuldt, hvad enten det nu er paa Aandslivets eller det materielle Livs Omraade, kan slutte Kreds om det og sammen værne om og udvikle det værdifulde, gøre det Arbejde, bære de Ofre, der eventuelt maatte kræves.

Retfærdskravet danner ikke Grundlag for ret meget af det Samarbejde, man forsøger at opretholde i vor Tid, i Særdeleshed gælder det for Størstedelen af det Samarbejde, Statsmagten i vor Tid forsøger at lede; derfor er dette ogsaa i saa mange Tilfælde blevet til indbyrdes Kamp i Stedet for Samarbejde.

Men den nærmeste Fremtid vil sikkert lære selv de mest tungnemme, at Retsmoralen eller Retfærdsbudet kommer man ikke i Længden uden om. Meget tyder paa, at vi vil komme til at gøre dyre og smertefulde Erfaringer om, hvor skæbnesvangert det er, naar vi »i vore Bestræbelser for at naa længere glemmer, hvor nødvendigt det er først at naa saa langt«. (Axel Dam i »Lærebog i Retsmoral«.)

Statens Indgriben paa Aandslivets Omraade har medført en Stagnering her, saa vi ikke har faaet den Udvikling i Retning af Sandhed, som har været og er i saa høj Grad paakrævet. Vi er stivnede i en Aandskultur, der skal tjene til at værne det bestaaende længst muligt, uden Forstaaelse af Livets Krav om Udvikling, og som derfor umyndiggør Mennesker i Stedet for at udvikle dem.

Statens Indgriben paa Erhvervslivets Omraade gennem Toldbeskyttelse, Tilskud, Kontrol o. l. har ført os hen imod den fuldstændige Tilintetgørelse af alt Samarbejde, idet Egoismens Ypperstepræster, der hylder den Lære, som den amerikanske Sukkertrusts Præsident Havemeyer gav Udtryk for, da han over for den industrielle Kommission sagde: »Som Forretningsregel er det rigtigt at faa saa meget ud af Forbrugerne som vel muligt. — Jeg bryder mig ikke to Cents om jeres Etik. Jeg kan ikke nok af den til at kunne bruge den«, disse Mænd har faaet en mægtig

Hjælp i de saakaldte demokratiske Regeringer, som de ved Hjælp af deres Presse- og Pengemagt har ladet sammensætte saaledes, at i alle Lande Statsmagten, den forgudede »Flertallets Magt« i Realiteten er undergivet disse faa Mænds Villie, saadan som det allerede i 1911 fandt Udtryk paa det tyske Staalværksforbunds Aarsmøde, da det hed: »Vi er Verdens Herrer, fra nu af maa Regeringerne træde i Baggrunden«.

Rigtignok har de (efter Walther Rathenau's Opgivelse 400 Mænd), der behersker Verden, holdt sig i Baggrunden og foretrukket at benytte de saakaldte store Statsmænd som Marionet-Dukker. Men de har trukket, og vil, saa længe Statsmagten bliver ved at have nogen Indflydelse paa Erhvervslivet, blive ved med at trække saa hensynsløst i Traadene, saa det mere og mere fører os ud i den alles Kamp mod alle, i hvilken al Samarbejde og dermed Kultur gaar til Grunde.

Statens Indgriben paa Erhvervslivets Omraade har ført os fra daarlige og uretfærdige Forhold til en forfærdende Raahed.

Men bag denne Udvikling af Statsmagtens Omraade ligger ogsaa et Arbejde af ideelt indstillede Mennesker, der har ment, at Samarbejdets Udvikling gik gennem en Ophævelse af Privat-eje til Produktionsmidlerne og Produktionens fuldstændige Inddragelse under Statens Ledelse.

Denne Tanke vinder endnu begejstret Tilslutning og det fra en Del af vor Tids bedste unge, der som Kommuniste gør et stort og ofte opofrende Arbejde. Og omkring disse begejstrede unge samler sig i Øjeblikket Flertallet af de Millioner, der nu allerede som Arbejds- og Eksistensløse er blevet Ofre for den selvmorderiske Kamp, der blev Resultatet af den velfærdsmoralske Lovgivning.

Det sidste Aars og særlig de sidste Maaneders stærke Vækst af de Arbejdsløses Antal og af Sulten iblandt dem gør det Dag for Dag mindre sandsynligt, at der bliver Tale om at ændre de nuværende Organisationsformer gennem en rolig Udvikling. I et Land som Amerika bærer Udvikling jo med Stormskridt hen imod Ødelæggelse gennem voldsom Omvæltning, og flere Lande vil vel komme ud for noget i samme Retning i de nærmest følgende Aar om ikke allerede i dette.

Danmark har tidligere, naar saadanne Omvæltninger er foregaaet ude i Verden, undgaaet Voldsomhederne, takket være, at forstaaende og varmhjertede nye Mænd er kommen til Magten

og i Tide har sat ind for en rolig Udvikling ind i de nye Forhold, som Tiden krævede. Vi kan tænke paa 1789, da Revolutionsbølgen udgik fra Paris, men her traf et Folk, der i 1788 havde faaet Stavnsbaandets Løsning og var inde i et stort frigørende Lovgivningsarbejde i Tilknytning dertil, og vi kan tænke paa 1848 og den Bevægelse, der uden Revolutionsvoldsomheder gav os Grundloven af 1849.

Det ligger nu til det danske Folk, om det er i Stand til at gennemføre de gennemgribende Forandringer i Samarbejdet, som Tiden kræver, eller Revolutionens ødelæggende Bølge før eller siden skal naa ind over vore Grænser.

Men sikkert er det, at hvad enten vi skal foretage de store Ændringer gennem stærke og varmhjertede Mænds haandfaste Tilrettelæggelse af en Udvikling, eller vi efter en kommunistisk Revolution skal til paa ny at bygge op fra Grunden, saa gælder det, at skal vi naa Samarbejdsformer, der kan have Bærekraft, saa maa vi for det første lære at respektere Retsmoralens Bud: Enhver sit! og for det andet maa vi have et ganske bestemt Maal for vort Arbejde, det nuværende princip- og programløse Roderi er kun Tegn paa en Tidsalders Afslutning.

Som et saadant Maal staar Retsstaten, der er en Statsordning under hvilken man fra Lovgivningsmagtens Side til det yderste tager Konsekvensen af, at der tilkommer enhver et Udbytte, der dækker Værdien af den Arbejdsindsats, han har gjort, og hverken mere eller mindre, samt at enhver maa have den fulde Frihed til at anvende sin Arbejdsfortjeneste, som han selv finder det mest hensigtsmæssig, — — en Ordning under hvilken det er Statens vigtigste Opgave at være Retsværner, sikre de enkelte mod, at deres Frihed saavel økonomisk som aandelig trues ved, at nogle faar eller skaber sig Særfordele paa andres Bekostning, — — en Statsordning, der ikke alene giver den bedste Jordbund for Udvikling af Andelsbevægelse, af kooperative Virksomheder paa Erhvervslivets Omraade, men ogsaa for Udvikling i Frihed af en stærk og sund Folkeskole, et rigt Kirkeliv, en berigende Kunst og først og sidst Hjem, hvori Tro og Tillid giver Udfoldelse af Livskraft.

Programmet, der viser Retsstatsordningen, ser saaledes ud:

A. INDIVIDET

I. PERSONLIG FRIHED

Personlig Frihed indenfor den Grænse, som sikrer ethvert andet Menneske tilsvarende Frihed, er Menneskets Ret.

Heraf følger:

- 1) Landets Borgere har Ret til at ordne deres Levevis og ytre sig i Tale og i Skrift, som de vil, dog under Ansvar for Retskrænkelse mod andre.
- 2) Arbejdsfrihed, Næringsfrihed og Foreningsfrihed er retsbeskyttet.
- 3) Alle Aftaler og Forpligtelser, der angaar personlige og økonomiske Forhold, og som ikke krænker andres Ret, nyder Statens Retsbeskyttelse.
- 4) Alle myndige Borgere bærer det fulde Ansvar for deres retsstridige Handlinger. Optræder de i Fællesskab, bærer de Ansvaret solidarisk og kan ikke skyde sig ind under upersonlige Retssubjekter.
- 5) Enhver Borger har Ret til at kræve en saglig Afgørelse af, om en Lov eller Forordning er i Overensstemmelse med det i Grundloven fastsatte Statsformaal eller ej.

For at den personlige Frihed kan gennemføres, maa følgende Forhold ændres i den nuværende Samfundsordning:

- a) Kirken adskilles fra Staten.
- b) Al offentlig Understøttelse og Forsorg bortfalder med Undtagelse af Omsorg for abnorme Individder, Krøblinge og lign.
- c) Da det er Forældrenes og Hjemmenes Ret og Pligt at sørge for deres Børns Underhold, Opdragelse og Undervisning, kan det offentlige kun gribe ind, hvor Barnets Ret krænkes ved Vanrøgt.
- d) Alle Privilegier, Rang og Standsforrettigheder afskaffes.
- e) Tvungen Værnepligt afskaffes.

Til det Retsværn og Landeværn, som Retsstaten maatte anse for nødvendigt at opretholde, maa der kun hverves Frivillige.

- f) Alle borgelige Ombud (saasom Pligt til at være Nævning, Medlem af en kommunal Forsamling o. s. v.) bortfalder, da det offentlige ikke har Krav at stille for egen Regning.

II. RET TIL DET FULDE UDBYTTE AF EGET ARBEJDE

Enhver er retmæssig Ejer til det fulde Udbytte af eget Arbejde og raader selv derover.

Heraf følger:

- 1) Stat og Kommune kan ikke indføre hverken direkte eller inddirekte Skatter.
- 2) Enhver har Ret til at give og modtage Gaver og ved Testamente at bestemme over sine Efterladenskaber, for saa vidt Forsørgelsespligten mod umyndige Børn ikke derved krænkes.
- 3) Hvor Testamente ikke foreligger, betragtes Ægteskaber grundet paa Fælleseje som gensidig Testamente mellem Ægtefællerne.

Efterladenskaber, som ikke er bortgivne, tilfalder Børnene og deres Arvinger i lige nedstigende Linie.

I andre Tilfælde bestemmer en særlig Lovgivning, hvorledes saadanne ikke borttestamenterede Efterladenskaber skal anvendes.

III. LIGERET TIL JORDEN

De naturlige Rigdomskilder og de Værdier, som opstaar gennem Samfundets Vækst, og som altsaa ikke skyldes enkelte Personers Arbejdsydelse, betragtes som Fælleseje og tilhører derfor alle i lige høj Grad.

Heraf følger:

- 1) Ligeretten til Jorden medfører, at den enkelte Borger maa skadeløsholde øvrige Borgere for denne Særfordel ved at svare fuld Grundskyld. I Grundskylden har derfor alle Borgere lige Andel.
- 2) Befolkningens gamle Ret til fri Færdsel i Skov, paa Hede og langs Strand opretholdes.

B. SAMFUNDET

I. SAMFUNDETS (STATENS) INDTÆGTER

Samfundets retsmæssige Indtægt er Grundskylden samt eventuelt Overskud fra Rigsbankens Drift, Indtægter fra Eneretsbevillinger o. l.

II. STATENS OPGAVER

Statens Opgave er at værne Borgernes personlige Frihed. Udover dette Formaal er al Anvendelse af Tvang, være sig af fysisk eller aandelig Art, uberettiget.

Denne Opgave løses ved:

- 1) Retsvæsenet.
 - a) Retsvæsenet hævder Vederlagsprincippet saaledes, at Forbryderen saa vidt muligt udligner sin Skyld ved Bøder eller Arbejdsydelser, der dækker den Uret, han har forvoldt Næsten, og de Udgifter, han har paaført Samfundet. De hertil nødvendige Arbejdsanstalter henhører under Staten.
 - b) Gratis Retspleje ydes i alle Tvistemaalssager, der ikke af Domstolene stemples som unødigt Retstrætte.
 - c) Et Retsværn med de for den offentlige Sikkerhed, saavel indenfor som ved Landets Grænse, nødvendige Styrker opretholdes.
 - d) Danske Borgeres retslige Anliggender i Udlandet varetages.
 - e) Afgørelsen af en Lovs Overensstemmelse med Grundloven træffes af en særlig Domstol, Retsværninget, der sammensættes med denne Opgave for Øje. Gaar Kendelsen ud paa, at nævnte Lov eller Forordning strider mod Grundloven, bortfalder den.
 - f) Alle Embedsbesættelser finder Sted med offentlig Begrundelse af vedkommendes Kvalifikationer. De nærmere Regler for Ud nævnelser og Afskedigelser bestemmes i Grundloven.
- 2) Finansvæsenet.
 - a) En Rigsbank til Ordning af Samfundets Pengevæsen, saaledes at Omsætningsmidlerne til enhver Tid beholder deres Paalydendes Værdi.

- b) Et Matrikuls- og Grundskyldsvæsen, der sørger for Matrikulering af al Jord og Vurdering af Jorden til Grundskyld.
 - c) Optræningen af Grundskylden ordnes administrativt.
- 3) Administrationen af Samfundets Indtægter.
- a) Statens Udgifter fastsættes ved de aarlige Finanslove og maa aldrig overstige Indtægterne.
 - b) Rigsdagen fastsætter, hvor stor en Del af Grundskylden, der skal afgives til Kommunerne til Bestridelse af de dem paahvilende Opgaver, og hvor stor en Del, der skal hensættes som Reservefond.
 - c) Det eventuelle Overskud udbetales i lige store Andele til ethvert Individ i Samfundet.
- 4) Sundhedsvæsenet.
- Hygiejniske Forholdsregler, Bygningsvedtægter, Kloakering, Foranstaltninger mod Smitte m. m., i det Omfang, som er nødvendig for det personlige Retsværn.
- 5) Formynderiet.
- Et Formynderi for vanrøgtede Børn samt for andre Individier, der enten kendes uansvarlige (Sindssyge, Abnorme m. m.) eller dømmes som farlige for deres Omgivelser.
- 6) Offentlige Arbejder.
- a) Beskyttelse af Naturværdier som Skove, Kyster, Vandkraft o. l. samt Kulturværdier (historiske Mindesmærker o. l.).
 - b) Vedligeholdelse og Nyanlæg indenfor Vejvæsenet, Gadebelysning, Fyr- og Vagervæsenet m. m.
 - c) Tilsyn med de nødvendige Ekspropriationer og Eneretsbevillinger til Jernbaner, Havne, Kanaler, Telegraf, Sporvogne, Gas-, Vand- og Elektricitetsværker o. l., samt Kontrol med, at disse Virksomheders Drift er forsvarlig, og at der ikke afkræves Forbrugerne nogen monopoliseret Overpris.
- 7) Kommunernes Opgave.
- a) Et Civilregister indrettes i hver Kommune til Afløsning af Kirkebøgerne. Der føres Bog over Fødsler, Dødsfald og indgaaede Ægteskaber.
 - b) Alle Ægteskaber indgaaes ved borgelig Registrering.
 - c) Iøvrigt varetager Kommunerne de Opgaver, som bliver dem paalagte af Staten, i Henhold til Rigsdagens Beslutninger indenfor Grundlovens Rammer.

III. SAMFUNDETS STYREFORM

- a) Den lovgivende Magt er hos en Rigsdag, der vælges efter fri Valgrets Regler.
- b) Alle Borgere, der ikke er under Formynderskab, har lige Ret til at faa Indflydelse paa Administrationen og Lovgivningen. Dette opnaas

ved Indførelse af den fri Valgret, der bestaar i, at enhver stemmer paa den, han ønsker som sin Repræsentant, saa hver Repræsentants Stemme vejer med det Antal Stemmer (fra hele Landet), der ønsker at lade sig repræsentere af ham i den foreliggende Sag.

- c) Til Statsforvaltningens Ledelse vælger Rigsdagen et Rigsraad.
- d) De nærmere Regler for Samfundets Styreform fastsættes i Grundloven.
- e) Hvert Aar forelægger Rigsraadet for Rigsdagen en Finanslov over Landets Indtægter og Udgifter samt Forslag til Anbringelse eller Fordeling af det eventuelle Overskud.
- f) Det første Værneting vælges af den grundlovgivende Forsamling. Jvfr. B, II, 1, e, f.

Januar 1932.

RASK NIELSEN

UNGE KINESERE, JEG HAR MØDT

Paa Grænsen mellem Manchuriet og det egentlige Kina ligger Resterne af den berømte store kinesiske Mur, som 350 danske Mil lang strækker sig fra Kysten helt ind til Tibets Grænse. Fra denne Mur blev bygget færdig, omtrent 200 Aar før Kristi Fødsel, har den ned gennem Aarhundrederne staaet som et ydre Udtryk for, at Kina ikke ønskede nogen fremmed Indblanding; det kinesiske Folk ønskede at være sig selv nok. Hver Gang nære Stammefrænder eller fjerne Magter kom til Kinas Dør og vilde ind, blev de venligt eller, hvis det var nødvendigt, voldeligt afvist. Saa sent som 1793 lod Kinas Kejser, Ch'ien Lung, den engelske Konge, Georg III, vide, at han ikke fandt det raadeligt at efterkomme Kongens Anmodning om at maatte oprette en engelsk Legation i Kinas Hovedstad. Ch'ien Lung fandt, at der aldeles ingen Grund var til Samkvem mellem de to Lande. Enhver ved, hvorledes dette Forhold udviklede sig i det 19. Aarhundrede. Trods Kinas Modstand vilde de europæiske Magter ind i Landet; ved en Række Krige lykkedes det dem at faa Fodfæste i det himmelske Rige, saadan at Kina i Slutningen af det forrige Aarhundrede var et ydmyget og delt Land under Aag, paalagte af udenlandske Magter.

Hvis man spørger, hvad der er den største Forandring, der er sket i Kina i Løbet af den sidste Menneskealder, tror jeg, enhver, der nogenlunde kender Forholdene i Landet, vil sige, at den største Forandring er unge Kineseres Indstilling overfor det, der kommer udefra. Forandringen skete ikke saa meget ved, at Udlændinge mod Kinas Vilje trængte ind i Landet; Forandringen skete den Dag, da det unge Kina selv fik Øje paa, at et Land kan ikke isolere sig, men maa søge Samkvem og Samhandel med andre Lande. Fra den Dag i 1847, da den første kinesiske Student mod sit Hjem og sin Regerings Ønsker rejste til Amerika for at studere, og til vore Dage, hvor Tusinder af kinesiske

Studenter opholder sig ved Udlandets Universiteter, er der sket en vældig Forandring i det unge Kina. Der er sket den betydningsfulde Forandring, at de, der nu raader og regerer i Landet, er de Mænd, der enten har opholdt sig ved udenlandske Universiteter i Aarevis eller paa anden Vis har søgt at lære af det Udland, som man tidligere stillede sig skeptisk overfor. Et kort og klart Udtryk for det nye Kinas Indstilling overfor Omverdenen gav Kinas Præsident Chiang Kai Shek, da han telegraferede følgende Ord til Aabningsfesten ved en stor Udstilling for kinesiske Varer og kinesisk Kunst, som blev afholdt i Byen Hangchow i Oktober 1928: »Lad os beholde det bedste, vi har, og lad os samtidig med bøjede Hoveder tage imod det bedste, der møder os.« Det unge Kina er sig bevidst, at der i deres Folks Arv, som er rakt ned fra Slægt til Slægt, er noget, de maa bevare. Den kinesiske Nationalisme har understreget det kinesiske Folks selvstændige Arv og Præg; men samtidig siges der nu fra ledende Side og fra det unge Kinas Side, at der blandt alt det, der er kommet til Kina i Løbet af de sidste Menneskealdre, er noget, som Kina maa og skal tilegne sig.

For alt opbyggende Arbejde i Kina, ogsaa for alt kristeligt Ungdomsarbejde, har denne Forandring i Kinesernes Indstilling Betydning paa to forskellige Maader:

For det første maa det være klart for enhver, at dette Forsøg paa at forene det bedste af det, man har, med det bedste af det nye, der møder Landet udefra, nødvendigvis maa bevirke, at Udviklingen socialt, kulturelt og nationalt paa mange Maader bliver langsommere og med større Brydninger, end det sker i Lande, hvor man enten, som i Indien, vil sværge til det hjemmenvævede og nægte at modtage det udenlandske, eller som i Japan, fuldstændig vil efterligne det, der kommer udefra. Socialt har Kinas geografiske Belliggenhed og hele Verdenssituationen haft den Betydning for Udviklingen i Kina, at baade amerikansk Demokratiisme, europæisk Marxisme og Sovjetruslands Ideer blev undersøgt og prøvet af Landets vaagne Ungdom, der vilde finde ud af, hvad der blandt det meget, der kom til Kina, var det for Landet bedst egnede. Og for al kristen Mission og kristelig Ungdomsbevægelse er Forholdet blevet det, at Kineserne, især det unge vaagne Kina, har spurgt, om det, der blev bragt, nu ogsaa kunde godtgøre sig som noget, Landet, Folket og den enkelte virkelig havde Brug for.

For det andet har hele denne Indstilling betydet, at det unge Kina ikke har været til Sinds direkte og uden Kritik at overtage de Former, som det kristne Liv har skabt sig i Vesten. Man har spurgt efter, hvad de reelle og grundlæggende Værdier var i det, der blev bragt, og har mange Gange prøvet paa at forene dette med Værdier, der fandtes i det kinesiske Folkeliv. Kinesiske kristne har paa samme Tid kunnet tage imod det kristne Evangelium og kritisere den vesterlandske Form for Kristenliv og Mission; ogsaa i den kristne Mission og Ungdomsarbejdet vil man nøjes med at vælge det bedste og lade mangt og meget i Former og Lære ligge. Saa maa den kristne kinesiske Kirke og den kristne kinesiske Ungdomsbevægelse udforme sine egne Rammer.

Paa denne Baggrund maa følgende smaa Skitser af unge Kinesere, jeg har truffet, forstaaes.

Da K. F. U. M. kom til Kina i 1896, kom den fra Amerika; og det var naturligt og rimeligt, at Ledelsen de første Aar blev amerikansk. Men fra første Færd var man klar over, at hvis en kristen Ungdomsbevægelse virkelig skulde slaa Rødder i kinesisk Jordbund, maatte den, saa snart det var gørligt, underholdes, ledes og videreføres af Kinesere. Dette førte med sig, at man meget snart fik ansat kinesiske Sekretærer rundt om i de store Byer, hvor K. F. U. M.-Bevægelsen først og fremmest banede sig Vej, og at man siden, da man maatte samle det hele under en Hovedledelse, fik Kinesere til at tage Hovedansvaret; siden 1916 har David Yui, en kristen, dygtig Kineser, været Hovedleder for K. F. U. M. i hele Kina. Denne Mand, der nu er 50 Aar, har dygtigt og med ualmindeligt Initiativ og fremragende Førerevner ledet K. F. U. M.-Bevægelsen i hele Kina. Mange Gange har jeg truffet ham, især i hans Egenskab af Leder for store Konferencer eller Stævner, som han saa helt afgørende satte sit Præg paa. Hver Gang jeg har hørt ham tale eller set ham lede, har jeg faaet et fornyet og forstærket Indtryk af en Mand, der helhjertet og vidtskuende øvede en vældig Indsats. Her skal jeg blot nævne to Ting, der karakteriserer ham som den kristne Fører.

Der har jo i de senere Aar mange Gange gaaet en anti-udenlandsk Bevægelse henover Kina, en Bevægelse, der har grebet mange unge Kinesere og vendt dem imod alle Udlændinge. Saa-danne Tider har været meget vanskelige for den kristne Ungdomsbevægelse, der havde sin Oprindelse i og stadig havde

Fællesskab med og Understøttelse fra udenlandske Foreninger. I Aaret 1925 gik der en saadan anti-engelsk Bølge henover Kina. Noget af det første, David Yui gjorde i denne vanskelige Situation, var at telegrafere til engelsk K. F. U. M. og bede om et Par engelske Sekretærer, der kunde tage Medansvar i Ledelsen af K. F. U. M.'s Landskontor i Shanghai. Mange nationalt begejstrede unge Kinesere bebrejdede David Yui dette og spurgte ham, hvorfor han netop i en Tid, hvor nationale og anti-engelske Bølger gik højt, vilde udsætte K. F. U. M. for Kritik ved at knytte flere Englændere til Bevægelsen. Han svarede med at sige omtrent saadan: »Der er to Grunde dertil; for det første er vi nu paa godt og ondt knyttet sammen; vi Udlændinge og Kinesere, der bor sammen, maa bygge Bro over det Svælg, der har været imellem os; hvad enten vi ved det eller ej, og hvad enten vi vil det eller ej, er vor Skæbne knyttet stærkt sammen for de kommende Aar. Og for det andet tror jeg ikke, at Udgangen af en Konflikt blot skulde være den, at den ene Part gaar af med Sejren. Kun hvis begge Parter vil løse Konflikten ved at uddybe Fællesskabet, ved at forstaa hinanden bedre, opnaar man en Sejr, der virkelig kan vare.

Det andet, der karakteriserer denne kristne Fører, er hans lange Forbliven i Ungdomsarbejdet. Mangfoldige Gange har han haft Opfordringer til at træde over i andre Stillinger; han har baade et Par Gange faaet Opfordring til at blive Minister, og nogle Gange til at blive Kinas Gesandt i Udlandet; men hver Gang David Yui har faaet en saadan Opfordring, har hans Svar været: »Hvis De kan overbevise mig om, at jeg gennem den Stilling, De tilbyder mig, kan tjene mit Lands Mænd og mit Lands Drenge paa en bedre Maade end gennem mit nuværende Arbejde, saa vil jeg overveje Deres Tilbud.« Men han er blevet i en K. F. U. M. Sekretærs beskedne Stilling, fordi han vidste, at der var ikke nogen bedre Maade at tjene Kina end ved at prøve at vinde sit Lands Ungdom for Kristus.

Saaledes er denne kristne kinesiske Fører, vidtskuende i sit Syn, dygtig i sit Arbejde, kendt i sit Folk og enfoldig i sit Vidnesbyrd. —

K. F. U. M.'s Arbejde i Kina er paa mange Maader et Arbejde gennem hvilket man prøver at finde Landets Ungdom der, hvor den staar, og færdes med den paa de Veje, hvor den færdes. Derfor har K. F. U. M. taget mange Opgaver op, som Landets

vaagne Ungdom saa som Opgaver, der havde Betydning for Landets og Folkets Fremtid og Vækst.

Blandt de mange smaa Kredse af unge Kinesere, jeg i Aarenes Løb har mødtes med om saadanne Opgaver, tænker jeg især paa een lille Kreds, jeg arbejdede sammen med for nogle Aar siden. Den bestod dels af kristne og dels af ikke-kristne. Hveranden Lørdag Eftermiddag mødtes den i K. F. U. M.'s Bygning i Moukden. Dens Motto var: Ud til Folket! Opgaven, disse unge Kinesere havde sat sig, var at hjælpe nogle af de mange, der ikke kunde læse og skrive, til at faa Del i nogle af de Goder, som de selv havde faaet Del i ved Skoleundervisning og anden Paavirkning. Naar de mødtes Lørdag Eftermiddag, var det for at tage ud paa Landet til Landsbyerne, der laa nogle Mil udenfor Byen. De travede ud ad Landevejen i et Par Timer og naaede saa til den Landsby, i hvilken de i Forvejen havde arrangeret, at der skulde være Møde den Dag. Det var store Kredse af Mennesker, de paa den Maade kunde faa i Tale. Lørdag Aften holdt de saa et Møde, ved hvilket de sang og spillede og talte for Befolkningen, som i Reglen med Begejstring tog imod dette Besøg af unge Studenter fra Moukden. Til sidst talte Studenterne saa ogsaa om det, de egentlig var kommet for og sagde omtrent saadan: »Vi ønsker jo alle, at der maa være et nyt Kina og blive en stor Fremtid for vort Folk; men for at det skal være muligt, maa vi alle kunne tænke nye Tanker. Det kan I jo imidlertid ikke være med til, inden I i hvert Fald lærer at læse og skrive; og det vil vi nu gerne hjælpe Jer til.« De havde saa ordnet med Landsbyens Lærer eller en anden Mand der paa Stedet, at der skulde oprettes en Aftenskole for voksen Ungdom. I denne Skole blev der saa undervist i det saakaldte Tusind Tegns System, gennem hvilket Folk faar Undervisning i at læse og skrive de almindeligste og derfor nødvendigste Tusind Tegn af det kinesiske Tegnsystem. Saadanne Skoler er der nu rundt om i hele Landet; de fleste af dem er oprettet og sat i Gang og ledes af nationalt begejstrede og vaagne unge Kinesere. Det var en stor Glæde Søndag Eftermiddag at staa i Moukden K. F. U. M. og tage imod disse unge Kinesere, naar de kom hjem fra deres Udflugter i Landsbyerne, ivrigt optagne, som de var, af det Arbejde, de havde gjort. Flere af dem forstod, at her var en Opgave, de ikke blot skulde vie deres Studenteraar, men ogsaa deres Manddomsgerning til. For den kristne Ungdoms-

bevægelse var det af stor Betydning saaledes at mødes med vaagen Ungdom i de Opgaver, de frivilligt og begejstret tog sig paa. Det skabte Fællesskab og gensidig Tillid og beredte Jordbunden til at tage imod det kristne Evangelium. —

Hvor K. F. U. M. begyndte sit Arbejde i Kina, begyndte man altid med en Bibelkreds. Sekretæren prøvede at samle nogle unge Kinesere, i Reglen Studenter, om Beretningerne i Nye Testamente om Jesus; ogsaa i Moukden var Bibelkredsarbejdet det grundlæggende. Noget af det ejendommelige ved Arbejdskaarene i Kina er, at netop ved dette Arbejde i Bibelkredsene kunde man samle meget store Kredse af ikke-kristne. Jeg havde i Reglen fordelt i forskellige Bibelkredse op mod 100 unge ikke-kristne, kinesiske studerende. Det var meget ejendommeligt at se, hvorledes en ung, der var kommet ind i en saadan Kreds, kunde gribes af Beretningen om Jesus af Nazareth og forstaa, at her var noget, der var helt anderledes og meget større, end det, han tidligere havde mødt. Jeg husker en saadan ung Kineser, der var kommet oppe fra Nordmanchuriet, hvor hans Fader var Lærer. Da denne unge Mand rejste hjemmefra, havde Faderen sagt til ham: »Jeg var selv som ung i Moukden og saa den kristne Kirke og fik et Indtryk af det kristne Budskab; men jeg blev ikke Kristen. Nu vil jeg sige til dig, min Søn, at hvis du skulde komme tilbage fra Moukden og fortælle mig, at du var blevet kristen, kunde du ikke gøre mig nogen større Glæde.« Det hænder ikke saa sjældent, at ældre Kinesere, der af den ene eller anden Grund ikke selv synes, de kan blive kristne, alligevel ønsker, at deres Søn eller Datter skulde blive det. Den unge Mand kom saa til Moukden og kom meget snart ind i en Bibelkreds; lige fra første Dag saa jeg, hvordan han var grebet af det, han læste. Der gik ikke lang Tid, inden han kom og sagde, at han vilde være kristen. Han gik saa til Daabsforberedelse hos en af de kristne, kinesiske Præster i Byen og blev en Sommersøndag for nogle Aar siden døbt. Jeg husker ham endnu tydeligt, da han kom hjem fra Kirken, staaende i min Stue, sige: »Jeg er blevet et nyt Menneske.« Og der var kommet noget helt nyt ind i hans Liv. Det gav sig blandt andet Udslag i, at der var kommet en ny og varm Iver for at faa Kammerater og Medstuderende med. Meget tit bragte han nogle af dem til min Stue og sagde: »Lad os aabne nogle Nye Testamenter og lad ogsaa disse Kammerater høre om Jesus.« Ved hans Hjælp fik vi

arrangeret nogle Møder og Kredse ude paa Universitetet og fik en udmærket Indgang derude og megen glædelig Forbindelse med mange af Studenterne. Om Vinteren holdt vi omtrent ugentligt Møder, hvor vi kunde samle en 5—600 Studenter. Møderne blev holdt paa selve Universitetet, hvis Festsal blev overladt os af Universitetets Rektor, som, skønt han ikke selv var kristen, dog var interesseret i vort Arbejde. —

Da Japanerne indtog Moukden i September 1931, standsedes K. F. U. M.'s Arbejde straks. De fleste af de kinesiske Ledere indenfor K. F. U. M. maatte flygte ned til det egentlige Kina. Nationalt begejstrede, som de havde været, blev de nu af Japanerne anset for at være anti-japanske og kunde ikke forblive i det Omraade, der var erobret af Japan. Ogsaa alle Byens Embedsmænd og andre, som økonomisk og paa anden Maade havde støttet K. F. U. M.'s Arbejde i Moukden, maatte flygte ud af Byen. K. F. U. M. gik en Tid imøde, hvor alle de Hjælpekilder, hvorfra den havde faaet Hjælp, var forsvundet. Men det værste var, at Arbejdsmarken forsvandt. Alle Studenterne ude paa Universitetet rejste i Løbet af ganske faa Dage. Universitetet blev lukket og er endnu ikke aabnet. Paa samme Maade lukkedes alle Skolerne, baade Forskoler, Mellemskoler og Gymnasier og andre Læreanstalter. Japanerne gav ved enhver Lejlighed Udtryk for, at K. F. U. M. var under Mistanke for at være anti-japansk. Vi kunde dog Vinteren igennem holde Bygningen aaben og efterhaanden samle nogle faa unge, især til Engelskundervisning.

Hvorledes Fremtiden vil forme sig for K. F. U. M.'s Arbejde i Manchuriet, er umuligt at forudsige. Kun een Ting er vist: Nye og store Vanskeligheder vil møde det Arbejde. I en Tid som denne vil det være meget vanskeligt at samle vaagen kinesisk Ungdom; baade vil den helt og fuldt være optaget af de nationale Spørgsmaal, og den vil ikke kunne samles uden at vække Mistanke hos Japanerne.

KAJ PETERSEN

Gamle Danse ved Elevmodet.

ARBEJDSPLANER FOR MÆND

De følgende Arbejdsplaner er ordnet til Brug ved Delingsføreruddannelsen paa Gymnastikhøjskolen, men da de maaske ogsaa kan være gamle Elever til Hjælp og Vejledning, lader jeg dem fremkomme i Aarsskriftet.

Det bliver naturligvis kun et meget begrænset Forraad af primitiv Gymnastik, der kan samles i 6 Arbejdsplaner; Opgaven har da heller ikke været at spænde over meget, men derimod at samle de Arbejdsformer, vi for Tiden anvender mest, og tilrettelægge dem saaledes, at de kan vise Eleverne Fremgangen i Gymnastik fra det lette til det sværere.

De to Arbejdsplaner for Begyndere rummer primitiv Gymnastik i sin mest enkle Form; Overgange og Sættninger, der volder Vanskelighed, bør her udelades, saa Tankerne og Viljen helt kan samles om Arbejdets Virkning; thi det enkle og grundigt gennemførte Arbejde er bedst i Stand til at aabne et Begynderholds Øjne for de tilstedeværende legemlige Mangler og for Gymnastikkens Virkning. Jo mere ligetil og kraftigt Arbejdet virker, des større Interesse og Forstaaelse vinder det hos Begyndere. De følgende fire Arbejdsplaner antyder den jævne Fremgang og Fornyelse, der maa til, hvis Gymnastikken skal bevare sin Tiltrækning. Der maa dog advares imod en altfor hurtig Fremgang;

thi ligesaa kedsommeligt, som det kan være, naar en Leder stadig terper med de samme Arbejdsformer, ligesaa uheldigt er det, naar Fremgangen og Fornyelsen sker paa Bekostning af Form og Virkning.

Der skal ikke her gives nogen bestemt Grundregel for hvor hurtig Fremgangen maa være, da det er bedre, naar Delingsføreren selv lærer at skønne om, hvad der tjener Holdet bedst, men det bør fastslaaes at smidiggørende og kraftgivende Arbejde altid virker sikrest og bedst, naar det foretages i sin enkleste Form.

Sammensætningernes egentlige Værdi beror paa, hvordan Kravene de stiller til Hjernen og Viljen efterkommes, derfor har de deres naturlige Plads i det behændiggørende Arbejde. Naar de ogsaa med rette — for viderekomne -- kan føjes ind i det smidiggørende og kraftgivende Arbejde, skyldes det den Variation og Fornyelse de er istand til at give.

Selv de mest virkningsfulde Arbejdsformer kan ved mange Gentagelser blive trættende for Gymnasterne, fordi de ikke længere stiller Krav til Hjernevirksomheden, men gaar ganske mekanisk. I saadanne Tilfælde er det en sand Vederkvægelse at faa ændret Arbejdet, f. Eks. ved at nogle Armsving føjes sammen eller tilsættes Lændebøjning o. l. Saadanne Sammensætninger kan gøre det hele nyt og morsomt, blot fordi de skaber nye Vanskeligheder og derved atter fanger Opmærksomheden. Anvendt saaledes, tjener Sammensætninger og Overgange paa værdifuld og god Maade Gymnastikken, men gaar man saa vidt i Brugen af dem, at Arbejdets rent legemlige Paavirkning svækkes derved, da tabes der mere end der vindes.

Vi er efterhaanden gaaet over til at ordne Arbejdsplanen i fire Afdelinger:

Afdeling I.

Staaende Arbejde: { A. Ben og Arme.
B. Arme, Ben, Lænd og Ryg.
C. Sidebøjninger og Vridninger.

Afdeling II.

Knælende, siddende og liggende Arbejde: for Kropstammen.

Afdeling III.

Arbejde ved Ribben: for Ryggen, Forsiden og Hævmuskulaturen.

Afdeling III.

Idrætslig Øvelse i Behændighederne: Gang, Løb og Spring.

Denne Ordning faar Opgaverne til at staa klarere for ens Tanker, saa man bedre end før samler sig om Dyrkningen af det hver enkelt Afsnit sigter paa. Desuden letter det Hukommelsen.

Afdeling I: Det smidiggørende og behændiggørende Arbejde for Arme og Ben, som findes i denne Afdelings Gruppe A, er en behagelig og naturlig Indledning til Gruppe B, hvor Arbejdet deles ret ligeligt mellem Lemmer og Krop. I Gruppe C bliver Arbejdet med Kroppen derimod det væsentligste, og Armenes Svingkraft benyttes til at gøre Vridningerne og Bøjningerne saa virkningsfulde som muligt.

Afdeling II: Udgangstillingerne skaber her Mulighed for en koncentreret og kraftig Bearbejdning af Kropstammen, særlig Musklerne paa Forsiden, Ryggen og Halsen.

Afdeling III: Arbejdet for Kroppen fortsættes i denne Afdeling ved Ribben i endnu kraftigere og mere virkningsfulde Former, thi her kan Eleverne hjælpes ad to og to hvor det er til Fordel for Arbejdet.

Oversigten giver større Klarhed over Arbejdsplanens Indhold og øver derved en god Kontrol.

Betegnelserne af Arbejdets Gren og Virkning tilføjes som hidtil ud fra Erfaringen om, at rationel Gymnastik først bliver, hvad den skal være, naar Lederen har Maalet klart for Øje i hvert enkelt Stykke Arbejde saa vel som i Helheden.

Forkortelser af Arbejdsgrenenes Benævnelsen:

- O = Orden.
- A = Arme.
- B = Ben.
- A & B = Arme og Ben.
- L = Lænd og Haser.
- H = Halsen.
- S = Siderne.
- F = Forsiden.
- R = Ryggen.

Forkortelser af Virkningernes Benævnelser:

O = Orden.

S = Smidighed.

K = Kraft.

B = Behændighed.

Naar en Del af Arbejdet er indesluttet i »(—)«, antyder dette, at denne Del ikke bør føjes til inden første Del gaar godt.

Gang, Løb og Spring i Afdeling III er ikke her benævnt som rationel Gymnastik, men kaldt Idræt, og som saadan danner det en frisk og udmærket Afslutning paa Timen.

Selv om Idræt samler sig om Opøvelse af Færdigheder, kan den dog udmærket tilrettelægges og øves saadan, at Elevernes tilstedeværende Kraft og Smidighed stadig vokser og Karakteren udvikles, saa Idrætten helt støtter Gymnastikken i at naa sit Maal.

1. ARBEJDSPLAN FOR MANDLIGE BEGYNDERE

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
I. Staaende Arbejde.			
A.			
1	Smaahop t. udryk. Opstil.	O	O
2	Halvvingbredst. ens. Rundsv.	A	S
3	Vingst. Hop m. Benspredn. og Saml.	B	B
4	St. Vinkelsv.	A	S
5	Hælhæv. og let Knæbøjn.	B	B
6	St. let og kraftigt lodrette Armsv.	A	S
B.			
7	Vinkelst. rytmiske Lændebojn.	L	S
8	St. høj Rygbøjn. m. lav Haanddrejn.	R	K
9	St. Skraasv.	A	S
10	Vingst. Hælhæv. og hurtig dyb Knæbøjn.	B	S
11	Bredvinkelst. let og kraftigt Armsv.	A	S
12	Bredvinkelst. enk. Hasestr.	L	S
C.			
13	St. Vinkelsv. m. Vridn.	S	S
14	St. høj Sidebojn.	S	S
15	Støthugsid. Knæstr. m. 3 Lændebojn.	L	S
16	Bredst. Vinkelsv. m. Vridn.	S	S
17	Bredst. Sidebojn.	S	S
18	Ringstøtbredvinkelst. Armbojn.	A	K
19	Støthugsid. Benkast. bagud.	B	S
II. Knæl. Sid. Lig. Arbejde.			
20	Langsid. dybe og høje Bøjn. m. lav Haanddrej.	R	K
21	Favnryglig. Rejsn. til Støtkrogsid.	F	K
22	Favn. Hovedb. & Brystløfn. m. Vristbojn. og str.	H	K
23	Favnryglig Kropbojn. fremad.	F	K
24	Ringfremlig. Rygb. m. dob. Knæb. og Armstr. ud	R	K
25	Støthugsid. Knæstr. og Lændebojn.	L	S

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
III. Arbejdet ved Ribben.			
26	Bredmodvinkelhæng. Rygstr. m. Hj.	R	S
27	Støtbredvinkelst. Rygstr. m. Hj.	R	S
28	Bredmodvinkelhæng, Krophævn. m. Hj.	A	K
29	Strækstøtryg. Kropbøjn. frem m. fatn. i Rib.	F	K
30	Vinkelhæng Spændbøjn. m. Hj.	R	K
31	Stølbukst. Str. af Haserne.	L	S
32	Benopslag mod Rib.	A	K

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	K	B	
Orden	0	0	1	1
Armene	5	3	0	8
Benene	2	0	2	4
Lænd og Haser	5	0	0	5
Halsen	0	1	0	1
Siderne	4	0	0	4
Forsiden	0	3	0	3
Ryggen	2	4	0	6
Ialt . . .	18	11	3	32

Nr.	Arbejdets Navn.
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fast Gang.
2	Fri Gang.
3	Opspring paa Høje Redskaber paa tv.
4	Indvendig Overspring paa Høje Redsk. paa tv.
5	Brystvendt Sidespring » » » » »
6	Lille Kattespring Pl. paa Langs.
7	Høj Lændespr. m. Aftryk p. lave Redskaber.
8	Hovedspring ned af lave Redskaber.
9	Kraftspring ned af lave Redskaber.

2. ARBEJDSPLAN FOR MANDLIGE BEGYNDERE.

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren	Virkn.
I. Staaende Arbejde.			
A.			
1	Hop m. Taastøtn. l. Sid.	B	B
2	St. lodrette Armsv.	A	S
3	Hop m. Fodløftn. og Taastøtn. frem.	B	B
4	St. Vinkelsv.	A	S
5	St. Knæløftn.	B	B
6	St. vandrette Armsv. m. Nedsv.	A	S
B.			
7	To Smaahop og et dybt m. Hænd. p. Knæene	B	S
8	St. lodrette Sv. (m. Bøjn. nedad)	A & L	S
9	St. høj Rygbøjn. m. lav Haanddrejn.	R	K
10	St. Vinkelsv. (m. Bøjn. nedad)	A & L	S
11	Hælhævn., let Knæbøjn. og Knæløft.	B	B
12	St. vandrette Armsv. (m. Bøjn. nedad)	A & L	S
C.			
13	Halvrygfoldbredst. ens. Vinkelsv. m. Vridn.	S	S
14	Bredvinkelst. ens. Hasestr.	L	S
15	Bredst. Sidebøjn. (ens. Armsv. fr. ned—ud—op	S	S
16	Ringbredstøtvinkelst. Skulderstr. og Armbøjn. .	A	K
17	Støthugsid. Knæstr. og Lændebøjn.	L	S
II. Knæl. Sid. og lig. Arbejde.			
18	Knæhaandlig. Kropvridn. m. ens. Armsv.	S	S
19	Halvknæbredst. Sidebøjn.	S	S
20	Rygfoldknæbuksid, Rygstr.	R	K
21	Favnryglig. Kropbøjn. fremad	F	K
22	Langsid. dybe Bøjn. og høje Str. m. Armfør. ud—op	R	K
23	Langsid. enk. Knæstr. v. Hj. af Hænderne m. Hovedbøjn. fr.	B	S
24	Favnkrogyglig. Hovedbøj. fr. m. dob. Knæstr. og (Rejsn. t. Støtkrogside.)	H & F	K
25	Indøvelse af Støthaandst. Still.	A	K
III. Arbejdet ved Ribben.			
26	Strækstøtryglig. Rygstr. m. Hj.	R	S
27	Strækstøtbukryglig. Knæstr. m. Hj.	L	S

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
28	Bredmodvinkelhæng. Krophæv.	A	K
29	Hæng. Rygstr. m. Skulderstøtte	R	S
30	Strækhængst. enk. og dob. Knæløftn.	F	K
31	Benopslag mod Ribben	A	K

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	K	B	
Armene	7	3	0	10
Benene	2	0	4	6
Lænd og Haser	6	0	0	6
Halsen	0	1	0	1
Siderne	4	0	0	4
Forsiden	0	3	0	3
Ryggen	2	3	0	5
Ialt	21	10	4	35

Nr.	Arbejdets Navn.
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fast Gang.
2	Fri Gang.
3	Løb fremad og Løb paa Stedet.
4	Højdespring m. tre Skridt Tilløb.
5	Udvendig Overspring, høje Redsk.
6	Rygvendt Skraaspring.
7	Løbespring.
8	Hovedspring.
9	Kraftspring.

1. ARBEJDSPLAN FOR VIDEREKOMNE

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
I. Staaende Arbejde			
A.			
1	To Smaahop og to Hop m. Taastøtn. t. Sid.	B	B
2	St. hvilende Armsv. (m. to enk. Rundsv.)	A	S
3	Hop m. Benspredn. og to Krydshop	B	B
4	St. Vinkelsv. m. lodret Sv.	A	S
5	St. Knæløftn. (m. Armstr. ud og ned)	B & A	B
6	St. lodrette Armsv. (m. Fodfl. og ens. Rundsv.)	A	S
B.			
7	St. Armsv. frem m. Hælhæv. og hurtig dyb Knæbøjn., Str. og Lændebøjn.	B	S
8	St. høj Rygbøjn.	R	K
9	St. Vinkelsv. (m. rækhugsid. Knæstr. og Lændebøjn.)	A & B	S
10	St. Knæstr. v. Hj. af Hænderne	B	S
11	St. lodrette Sv. (m. rækhugsid. Knæstr. og Lændebøjn.)	A & B	S
12	St. høje Rygbøjn.	R	K
13	St. vandrette Armsv. m. nedsv. (og rækhugsid. Knæstr. og Lændebøjn.)	A & B	S
C.			
14	Halvvingbredst. Kropvridn. m. ens. Skraasv.	S	S
15	St. høj Sidebøjn. m. ens. Armsv. fr. ned-ud - op	S	S
16	Støthugsid. Knæstr. og Lændebøjn. m. Skraasv.	L & A	S
17	St. høje Rygbøjn.	R	K
18	Bredst. Sidebøjn. m. ens. Armsv. fr. ned-ud op	S	S
19	Halvrygfoldbredvinkelst. Kropvridn. m. ens. Armsv.	S	S
20	Støthugsid. Benkastn. bagud - Knæstr. - Lændebøjn. og lodret Armsv.	L & A	S
II. Knæl. Sid. og Lig. Arbejde.			
21	Langsid. dybe og høje Bøjn. m. lav Haanddrej. og skiftevis høj Rygstr. m. Armfør. ud - op.	R	K
22	Favnryglig. Hovedbøjn. m. Vristbøjn. og Bøjn. fr. m. Fatn. om Fødderne, skiftevis	H & F	K
23	Ryglig. Knæstr. v. Hj. af Hænderne	B	S

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
24	Rækryglig. Armfør. ud m. Hovedbøjn. og Rækryglig. Vipn. t. Vinkelsid. Ligevægt	H & F	K
25	Fremlig. Rygbøjn. m. dob. Knæbøj. og Armstr. ud	R	K
26	Ringstøtvinkelst. Armbøjn.	A	K
27	Støthugsid. Knæstr. og Lændebøjn. m. lodret Armsv. og Skraasv. skiftevis	L & A	S
28	Øvelse i samlet strakt Bensv. t. Støthaandst. .	A	K
III. Arbejdet ved Ribben.			
29	Strækstøtknæsid. Rygstr. m. Hj.	R	S
30	Strækstøtbredvinkelhæng. Krophævn.	A	K
31	Rygfoldstøtryglig Kropbøjn. Fremad	F	K
32	Vinkelhæng. Spændbøjn.	R	K
33	Hæng, Rygstr. m. Skulderstøtte	R	S
34	Strækhængst., dob. Knæløftn. og Str. opad	F	K
35	Støtnakkehæng, Ned- og Opspring	H	K
36	Fri Øvelse i Haandstand paa Gulv og ved Rib	A	K

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	K	B	
Armene	8	4	1	13
Benene	6	0	3	9
Lænd og Haser	3	0	0	3
Halsen	0	3	0	3
Siderne	4	0	0	4
Forsiden	0	4	0	4
Ryggen	2	6	0	8
Ialt	23	17	4	44

Nr.	Arbejdets Navn.
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fri Gang.
2	Fast Gang.
3	Fremadløb og Løb paa Stedet skiftevis.

Nr	Arbejdets Navn.
4	Udvendig Overspring ov. høje Redsk.
5	Rygvendt Sidespr.
6	Lille Kattespring.
7	St. Højdespr.
8	St. Overslag p. lave Redsk.
9	Hovedspr.
10	Kraftspr.
11	Flyvespr.

1. ARBEJDSPLAN FOR VIDEREKOMNE (a)

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
I. Staaende Arbejde.			
A.			
1	Hop m. Taastøtn. t. Sid. m. modsat enk. Armsv.	B & A	B
2	Vinkelsv. m. lodret Sv.	A	S
3	Hop m. Fodløft. Taastøt. fr. (m. Armstr. op og ned)	B & A	B
4	Vandrette Armsv. m. lodret Sv.	A	S
5	Hælhæv, let Kræbøj. m. Knæløft. (Tilføj Armstr. op — ud — fr — ned)	B & A	B
6	Lodrette Armsv. (m. Fodfl. t. Sid. og ens. Rundsv.)	A	S
B.			
7	Hop m. Taastøt. t. Sid. og dybt Hop m. Armsv. frem	B	S
8	Vinkelsv. m. lodret Sv. (tilføj. Bøjn. nedad)	A & L	S
9	Høje Rygbøjn.	R	K
10	Knæstr. v. Hj. af hænd. to gange i hver Still.	B	S
11	Vandrette Sv. m. lodret Sv. (tilføj Bøjn. ned)	A & L	S
12	Høje Rygbøjn.	R	K
13	Lodrette Sv. (tilføj Bøjn. af Lænd. — Knæ — Lænd)	A & L	S
C.			
14	Halvrygfoldbredst. ens. Vinkelsv. m. Vridn. fra Side t. Side.	S	S
15	Fletbredvinkelst. Lændebøjn.	L	S
16	Bredst. Sidebøj. fra Side t. Side m. ens. Armsv. fr. — ned — ud — op	S	S
17	Vingbredst., ens. dyb Knæbøjn.	B	K
18	Bredvinkelst. Kropvridn. m. Fri Armsv. og ens. Hasestr. skiftevis.	S & L	S

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
19	Støthugsid. Benkast. badud Knæstr.-Lænde- bøj.- og Skraasv.	L & A	S
II. Knæl. Sid. og Lig. Arbejde.			
20	Rygfoldknæbuksid. Rygstr. m. Armfør. ud. . . .	R	K
21	Halvknæbredst. Sidebøjn. m. ens. Armsv. fr. ned—ud—op	S	S
22	Støthugsid. Benkast. bagud og frem — Ben- spred. og Saml.	B	S
23	Bredbukst. dob. Hasestr. — Rygstr. m. Armstr. ud		
24	Langsid. dybe Bøjn. og høje Rygstr. m. Armfør. lødret op — ud—ned	K R	R K
25	Favnryglig. Kropbøj. frem	F	K
26	Langsid. Knæstr. v. Hj. af en Haand m. enk. Armstr. ud—ned m. Hoveddrejn.	B	S
27	Favnryglig. Hovedbøjn. m. Vristbøjn. — Rejsn. t. Støtkrogside. -- dob. Knæstr. — m. Armfør. ud	H & F A	K K
28	Ringstøtvinkelst. Skulderstr. og Armbøjn. . . .		
29	Støthugsid. Hop m. Benstikn. t. Sid., Lænde- bøj. og Skraasv.	B & A	S
30	Støthaandst. Armbøjn.	A	K
III. Arbejdet ved Ribben.			
31	Strækstøtvinkelst. Rygstr.	R	S
32	Strækstøtknævinkelsid. Rygstr.	R	S
33	Rygfoldstøtryglig. Bøjn. fremad.	F	K
34	Buehæng. Krophævn.	A	K
35	Hæng. Rygstr. m. Skulderstøtte	R	S
36	Vinkelhæng. Spændbøjn.	R	K
37	Strækhængst. enk. og dob. Knæløftn.	F	K
38	Fri Øvelse i Haandgang paa Gulvet	A	K

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	K	B	
Armene	7	4	3	14
Benene	5	1	3	9
Lænd og Haser	5	0	0	5
Halsen	0	1	0	1
Siderne	4	0	0	4
Forsiden	0	4	0	4
Ryggen	3	6	0	9
Ialt	24	16	6	46

Nr.	Arbejdets Navn.
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fri Gang.
2	Fast Gang.
3	Højdespr. m. Tilløb.
4	Tyvspring.
5	Indvendig Overspring.
6	Kraftspring — Hovedspring ned af lave Redsk.
7	Overslag m. Tilløb lave Redsk.
8	Hovedspring.
9	Kraftspring.
10	Flyvespring.

2. ARBEJDSPLAN FOR VIDEREKOMNE

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
I. Staaende Arbejde.			
A.			
1	Hop m. Taastøtn. t. Sid. og fr. m. Armstr. op — ned	B & A	B
2	Hvilende Armsv. m. Fodfl. t. Sid. (m. ens. Rundsv.)	A	S
3	Hælhæv. — let Knæbøj. og Knæløft. (m. Armstr. op — ned og ud — ned)	B & A	B
4	Vinkelsv. m. lodret Sv. (tilføj. enk. Knæstr. v. Hj. af Hænder. to Gange i hver Still.)	A & B	S
5	Hop m. Benspred. — Saml. — Mellemp-hop (tilføj. dob. og enk. Armsv. ud Bøjn. Str. ned)	B & A	B
6	Smalbredst. uligesidig. dob. Rundsv.	A	S
B.			
7	Hælhæv. og hurtig dyb Knæbøjn. med Armsv. mel. Træk. og Rækstil.	B	S
8	Vinkelsv. m. Lændebøjn. (tilføj. forlæns Rundsv. og Rækhugsid. Knæstr. og Lændebøjn.) . . .	A & B	S
9	Høje Rygbøjn.	R	K
10	Lodrette Sv. m. Bøjn. nedad (tilføj. forlæns Rundsv. og Rækhugsid. Knæstr. og Lændebøjn.)	A & B	S
11	Knæstr. v. Hj. af en Haand (m. enk. Armstr. ud og ned m. Hoveddrejn.)	B	S

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
12	Vandrette Armsv. m. baglæns Rundsv. og Bøjn. (tilføj forl. Rundsv. — Rækhugsid. Knæstr. — Lændebojn.)	A & L	S
13	Hælhæv. og Knæboj. (m. Armstr. op, ud, fr., ned, dob., enk. og uligesidig)	B & A	B
14	St. dybe og høje Bøjn. (tilføj Skraasv.)	L & A	S
C.			
15	Halvfavnærækbredst., Sideboj. m. modsat Knæbojn. og Armsv. t. Es.	S	S
16	Bredst., vandrette Armsv. m. Vridn. (tilføj forlæns Rundsv.) og Bøjn. ned	A & S	S
17	Hvilende Armsv. m. forlæns, Rundsv. — Bøj. ned — og Fodfl. t. Sid. (tilføj Halvrygfoldbredst. Vridn. m. ens. Skraasv.)	L & S	S
18	Første Del af Nr. 17 fortsættes og der tilføj. Halvrækfavnredst. Sideboj. m. modsat Knæboj. og Armsv. t. Es.	L & S	S
19	Støthugsid. Hop m. Benstikn. t. Sid. — Benkast. bagud — Lændebojn. og Lodret Armsv.	B & A	S
II. Knæl. Sid. og lig. Arbejde.			
20	Langsid. dybe og høje Bøjn. m. lav Haanddrej. og skiftevis Armfær. lodret op—ud—ned m. Rygstr.	R	K
21	Favnryglig Hovedbojn. m. Vristbojn. og Rejsn. t. Favnvinkelsid. Ligevægt	H & F	K
22	Ryglig. Knæstr. v. Hj. af en Haand m. Armstr. udad og nedad	B	S
23	Rækryglig. Armfær. ud m. Benløftn. — Rækriglig. Armfær. opad og Vipn. t. Vinkelsid. Ligevægt	F	K
24	Ringfremelig. Rygbojn. bagud m. dob. Knæbojn. og Armstr. udad og opad	R	K
25	Ringstøtbredvinkelst. Skulderstr. og Armbøj.	A	K
26	Støthugsid. Benkastn. bagud og fremad — Knæstr. — Lændebojn. — og lodret Armsv.	L & A	S
27	Fri Øvelse i Haandstand paa Gulvet	A	K
III. Arbejdet ved Ribben.			
28	Hæng. Rygstr. m. Skulderstøtte	R	S
29	Bredmodvinkelhæng, Krophævn.	A	K
30	Rygfoldstøtryglig. Bøjn. fremad	F	K

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
31	Nakkehæng. ned og Opspring	H	K
32	Vinkelhæng. Spændbøjn.	R	K
33	Hængende dob. Knæløft. og Str. Opad.	F	K
34	Fri Øvelse i Haandstand paa Gulvet	A	K

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	R	B	
Armene	10	4	4	18
Benene	7	0	4	11
Lænd og Haser	5	0	0	5
Halsen	0	2	0	2
Siderne	4	0	0	4
Forsiden	0	4	0	4
Ryggen	1	4	0	5
Ialt	27	14	8	49

Nr.	Arbejdets Navn.
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fri Gang.
2	Let Gang.
3	Alm. Løb.
4	Lodret Spring ov. Buk.
5	St. Højdespring.
6	Høj Overslag.
7	Rundspring.
8	Haandgang paa lav Plint.
9	Tigerspring.
10	St. Overslag og Haandgang.
11	Overslag-Flyvespring.
12	Hovedspring.
13	Baglæns Rulle.
14	Kraftspring-Flyvespring ned af lave Redskab.
15	Araberspring.
16	Flik-flak.

2. ARBEJDSPLAN FOR VIDEREKOMNE (a)

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Virkn.
I. Staaende Arbejde.			
A.			
1	Hop m. Fodløft. og Taastøt. fr. m. Armsv. ud, ned—op, ned	B & A	B
2	Vinkelsv. (m. dob. Rundsv.)	A	S
3	Vandrette Sv. m. nedsv. (tilføj. lodret Sv.) ...	A	S
4	Knæstr. v. Hj. af Hænd.	B	S
5	Lodrette Sv. m. Fodfl. t. Sid. og ens. Rundsv.	A	S
6	St. Armsv. frem m. Hælhæv. — dyb Knæbøj. — Str. — og Lændebojn.	B	S
B.			
7	Vinkelsv. m. forlæns Rundsv. og Bøjn. nedad	A & L	S
8	Skraasv. m. dyb og høj Bøjn.	A & L	S
9	Knæst. v. Hj. afen Haand m. enk. Armstr. ud—ned	B	S
10	Vandrette Sv. m. forlæns Rundsv. og Bøj. nedad.	A & L	S
11	St. høje Rygbøjn.	R	K
12	Fodfl. t. Sid. m. lette Sv. som under Gang og 3 uligesid. Rundsv.	A	S
13	Hop m. Taastøtn. t. Sid. m. modsat Armsv. og dybt Hop	B	S
14	Vinkelsv. m. lodret Sv. og Bøjn. ned (tilføj. forlæns Rundsv. og Rækhugsid. Knæstr. og Lændebojn.)	A & L	S
15	Hælhæv., Knæbøj. og Knæløft. (m. Armstr. op—ud—fr.—ned, dob., enk. og uligesidigt)	B & A	B
16	Vandrette Armsv. m. lodret Sv. og Bøjn. ned (tilføj. forlæns Rundsv. — Rækhugsid. Knæstr. — Lændebojn. og høj Rygbøjn.)	A & L	S
C.			
17	Bredst., ens. dyb Knæbøj. m. enk. Armfør., ud—hoveddrej. og Hoftefat.	B	K
18	Bredst. Sidebøj.	S	S
19	Halvrygfoldbredst. ens. Vinkelsv. m. Vridn. (tilføj. ens. Rundsv.)	S	S
20	Bredst. enk. Hasestr.	L	S
21	Bredst. Sidebojn. m. ens. Armsv. fr. ned—ud—op (tilføj. ens. Rundsv.)	S	S
22	Vinkelst. rytmiske Lændebojn.	L	S
23	Hvil. Armsv. m. forlæns Rundsv. — Rækhugsid. Knæstr. — Lændebojn. og høj Rygbøjn. — Fodfl. t. Sid. forlæns Rundsv.		

Nr.	Arbejdets Navn.	Gren.	Vridn.
	a. Halvfavnrækbredst. Sidebøjn. m. Armsv. t. Es. og modsat Knæbøjn.		
	b. Halvvingbredst. Kropvrid. m. ens. Skraasv. — Bredvinkelst. enk. Hasestr. — Bredvinkelst. Vridn. m. fri Armsv. — Bredvinkelst. enk. hasestr.	L & S	S
	II. Knæl. — Sid., lig. Arbejde.		
24	Knæst. hvil. Sving m. Fodfl. t. Sid. — Sidebøj. m. enk. Armsv. fr. ned - ud—op	S	S
25	Rygfoldknæbueksid. Rygstr. m. Armstr. ud	R	K
26	Støthugsid. Hop m. Benspredn. og Saml. — benkast. bagud og fr. — Knæstr. — Lænde- bøj. — Skraasv.	B & A	S
27	Bredbukst. dob. Hasestr. — og Rygstr. m. Arm- bøjn. og Str. ud	R	K
28	Langsid. høj. Rygstr. m. Armfør. lodret op— ud - ned	R	K
29	Favnryglig. Krophøj. fremad	F	K
30	Ryglig. Knæstr. v. Hj. af en Haand, to Gange i hv. Stil. — m. enk. Armstr. op—ud—ned	B	S
31	Favnryglig. Bøj. frem — Krogsid. dob. Knæstr. skraat opad v. hj. af Hænd. — Favnvinkel- sid. Ligevægt	F	K
32	Knæst. Armfør. t. Strækstil. — Krophøjn. bag- ud t. Gulv. m. Armfør. ud	F	K
33	Ringstøtvinkelst. Armbøj. og Str. m. enk. Benløft.	A	K
34	Favnvipst. Ligevægt	R	K
35	Fri Haandstand	A	K
	III. Arbejdet ved Ribben.		
36	Bredmodvinkelhæng. Krophævn	A	K
37	Strækstøtvinkelsid. Spændbøj.	R	K
38	Hæng. Rygstr. m. Skulderstølte	R	S
39	Støtnakkehæng. enk. og dob. Knæløftn.	H	K
40	Bukhæng. enk. og dob. Bensænkn. t. Vandret	F	K
41	Fri Haandstand		

Oversigt.

Gren	Virkning			Ialt
	S	K	B	
Armene	10	4	2	16
Benene	6	1	2	9
Lænd og Haser	7	0	0	7
Halsen	0	1	0	1
Siderne	5	0	0	5
Forsiden	0	4	0	4
Ryggen	1	6	0	7
Ialt.	29	16	4	49

Nr.	Arbejdets Navn
III. Idrætslig Øvelse.	
1	Fast Gang.
2	Fri Gang.
3	Strækgang.
4	Indvendig overspr. ov. Buk.
5	Høj Overslag.
6	Rundspring.
6	Haandgang paa Plint.
8	Tigerspring.
9	Høj Tyvspring — Flyvespring.
10	Hovedspr. baglæns Rulle.
11	Flyvspr.
12	Kraftspr. — Flyvespring.
13	Araberspring — Flik flak.

En lignende Række Arbejdsplaner for Kvinder var maaske ønskelig, men det faar være til senere Lejlighed. Forskellen paa Gymnastik med Mænd og Kvinder er jo ikke — for alle — saa stor, som mange gerne vil gøre den. I primitiv Gymnastik er det i hvert Fald saadan, at ogsaa Ledere af Kvindehold kan drage Nytte af ovenstaaende Arbejdsplaner.

De unge Piger og Karle, der kommer her paa Skolen, saavel som dem, Delingsførerne arbejder med ude i Forsamlingshusene, er præget ret ensartet af deres daglige Færd, og Holdningsfejlene er derfor ogsaa i Almindelighed de samme hos dem, nemlig: Rund og stiv Ryg — med korte Brystmuskler og slappe Rygstrækkere over Brystdelen, korte Haser og stiv Lænd, slappe Forsidemuskler, svage Armstrækkere og forsømt Hævmuskulatur paa Ryggen. Endvidere er de meget kejtede og ufrie overfor alle Bevægelser, der ligger udenfor det vanemæssige. I Begyndelsen bliver primitiv Gymnastik derfor i det væsentlige ens for Kvinder og Mænd; selvfølgelig tages der Hensyn til Kvindernes noget svagere Fysik, saa Arbejdsydelsen kommer til at staa i et passende Forhold hertil, men dette giver dog kun en Grads-forskel.

Opdyrkningen af Legemets Led og Muskler og af Nervevirk-somheden igennem smidiggørende, kraftgivende og behændiggørende Arbejdsformer, bliver lige saa nær ens for Mænd og Kvinder, som Holdningsfejlene er ens.

Naar den første Grundforbedring af de legemlige Forhold er varetaget, bliver Afvigelserne større, thi alt eftersom Gymnastikken har frigjort og opøvet Evnerne, og Legemet er bragt ind under Viljens Herredømme, vokser Trangen og Evnen til personlig Udfoldelse, og da spiller Fantasien en større Rolle. Mændene ønsker at udfolde sig i kraftige og modige Handlinger, hvorimod Kvindernes værdifulde Særpræg bedre finder Udtryk gennem Lethed, Finhed og Ynde baaret frem af stærk Vilje og Energi.

Men disse Forhold ordner sig selv let og naturligt i den Gymnastik eller Idræt — og for den Leder — der stiller sig tjenende overfor Opgaven og Ungdommen.

KRISTIAN KROGSHEDE

NOGLE INDTRYK FRA ARBEJDERBEVÆGELSENS UNGDOMSARBEJDE

En stor by som København har mange ansigter. Kommer man dertil som turist og lader sig lede omkring af en rejsefører, gælder de første besøg byens museer. Har man bøjet sit hoved i ærbødighed ved Thorvaldsens grav og set ruinerne af Absalons borg under Christiansborg slot, vælger man om aftenen mellem Det kongelige teater og Tivoli. Mange vil mene, de kender København, naar de har tilbragt en tre – fire dage paa denne maade. Og vor turist har sikkert ogsaa oplevet meget, som har beriget og glædet ham.

Men en anden gæst i den store by vilde maaske sige: Jeg ser nok, hvordan København er; men sig mig, hvordan er Københavnerne?

Ja, det spørgsmaal vilde kræve en saa omfattende besvarelse, at den ikke kunde gives i en rimelig tid. For at naa et resultat, maa han begrænse sig.

Da jeg er lærer ved en ungdomsskole, valgte jeg at spørge: Hvordan staar det til med ungdomsarbejdet, især blandt arbejderne?

To steder er de unge arbejdere at træffe for den fremmede, der ikke har nogen til at indføre sig i deres kres: ved kontrolkontorerne og paa sportspladserne.

Hen paa formiddagen kommer jeg til arbejdsmændenes kontrolsted paa Hauser Plads, et lille torv, som den stærke trafik gaar uden om. Derfor staar torvet helt fuldt af mænd i alle aldre, som i smaagrupper snakker saa smaat. Fra alle sidegader kommer nye mænd stadig til. I en bred og ubrudt strøm gaar

de ind gennem porten for at faa fagforeningsbogen stemplet. Det bliver til mange tusind mennesker i løbet af en formiddag. De fleste kommer gaaende, de har jo tid nok. En enkelt ung fyr med landsbyrøde kinder kommer brasende paa en flunkende ny motorcykle. Han er nylig blevet arbejdsløs og starter hurtigt igen uden at mænge sig med de andre, som bliver hængende og slaar en sludder af.

Ovre under en gruppe træer midt paa torvet staar de, der holder af skygge og svalt øl.

En enkelt betjent staar i nærheden ganske sindigt med hænderne paa ryggen.

Inde i porten, der stadig sluger strømmen af nyankomne, staar en mand og falbyder Arbejderbladet, det kommunistiske dagblad. Men saa synes der heller ikke at være mere at iagttage.

Da kommer en mand hen til ham, jeg staar og sludrer med: »Hvorfor var du ikke til møde i gaar?« »Nej, for min cykle var punkteret, den var gaaet helt i smadder.« »Saa kunde du jo have gaaet!« siger den nyankomne, han har en slipsnaal med hammer og segl i rød emalje. Min ven maa finde paa nye udflugter, før den anden lader ham gaa med en advarsel. »De vil have mig til kommunist,« forklarer han.

Saa ser jeg mig om paa torvet igen og bliver hurtigt klar over, at der er mange som denne. Rundt om er kommunistiske agenter paa færde, de gaar fra gruppe til gruppe og blander sig i samtalen, men saa stilsfærdigt sker det, at en uindviet næppe aner det.

Dagens brændende spørgsmaal er af kulturel art, det gælder striden om Arbejdernes Læseselskab.

Dette selskab har siden sin stiftelse gjort et stort oplysningsarbejde i arbejderkrese, uden at tage smaaligt hensyn til medlemmernes politiske anskuelser. Det har ført en ganske uafhængig tilværelse. Nu ønsker ledere indenfor socialdemokratiets oplysningsarbejde at indlemme dette selskab i deres organisationer. Men kommunisterne har lugtet luntten og har i den senere tid opfordret deres medlemmer til i stilhed at melde sig ind og protestere imod indlemmelsen paa generalforsamlingen; men de var endnu for faa, og det hjalp ikke, de udfoldede hele den teknik, som ellers lit har hjembragt dem sejren paa en generalforsamling:

Det ene efter det andet af forsamlingens menige medlemmer

rejser sig »ganske spontant« og fremsætter angreb og ønsker, der efterhaanden udformer sig til et bestemt forslag, ja et fast krav. Man tror det er folkets røst, som taler, men hele angrebet er nøje iscenesat i forvejen med omhyggelig rollefordeling o. s. v.

Denne gang tilfaldt den fede bid, læseselskabet, alligevel socialdemokraterne. Men det gaar aabenbart haardt til indenfor det kulturelle arbejde. --

Lidt over middag er Hauser Plads tom. En gadefejer rydder op og kører bort med en hjulbør næsten helt fyldt med ølkapsler. Men jeg havde den formiddag faaet talt med en masse forskellige mennesker.

Den første søndag, jeg var i byen, afholdtes et internationalt arbejder-idrætsstævne paa Genforeningspladsen, en spartakiade kaldtes det.

Ved hovedindgangen vajede de røde bannere, og adgangen vogtedes af »Arbejderværnet«s feltgraa tropper.

Med musikkorps i spidsen og en skov af røde faner kom idrætsfolkene marcherende ind, overalt hilst af jublende tilraab.

Nu stod de midt paa pladsen. En mand stod frem og hilste dem velkommen. Han sluttede med et »leve det revolutionære arbejderproletariat«. Da greb et stormvejr af begejstring om sig. De tusinder knyttede næver løftedes besværgende, og »rød front«-raabene gjaldede taktfast. Konkurrencerne tog fat, og imens udfoldede et broget folkeliv sig paa publikumsestraderne. Midt i mylderet sad en lille familie nok saa hyggeligt med barnevogn og termoflaske og drak eftermiddagskaffe paa udflugt til Genforeningspladsen.

Man kunde ikke lade være med at tænke paa, hvor kummerlige kaar, idrætslivet har i en storby som København. Her var en af byens faa aabne pladser en hel søndag eftermiddag beslaglagt af højt regnet et halvt hundrede sportsmænd, mens de mange tusinder uden omkring maatte nøjes med at se paa. Man maa indrømme, at skulde der skaffes dem alle tumleplads, maatte der saa mægtige arealer til, at det blev helt uoverkommeligt. Den plads, som findes, forbeholdes da dem, der kan betale for sig, og dem, der har særlige evner i en eller anden retning, og som derfor let bliver specialister og rekordjægere.

Inde paa banen skete der ikke noget mærkeligt, før bryderne kom. De sluttede opvisningen med at lære publikum en hel del

kneb, og festens højdepunkt naaede man, da de viste, hvordan man spiser »knippelsuppe«, d. v. s. hvordan man møder en betjent, som angriber med staven. Hovedsagen i de forskellige forsvarsmetoder var den, at man veg til side i sidste øjeblik, saa slaget faldt ud i den tomme luft, og betjenten derved et øjeblik kom ud af ligevægt. Det benyttede man sig af til at vælte ham omkuld og tage staven.

Det demonstreredes, at selv en fast formeret kæde af betjente ikke kan klare sig, naar den uventet møder en flok veldisciplinerede modstandere, selvom disse er fuldstændig ubevæbnede.

Blandt tilskuerne herskede tydeligt nok tilfredshed med stævnets resultat.

Stævnet havde vist en ungdom i kamp, men ogsaa en ungdom med et sjældent frit og ukuet mod.

Det var den kommunistiske ungdom. —

Den følgende dag var der arbejderfodboldkamp i Idrætsparken, eller Idrætspalæet som det efter sit udseende snarere kunde hedde.

Socialdemokraterne har organiseret deres egne sportsforeninger, Dansk arbejder-idrætsforbund, for ogsaa paa dette omraade at være uafhængige. De maa ifølge deres love ikke have nogen forbindelse med de borgerlige klubber; men nu var et hold af tyske arbejdere indforskrevet som Arbejderidræts modstandere. For første gang en arbejder-landskamp! Det var en stor dag.

Foran hoveddørene vajede Dannebrog, men omme ved en bagvej var to røde faner hejst ved en indgang, hvorigennem Stauning skulde komme.

Her var et helt andet publikum end til spartakiaden. Der var saa mange unge kvinder med. Her kom mændene alene, og de havde et ensartet præg af en vis solid, faglært velstand. Til spartakiaden faldt flokken derimod tydeligt i to adskilte grupper: den største del var unge, ufaglærte arbejdere, den anden og mindre del var studenter og lignende.

Stauning kom! Han hilstes ærbødigt, og hilste igen, hvor han kom frem. Fodboldspillerne traadte an foran ham. De danske fik et lille venligt ord om, at det var glædeligt, danske arbejderfodboldspillere var blevet saa dygtige, at de nu turde vise sig for publikum. Han trak en lille seddel op af lommen, læste en kort tale paa tysk, gav hver af spillerne haanden, og kampen begyndte. Snart efter kørte Stauning bort igen.

En jublende begejstring som den, der havde været ved spartakiaden dagen før, mærkede man ikke noget til, skønt lejligheden var oplagt her. Stauning tilstede. Internationalt arbejderstævne! Hvad kan man forlange mere? Alligevel tyndt besatte bænke med knap 3000 tilskuere. — Det gik heller ikke særlig fint for Danskerne i kampen; men den blev anledning til, at jeg traf en ung mand, som lærte mig meget.

Han var med i bestyrelsen for en D. s. U.-afdeling.

D. s. U. betyder Danmarks socialdemokratiske Ungdom. Denne forening stiftedes i 1920 og søger at samle hele landets socialdemokratiske ungdom. Den er efter sine principper »kun en oplysningsorganisation« og ikke en partiorganisation som de foreninger, der var gaaet forud for den. Dette forhindrer dog ikke, at den staar i »et nøje og intimt samarbejde med det socialdemokratiske parti.« En D. s. U.-afdeling er altsaa en socialdemokratisk ungdomforening.

I den afdeling, jeg lærte at kende, havde de hidtil følt det som et savn, at de ikke havde eget lokale, men maatte holde deres møder i kedelige klasseværelser eller rundt om i hjemmene, hvor der var alt for lille plads. Nu havde de temmelig mange medlemmer, omtrent 200, saa afdelingen var ret velstillet for tiden. Tilmed styrkedes den ved, at den havde samarbejde med en afdeling af »De unges Idræt«.

Denne forening blev skabt i 1919 ved en gennemgribende reorganisation af en tidligere bestaaende forening. D. u. I. har nu 9000 medlemmer i hele landet, og den betyder det samme for børnearbejdet, som D. s. U. for ungdomsarbejdet. Derfor falder det naturligt, at de to organisationer arbejder sammen.

D. s. U.-afdelingens stærke stilling ønskede bestyrelsen at udnytte til at leje en stue og indrette den til samlingsstue for foreningens medlemmer, med aviser o. l. Her kunde studiekresene holde møde om aftenen, her var et samlingssted, naar man skulde paa udflugt, her kunde man ved hjælp af nogle madrasser huse foreningens gæster, kammerater, der kom paa besøg fra andre byer og lande.

Alt imens min ny bekendt fortalte, fik jeg et glimrende indtryk af foreningens arbejde. Det formede sig om vinteren mest som studiekresarbejde, om sommeren som udflugter lørdag—søndag med telt til byens omegn. Men selv en ganske almindelig dagligdags aften hændte det, de samledes og drog paa opdagelses-

rejse i byen. En havde bag efter nedskrevet en beretning om en vandring langs »søerne« fra St. Jørgens sø i syd til Sortedamssøen i nord.

Det begyndte meget teknokratisk med en hyldest til vandværket og vandfiltrene. Efter en mild erindring om den svundne landsbyidyl, som vi nu kun kender fra Købkes billede af Sortedamssøens sivkransede bredder, fulgte glæden over den skønhed, som moderne havearkitektur nu har skabt paa det samme sted, med græsklædte skraaninger og kunstig fugleø. Et glimt af grønt, selv til cyklisten, der hurtigt kører ned ad Østerbrogades brede,

D. s. U. 1931.		
	Hele landet	København
Afdelinger	180	27
Medlemmer	14200	3200
Studiekrese	174	42
Studiekres-deltagere.....	1954	[450]
Møder	3125	[700]
Fester	1130	[550]

Det er kun smaa tal for en forening, som vil omfatte hele Danmarks arbejderungdom.
Tallene i parentes er ansat efter skøn.

blanke asfalt. Flagrende fugle ind over den travle trafik. Hver dag et kort møde med naturen, hvis værdi ikke kan sættes højt nok.

Paa saadanne ture oplever man byen paany, og naar de er forberedt, kan de blive hjemstavns-kildring og kulturhistorie i øt. De kan danne grundlaget for det nuværende og spiren til et kommende og endnu rigere kulturelt arbejde.

Vinterens studiekresarbejde foregaar under ledelse af Arbejdernes Oplysningsforbund, der forkortet kaldes A. O. F.

A. O. F. er oprettet 1923 og virker som central for studiekresarbejdet i de socialdemokratiske foreninger landet over. Den udsender studiekresledere og foredragsholdere, udlaaner bøger og udlejer film og lysbilleder, giver raad og vejledning, hvor det tiltrænges, og er altsaa i det hele taget organisatoren i socialdemokratiets kulturelle arbejde.

I vinteren 1931—32 havde A. O. F. ialt 186 studiekredse i

hovedstaden. Deraf var de 111 organiserede efter aftenskoleloven, hvorefter det offentlige betaler lærerlønnen. 42 var tilrettelagt for D. s. U.-afdelinger. Arbejdsemnerne viser tydeligt nok, at det, der først vækker unge arbejdere til selvstændig omtanke, naturligvis er den sociale elendighed. »Mere end halvdelen af samtlige studiekurse ligger inden for emner som: samfundskundskab, fagforeningskundskab, socialdemokratiets program« o. l., fortæller aarsberetningen fra A. O. F. — Men blandt de unge mærkede man en dæmrende opmærksomhed for historiske og litterære spørgsmål. Dem kunde det maaske ogsaa være værd at beskæftige sig med.

Socialdemokratiet har naaet magten og har pengene. Det er ikke altid en stimulans. Men meget tyder paa, at deres oplysningsarbejde staar overfor en lovende videreudvikling, som ikke alene skyldes stærke organisationer, men et vaarbrud i unge sind. Naar man overvejer, om dette vil komme til at betyde noget, maa man huske, at alle socialdemokratiske organisationer har en stor procentdel uinteresserede medlemmer, der lægger en dødvægt paa alt deres arbejde.

Det er kommunisterne fritaget for, fordi det endnu koster kamp at være kommunist.

Først i vinter har kommunisterne sat et oplysningsarbejde i gang. Men mange mennesker, som utvivlsomt ellers var faldet haabløst hen, rejser de til fri menneskelighed ved deres bevægelses hele ideelle kraft.

Deres ungdomsarbejde er organiseret i Kommunistisk Ungdomsforbund, som stiftedes i 1921 paa et ældre grundlag. Men arbejdet her er i højere grad end i D. s. U. af politisk art. Tal-mæssigt betyder det ikke meget.

Der kendes andre former for ungdomsarbejde i København. Men heller ingen af dem, selv ikke K. F. U. M. og K. spiller nogen nævneværdig rolle for arbejderne.

Hvad K. F. U. M. har vundet ved at hjælpe de arbejdsløse, søger socialdemokraterne energisk og bevidst at tilbageerobre. Der er nemlig forskel paa medlidenhed og medliden. Medlidenhed kan man vise andre, der er stedte i en nød, man ikke selv er udsat for. Den indeholder derfor altid et moment af overlegenhed, som ydmyger den anden part. K. F. U. M.s stilling til de arbejdsløse maa nødvendigvis være præget af medlidenhed. Med-

liden kan den føle, som selv er med til at døde smerten. Den skaber lighed og solidaritet, og at tage mod hjælp af en medlidende bliver aldrig nogen skam. Derfor afslutter arbejderungdommens oplysningsarbejde sig indenfor arbejderens egne rækker.

L A N D 2 6 0 T U S I N D E	B Y 2 2 0 T U S I N D E
	D. s. U.
D. d. U.	K. F. U. M. — K.

D. s. U.s betydning ser man bedst ved at sammenligne dens medlemstal med de andre store ungdomsforeningers. — Der er i Danmark 480.000 unge mellem 16 og 24 aar. Deraf lever:

paa landet 260.000.	Her har De danske Ungdomsforeninger	32.700 mdl.
i byerne.. 220.000.	— D. s. U.	14.200 —
	— K. F. U. M.	26.000 —
	— K. F. U. K. (i København).....	7.600 —

Inden for arbejderbevægelsen har man for flere aar siden forslaaet, og andre kan maaske af de foregaaende linjer forstaa, at den første betingelse for, at arbejderens kan skabe sin egen kultur, er, at han faar lejlighed til at udvikle sig selvstændigt. Først erklærer han sig uafhængig, og D. u. I., D. s. U., Arbejderidræt, A. O. F., arbejderhøjskolen og arbejderens er hver en uafhængighedserklæring. Siden verdenskrigen er de faldet slag i slag.

Ganske vist bliver man ikke uafhængig, blot man siger, man er det. De vedføjede statistiske oversigter viser, at i talmæssig henseende er der endnu lang vej frem. Men det er de første skridt, som koster, og de er nu gjort.

Maalet er, at arbejderen i D. s. U. skal kunne faa alle de interesser tilfredsstillet, som almindeligt plejes i foreningsform. D. s. U. maa omfatte hele hans fritid, og det skal ikke være nødvendigt for ham at gaa nogen andre steder hen.

Da vil der blive skabt en arbejderkultur, som kan omfatte hele landet.

For dette maals opnaaelse er det intet daarligt tegn, at træk samlet til træk tyder paa en stærkt voksende interesse for kulturelle spørgsmaal hos den danske arbejderungdom.

Lad mig tegne en slutningsvignet:

For omtrent 5 aar siden var jeg paa en udflugt fra København til Malmø. Det var en foraarssøndag, og selv om det var temmelig blæsende og køligt, var der mange mennesker med.

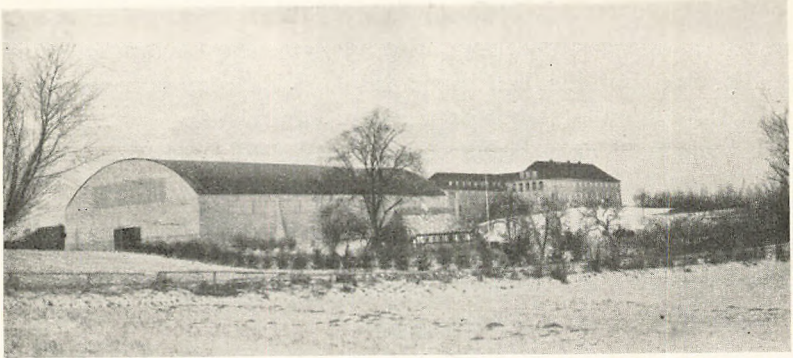
Om bord paa skibet lagde jeg mærke til en del drenge og piger paa en halv snes aar, som alle havde et rødt tørklæde knyttet om halsen. De saa noget forkomne ud, ikke blot af det strenge vejr.

Da vi stod ind i havnen, samlede de sig i skibets forstavn, de ventede aabenbart at blive modtaget. Et messingorkester spillede op, og føreren — han var dengang student, nu er han rigsdagsmand — greb fat i en bardun og sprang op paa rælingen. Der stod han, mens skibet langsomt gled ind til kajen. Med eet sang de, og klare barnerøster bar omkvædet frem:

»Vi er det unge, sejrende proletariat«.

Egentlig talt var jeg kun turist. Jeg fik samlet nogle enkelte flygtige indtryk — ligesom turisten i Thorvaldsens museum. Men ligesom han bøjede hovedet i ærbødighed ved den store kunstners grav og gik derfra med bevidstheden om, at han havde mødt en ren og ophøjet bestræbelse for at afklare menneskets sande træk, saadan bøjer jeg mig og anerkender det arbejde, der gøres indenfor arbejderens egne rækker, for de unges legemlige og aandelige udvikling, for at rense og klare trækkene i deres sande menneskevæsen.

GUNNAR A. ENGBERG.

Gymnastikhøjskolen i Januar 1933.

KÆRE GAMLE ELEVER.

Først og fremmest vil jeg ønske Jer alle et godt Nytaar og takke Jer for det gamle.

Det har været et lyst og godt Aar — i hvert Tilfælde for Skolen og Ungdomsarbejdet her. Vi har haft større Elevhold og flere Kursusdeltagere end nogensinde før, og det har været gode og interesserede unge at arbejde sammen med. Naar dertil kommer, at vi har været skaanet for Uheld og Sygdom af enhver alvorligere Art, saa forstaar I, at her kun er Grund til Taknemmelighed.

En særlig Glæde har det været — i Tider med saa stor Arbejdsløshed som disse — nu snart et helt Aar at kunne beskæftige godt og vel tredive Mand ved vort store Byggeforetagende, som i alt væsentligt gennemføres for Penge, der er indtjent i Udlandene. De sidste 50.000 Kr. har jeg dog maattet laane ved De forenede Bryggerier.

Da jeg skrev til Jer ifjor, sluttede jeg med en Omtale af Byggeplanerne.

Den Gang tænkte jeg paa, om alt dette virkelig kunde staa færdigt, naar jeg igen skulde skrive Nytaarsbrev.

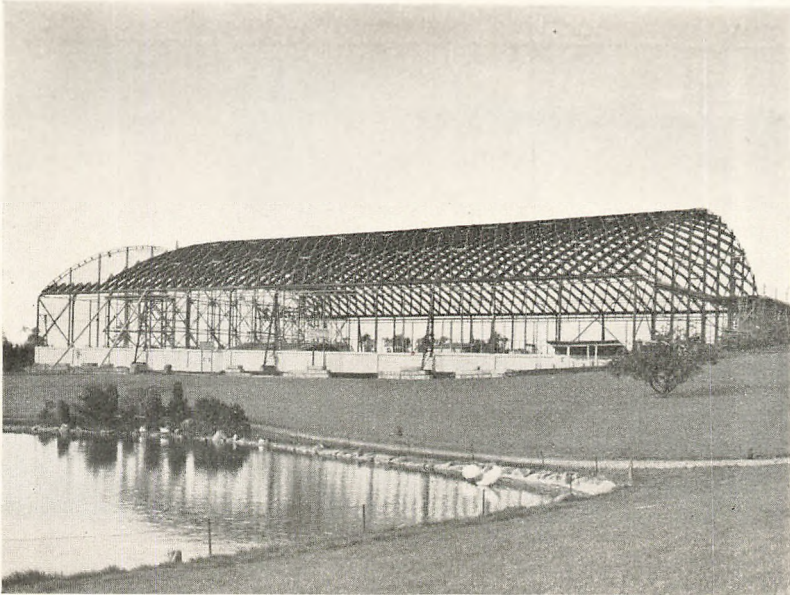
Og nu staar det her færdigt og fornemt i alle sine ydre Former i hvert Fald, og man maa atter undres over, hvor let og lykkeligt alting gaar.

Baade Idrætshal og Svømmestadion blev lidt større, end jeg nævnte i Brevet. Bygningens udvendige Længde er 76 m, Bredde 40 m, og dens Højde 16 m.

Bassinet forlængedes saa meget, som der var Plads til mellem Skolen og den nye Bygning.

Da Tegningerne, som mine to Brodersønner, Holger — og Niels Bukh, og jeg i Juleferien udarbejdede, havde faaet en velvillig og højst tiltrængt Rettelse af Provstinde Ingeborg Clausen, Ollerup, og Grev Eigil Knuth, som Eleverne fra sidste Vinter vil huske som en god Kammerat, blev hele den tekniske Side af Opførelsen og Leverancen af alle Materialerne overdraget til Ingeniørfirmaet Chr. Bjørn Petersen, København.

Dr. Chr. Ostenfeld — Lærer i Staalkonstruktioner for Maskin-

Idrætshallens Staalskelet.

og Bygningsingeniørerne paa Polyteknisk Lærcanstalt — har foretaget alle Beregningerne af Idrætshallens Staalskelet og af den smukke Lamellehvælvning, der uden Støtte spænder mellem Vægge og Gavle over hele det mæglige Rum.

Det er den største Lamellehvælvning i Europa, og den første, der er udført som dansk Arbejde.

Ingeniør Manniche, som ogsaa arbejder i dette Firma, og Ingeniør Thorborg, der nu har grundlagt en Fabrik i København til Fremstilling af Lameller og andre Staalkonstruktioner, har ligeledes udført et stort og værdifuldt Arbejde ved Bygningen.

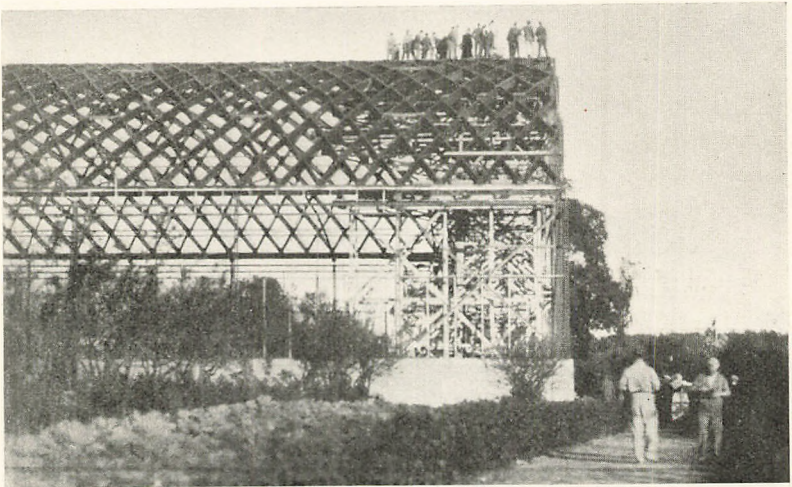
Mest direkte Samarbejde har vi dog haft med Ingeniør Aksel Nielsen, der ved Formand Larsens Bistand har ledet hele det

daglige Byggearbejde her i Aarets Løb paa en ganske udmærket Maade og gennemført alt ved den Arbejdskraft, som gamle Elever — i det væsentlige Landmænd — har kunnet yde.

Det har været et særdeles dygtigt og i alle Maader fornemt og behageligt Ingeniørfirma at arbejde sammen med.

Men det har sandelig ogsaa været en Fornøjelse at se, hvilket Arbejde »Bisserne« har kunnet præstere, det maa selv Fagmænd indrømme.

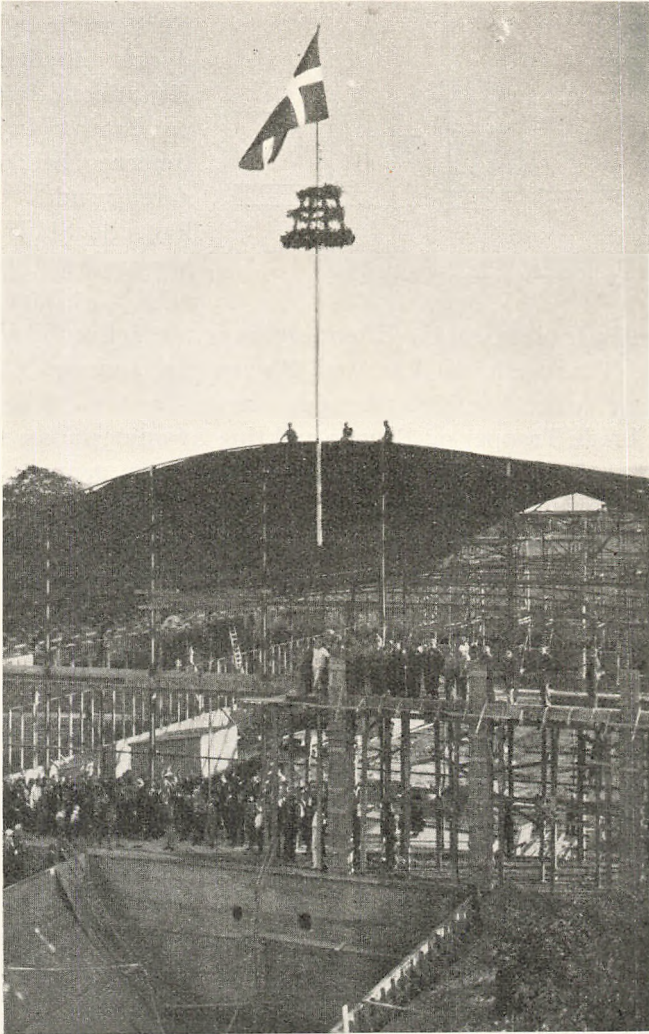
Disse unge Landmænd har ikke alene fuldført det omfattende

Den sidste Lamelle spændes fast.

Jordarbejde, men de har støbt de store Fundamenter under og over Jorden, rejst Staalkonstruktionerne i Vægge og Gavle, og — 15—16 m højt i Luften — har de samlet Lamellehvælvingens 2500 Stykker og sammenspændt dem med 30.000 Bolte. Endvidere har de støbt Nordgavlens Søjlerække, Platforme, Trappeløb og Udspringstaarn saavel som selve Svømmebassinet og Tunellerne mellem Skolens Fløje og Idrætshallen. De har bygget de underjordiske — eller undersøiske — Rum mellem Hallen og Bassinet, hvorfra Vinduer (Køjer — $1\frac{1}{2}$ m under Vandspejlet), gør det muligt at se Svømmernes Dykning og Bevægelser i Vandet efter Udspring fra Tre-, Fem- og Timetervipper. De har forarbejdet alle de smukke Sten til Ydermurene, og opført de indre Vægge af Brædder og beklædt dem med isolerende Joniteksplader, de har beklædt Hvælvingen med Træ og de har ordnet Glarmester- og Malerarbejdet,

saa ogsaa Hallens Indre nu snart staar færdig med en smuk og festlig lys Sandfarve som Bund under hele Staalhvælvingens søgrønne Farve og med lyse Paneler og smukke Døre og Port.

Flag og Krans er hejst.

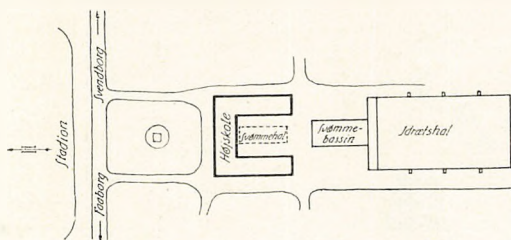
Vi skal nu igang med Idrætshallens Gulv, der skal forarbejdes af flydende Asfallag, hvori først nedtromles grovknust — senere finknust — Kork. Denne Blanding danner en fast sammenhængende men spænstig Masse, der giver en smuk og udmærket

Gulvflade til Boldspil og til alt øvrigt idrætsligt og gymnastisk Arbejde.

Naturligvis glæder vi os meget til at faa det hele fuldført.

I denne Hal, der jo dækker ca. en halv Td. Land, kan vi uden

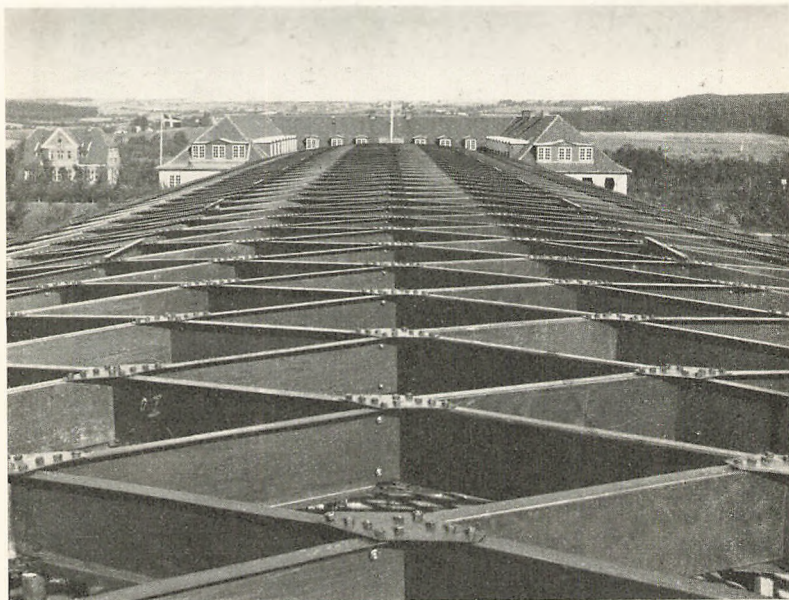
Forstyrrelse af Vejret dyrke Fodbold og Haandbold, Kast, Løb og Spring i Idrætstimerne hele Skoleaaret rundt. Og her kan alle Skolens Elever samles til Gymnastik i et stort Hold

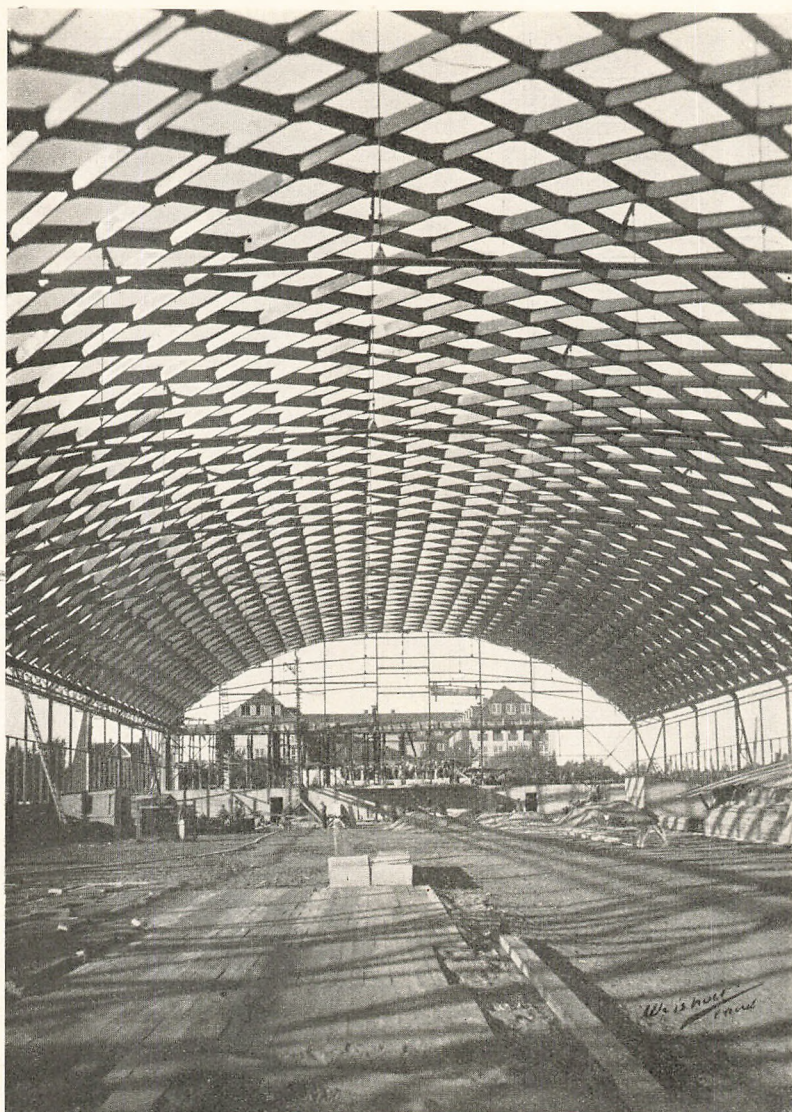
Nybygningernes Beliggenhed.

om Aftenerne eller Lørdag-Eftermiddagene. Mægtige Gymnastikhold og Tilskuerskarer kan ved Opvisninger rummes i Idrætshallen, og Tusinder af interesserede Mennesker kan finde Plads paa de brede Trapper og Plæner omkring Svømmestadions Vandspejl og se Ungdommen svømme — eller svæve gennem Luften i høje Udspring fra Vipperne.

Ved Siden af Skolearbejdet vil I forstaa, at det er Byggetravlhed og alt hvad dermed følger, der har præget Dagene her i

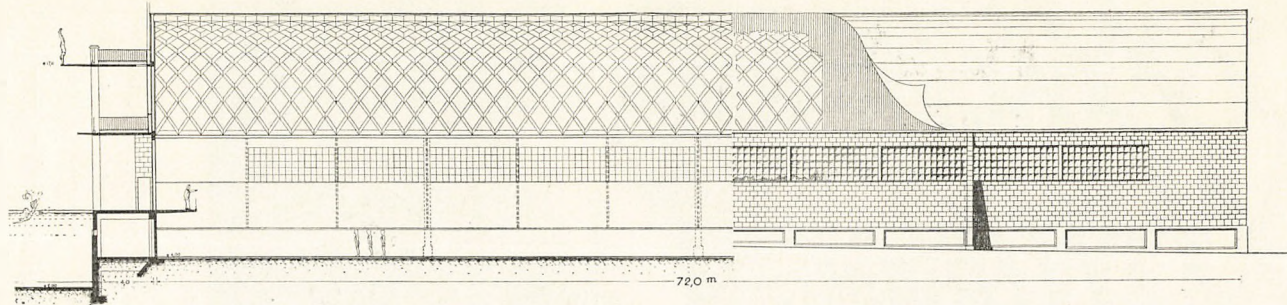
Fra Hvælvings Top.

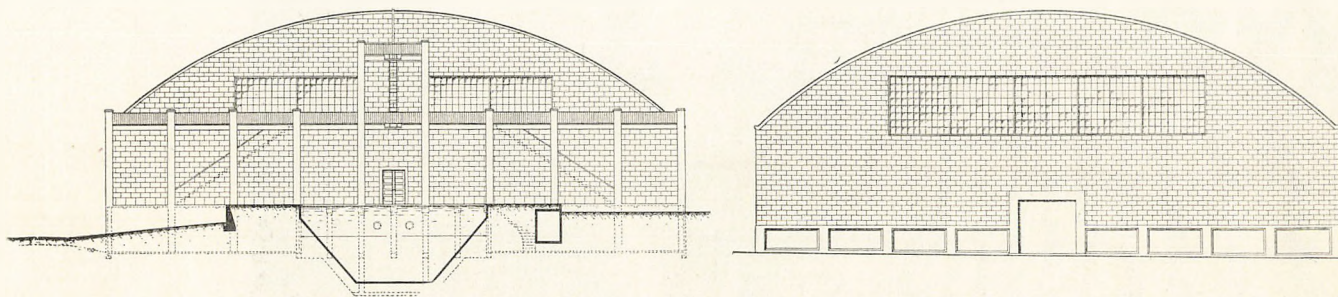
Under den store hvælvede Bue.

det forløbne Aar. Men det har været en Fornøjelse at bygge, og jeg glæder mig til maaske allerede i Aar at tage fat paa de næste Udvidelser.

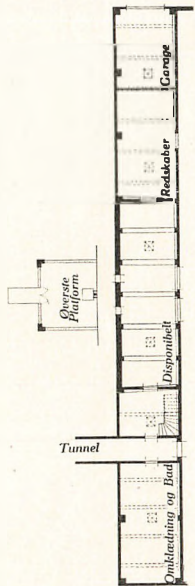
Havde jeg blot Penge nok, saa skulde Skolen snart blive istand til at søge flere af de Opgaver løst, der venter paa Løsning. Jeg tænker her særlig paa en god Aarsuddannelse af de Lærere

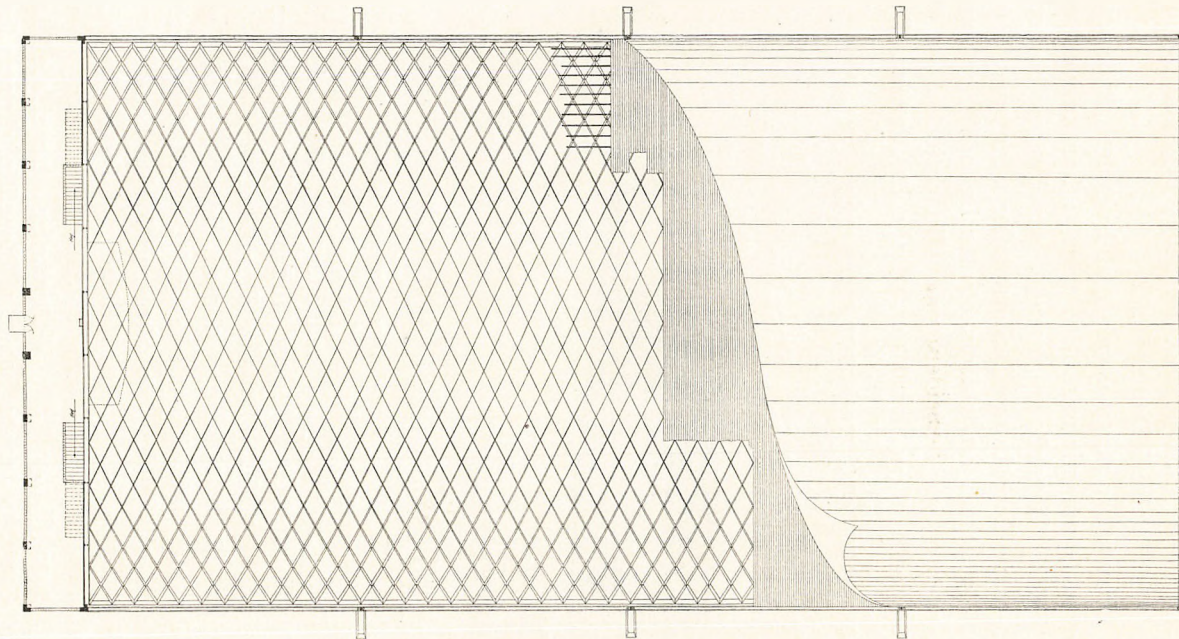
Længdesnit af Idrætshallen.

Idrætshallens Gavle.

Kælder.

Grundplan.

og Lærerinder, der skal varelage Børnenes og Skoleungdommens legemlige Opdragelse i Danmark.

Men forøvrigt er det jo saadan, at hvis den Stigning i Elevtilgangen til Gymnastikhøjskolen, som vi har kunnet glæde os over det sidste Aarstid, er varende, saa kræves her en større Spisesal, nogle flere Undervisningslokaler og mange flere Elevværelser, blot for at holde Højskole for Delingsførere som hidtil.

Tegninger og alt øvrigt er under Udarbejdelse, og det skal blive interessant at se, hvad der vil ske i dette Aar. Det er jo

Idrætshallens Nordgavl.

netop i Krise- og Arbejdsløshedstider som disse, der skal ske noget, thi da trænger de Unges Mod og Vilje til at ægges, og de Ældres Sind til at fatte Tro paa Fremtiden.

Jeg vilde ønske, at mange af dem, der synes, at Fremtiden ser helt haabløs ud, vilde glæde sig over den Kendsgerning, at I unge trods alt samles paa Skolerne for at hente Kræfter og Evner til at leve Livet godt, og til at gøre Gavn.

Jeg vil nu fortælle Jer lidt om Skoleaaret 1932.

Fra Nytaar til April gik Vinterskolens tre sidste Maaneder sin jævne Gang. I Januar havde vi Repetitionskursus for Kvinder og Mænd, og i Februar vort aarlige Heldagsbesøg -- med Teateraften -- i Odense. I Marts afholdt Dansk Forening for Røsport et Par Kursus i Svømmehallen, og da Skolen til April var sluttet, tog vi for Alvor fat paa Byggeriet. Vintereleverne havde som Fritidsarbejde i de sidste Skolemaaneder flyttet Træerne bort

fra Pladsen, hvor det nye skulde rejses, saa alt var let at gaa ilag med.

I April var her Svømmekursus for Gymnasielærerinder m. fl. ledet af Oberstløjtnant Holger Nielsen.

Til Sommerskolen indmeldte der sig saa mange unge Piger, at vi slet ikke kunde skaffe dem Plads, selv om vi ordnede Tagværelser paa Loftstrummene og lejede hvad der kunde lejes af Værelser i Nabolaget. Men 250 modtog vi, og de fandt sig godt i de mangelfulde Boligforhold.

De tre Sommerskolemaaneder var en god Arbejdstid for mig — uden Forberedelser til Udenlandsfærd og uden altfor meget Ekstraarbejde med udenlandske Kursus. Af disse havde vi kun eet i Sommerens Løb — med 20 kanadiske Damer der var her paa et fjortendages Studiebesøg — og hertil havde jeg god Hjælp af Anna Mortensen, som var hjemme nogle Maaneder fra New-York, hvor hun ellers fremdeles har sit gymnastiske Arbejde blandt K. F. U. K.

Som Lærerinder paa Sommerskolen havde vi — i Dansk, Regning og Haandarbejde — Kirstine Rask Larsen og Vita Larsen, — i Gymnastik, Svømning og Boldspil m. m. — Lise Hansen og Ingeborg Olsen.

I Maj Maaned var her to store Idrætskursus baade for Kvinder og Mænd, hver paa 14 Dage. Ved Undervisningen paa disse ydede Rosendahl, Warming og Jørgen Jørgensen os Hjælp.

Vejret var her i Sydfyn næsten altid godt sidste Sommer, og det gjorde sit til at Skoletiden blev god og at vore Fester og Udflugter kunde lykkes.

Den første store Fællestur, vi havde, gik til Ærø. Det var iaar en Søndagstur i straalende Vejr, saa baade Sejlturene og Opvisningen for de gæstfri Ærøboere var lutter Fornøjelse.

Næste Tur var ogsaa paa en Søndag og med Damper fra Svendborg, men denne Gang til Skamling, hvor Familien Flensburg paa »Gl. Skamlinggaard« og andre gode Venner og gamle Elever havde indbudt og ordnet alt til Besøget. Opvisningen fandt Sted i en dejlig Dal mellem Skamlingsbankens Top og Havet, og Vejret var saa gunstigt, at Turen blev god og minderig — trods lidt Søsyge.

Den sidste store Sejltur, vi havde, var en Hverdagstur, og den gik til Samsø. Gamle Elever og Samsøs »Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening« havde indbudt og tilrettelagt alt saa udmærket

Til Samsø

for os, saa det maatte blive — og blev — en meget vellykket Tur. Vi havde 5 Timers smuk Sejllads i stille Vejr, før vi naaede Samsø's Kyst. Flagene var hejst ved Hjemmene rundt om og vajede over Pladsen ved Dampskibsbroen, hvor en Mængde Mennesker var samlede.

Efter en smuk Modtagelse blev vi alle 300 anvist Pladser i ventende Vogne, Jumber og Biler og kørt ud omkring over Øen til alle de gæstfri Hjem, hvor vi spiste til Middag og hyggede os,

Gennem Tranebjerg til Opvisning.

til vi om Eftermiddagen samledes paa Festpladsen i Tranebjerg. Her gav vi Opvisning i Gymnastik og i forskellige Former for gammel Dans, og vort blandede Kor sang nogle flerstemmige Sange.

Senere samledes vi med Samsingerne til Fællesspisning paa Møllebakken og til et festligt Samvær med Taler og Sang. Slutelig kørte vore Værter os ned til Damperen, der laa flagsmykket og ventede os, for i den smukke Sommeraften at føre os over det spejlblanke Hav tilbage til Svendborg.

Denne Tur er vi med god Grund alle Samsingerne og ikke mindst Laura Villadsen og Jørgen Holm taknemmelige for.

Ture som disse kræver ingen Udgifter af Eleverne, da Værterne ved Entré for Opvisningerne dækker alle Udgifter til de lejede Dampskibe eller andre Befordringsmidler. Og Turene er baade værdifulde og fornøjelige; de er blandt andet en udmærket Hjælp til Indarbejdelse af et godt Kammeratskab. Sommersøndagene her hjemme paa Skolen kan det ofte være vanskeligt at faa hyggelige og værdifulde, da Turister og besøgende Selskaber gerne paa disse Dage færdes og fylder op næsten overalt baade inde og ude i Hus og Have.

Vor Tur til Sanatoriet ved Nakkebølle Strand, med Opvisning og Korsang for Patienterne, foregik som sædvanligt pr. Cykle, — og Besøget ved de fynske Herregaarde, Svanninge Bakker og Nab Strand i en Snes store Biler, — iaar den 15. Juni.

Elevmødet ved Sommerskolens Afslutning samlede stor Tilslutning og var, som saa ofte, begunstiget af Vejret. Talere ved Mødet var Lars Bækhøj, Rask Nielsen, Morten Bredsdorff og Pastor Kaj Petersen — før Mukden, nu K. F. U. M., København.

Eleverne opførte den ene Aften paa Scenen i Gymnastiksalen Otto Benzon: »En Skandale«, og jævne Bønderfolk fra Taasinge spillede en anden Aften »Ambrosius« som Friluftskomedie ude bag Højen i Haven. Gymnastikken og Opvisningerne med forhenværende Elever og med Sommerskolen fandt Sted paa Stadion, da Holdene nu er blevet for store til Plænerne oppe i Haven.

Gymnastiktimerne med alle Skolens Elever samlet i et stort Hold, som nu sidste Sommer nede paa Stadion, har — naar de lykkes — en ejendommelig Værdi; jeg kan i hvert Fald glæde mig over dem og længes efter dem hele Aaret rundt, og det har vel gjort sit til, at Idrætshallen er rejst nu.

I den faar vi Lejlighed til Fællestimer baade Vinter og Sommer, oven i Købet i Fred og Ro.

Det er jo saadan, at hvor mange unge arbejder godt sammen, kan det til Tider føles som om en god og kraftigt virkende Aand fylder alt og alle. Den enkelte glemmer da sig selv for Helheden, og Fællesskabsfølelse, Offervilje og Taknemmelighed over for alt hvad der er godt og smukt, løfter Sindene. Ja, det kan i en saadan Stund synes, som om et Lysskær kastes ind over Danmarks Fremtid. Med Ord kan jeg ikke sige, hvad det er der sker, naar Ungdommen møder et Arbejde, som den med Tro og Tillid

Sommeraften paa Stadion.

giver sig i Vold, — og Mennesker, der kræver en Redegørelse for alt lagt frem ved Ord i et Program eller et Motto, faar vist svært ved at finde Gymnastikkens Kærne. Der maa Tro til for at opfatte dette Arbejdes egentlige Værdi, Tro paa, at Aanden ikke virker gennem det levende Ord alene, men ogsaa gennem den levende Handling.

Gid vi alle maatte blive bedre og bedre til at virke blandt vor Ungdom -- ogsaa med Gymnastik.

Her paa Skolen søger vi fremdeles at finde de bedst mulige Arbejdsmaader og prøver at lægge dem ind i en jævn og værdifuld Gymnastik.

Der er dem der bebrejder os, at vi gaar bort fra gymnastiske Arbejdsformer, som vi før har fundet gode, men en saadan Kritik er ikke værd at lytte til. Gymnastik er jo dog heldigvis ikke Partipolitik. Enhver Landmand dyrker til enhver Tid sin Jord paa den Maade, som han tror er den bedste, men den dygtige ændrer Driftsmaader efter de Erfaringer han gør.

Grunden — eller Ideen — under Primitiv Gymnastik er fremdeles den samme, som den der blev lagt her i 1915—20, og Maalet for Arbejdet som Helhed er det samme. Midlerne derimod ændrer vi stadigt i Retning af det enkle, klare og formrene, og vi erfarer til vor Glæde, at jo længere vi naar fremad i den Retning des virkningsfuldere og mere tiltalende bliver Gymnastikken for Ungdommen baade her i Danmark og ude omkring i den øvrige Verden. At »de gamle og kloge« hævder, at de hele Tiden har sagt, det vilde gaa saadan, er kun godt, thi saa faar de dog den Tilfredsstillelse der ligger i at klare sig med Ord, og det kan jo ikke gøre Glæden mindre for dem der prøver paa at sejre gennem Handling.

Naa! — der er langt frem endnu. Det føler jeg tydeligt, ogsaa i mit Arbejde med 3die Udgave af min Bog om Gymnastik. Har jeg endelig faaet den gennemarbejdet til Trykning, saa er den allerede forældet igen og maa ændres. Men nu skal den imidlertid ud, for jeg tror, at den savnes, og jeg haaber, at den vil hjælpe Jer godt i Arbejdet — ogsaa fordi den indeholder netop saa megen Systematik, som jeg mener kan tjene Delingsførere, uden at virke hæmmende og uden at tage Livet af Arbejdet.

Med disse gymnastiske Overvejelser vil jeg slutte, hvad jeg har at berette om Sommerskoletiden.

En Begivenhed i August bød paa store Overraskelser. Staten havde under den almindelige Nedskæring frataget Lærere og Lærerinder Tilskud til Feriekursus i Gymnastik her og andre Steder, og lod slet ikke afholde saadanne Kursus som ellers almindeligt.

Vi bestemte derfor privat at indbyde til Kursus for baade Lærere og Lærerinder. Undervisningen skulde gives af de samme som ellers paa Statens Lærerkursus her — Alfred Andreasen, Richard Petersen, Krogshede og Gimbel m. fl., og Lærerinderne skulde undervises af Ingeborg Olsen, Musse Gudiksen og Lise Hansen. Fagene var: Primitiv Dreng- og Pigegymnastik, Svømning, Idræt, Boldspil og Folkedans. Endvidere skulde hvert Hold daglig have en »voksen« Gymnastiktime.

Den væsentligste Forskel paa dette Kursus og de Statskursus, der har været her paa Skolen i August de senere Aaringer, var den, at nu skulde Deltagerne betale det hele selv, mens de før fik næsten alt betalt af Staten. Vi haabede, at der maaske trods denne Ændring skulde melde sig nok til et

lille Kursus, men vi blev i højeste Grad overraskede, da der i Løbet af kort Tid var meldt 220 Deltagere og 120 paa Venteliste. Det var et glædeligt Tegn paa den danske Lærerstands Interesse for primitiv Gymnastik, og et udmærket Vidnesbyrd om, at den ikke er bange for selv at ofre paa saadan Interesse, naar Staten maa trække sig tilbage. Naturligvis fortsætter vi med tilsvarende Kursus igen iaar i første Halvdel af August.

Af andre Kursus, der vil blive gentaget i den kommende Sommer, kan jeg nævne et kortere Besøg af Canadiere som sidste Aar og et Seksugers-Kursus for Gymnastiklærere fra U. S. A. fra 9. Juli—21. August i Lighed med de Kursus vi nu snart har haft i mange Aar.

Der forhandles ogsaa om engelsk Kursus her igen i April, men da vi sikkert skal til Udlandet med Elevehold, bliver dette næppe gennemført iaar.

Det engelske Aarskursus, som jeg i sidste Brev skrev om skulde ledes af Svend Holtze og have Plads til Undervisning her paa Skolen, tæller 10 mandlige Studenter. De har nu været her fra September og fortsætter til engang først paa Sommeren, men da vor Gymnastiksal er stærkt optaget, har jeg i Vinter lejet dem ind med de fleste af deres Timer i Foldehøjskolens Sal. Svend Holtze og hans engelskfødte Hustru giver selv hele Undervisningen paa dette Kursus.

I første Halvdel af April bliver her under Krogshedes Ledelse et Idrætskursus for baade Kvinder og Mænd. Til den Tid staar Idrætshallen færdig, og ved Siden af Idræt og Boldspil vil Kursus omfatte Svømning, Folkedans og praktisk Gymnastik.

Om Udenlandsture kan jeg meddele, at Turen til Canada, som Major Ney, »National Council of Education«, havde indbudt til i April d. A. og som i særlig Grad drejede sig om en Kongres i Toronto, foreløbig er udsat til 1934. Man manglede økonomisk Kraft til at gennemføre Kongressen og de dertil knyttede Udstillinger og Opvisninger iaar. Om dette fik jeg Meddelelse nu ved Juletid. Samtidig kom der Indbydelse fra Ungarn til Besøg i April, og den Indbydelse lovede jeg at følge, hvis alt maatte blive ordnet praktisk og godt, hvilket der nu arbejdes paa. Tanken er at tage Turen — hvori baade og mandlige og kvindelige Elever skal deltage — i Biler ligesom sidste Gang vi var i Budapest. Der tilrettelægges sandsynligvis Opvisninger i Prag og i Wien paa Nedturen, og en Række større Byer i Ungarn skal

have Opvisninger saavel som Budapest, hvor Indbyderen, Professor Király Dezsø, bor.

Fra Japan er der for ganske nylig igennem Udenrigsministeriet sket to Henvendelser til mig om atter at besøge Tokio, men denne Gang kun med et kvindeligt Eleehold, der ad Søvejen

Det første Hold japanske »O. D.«er uddannet paa Gymnastikhøjskolen i Tamagava af Saito, Litten Krohn og Povl Hildebrand.

skulde gæste det smukke og interessante Land. Jeg har dog ikke Tid til allerede nu at drage derover igen, men faar Sagen ordnet saadan, at Litten Krohn, der endnu arbejder i Japan, giver Opvisningerne i primitiv Gymnastik i Tokio ved den Udstilling og Kongres til Fremme af Kvindernes Frigørelse og Udvikling, hvorfra Indbydelsen stammer.

Arbejdet i Japan for Litten Krøhn og Povl Hildebrand lader til at gaa udmærket og fortsættes foreløbigt et Aar til.

Men nu tilbage til Aarets Tidsfølge, — det var ved August vi slap Traaden. I September og Oktober var her naturligvis fuld Fart paa Byggeriet, og Torsdag d. 29. September fejrede vi Rejsehøjtideligheden. Den var ganske vist bestemt til Lørdag d. 1. Oktober, men Begivenhederne vilde det anderledes. Prinsen af Wales ønskede nemlig at besøge Skolen, og hans Besøg, der var fastsat til Torsdag d. 29. September, afmeldtes først telegrafisk saa sent, at de mange, der langvejs fra var paa Tur mod Ollerup, ikke kunde standses. — Og der kom mange, thi smukt Vejr og Prinsebesøg i Forening kan nok lokke Folk ud.

Hvad var her nu at gøre for at raade Bod paa alle disse interesserede Mennesker Skuffelse over Prinsens Udeblivelse andet end at holde Rejsegilde og indbyde dem alle til at være med. Og det gjorde vi. Lamallehvælvingsens sidste Bolt blev gjort klar over Syd-gavlens høje Bue, hvor Fastspændingen var betroet mig, og Kranse og Flag laa rede. Under stor Tilslutning hejstes da Kranse over Danmarks første Idrætshal.

Amtmand Kofoed, Svendborg, og Provst Clausen, Ollerup, talte, og det blev en smuk og festlig Stund, ogsaa for alle de mange Mennesker — tror jeg — der var kommet med helt andre Forventninger.

Sluttelig var der Gymnastikopvisning paa Stadion hvor »Bisserne«, fik Lejlighed til at vise, at de kunde andet end bygge.

Dagen efter kom Prinsen af Wales ganske stilfærdigt og besøgte os, og den rigtige Rejsegildeaften — Lørdagen derpaa — spiste vi »Middagen« og holdt vi Bal.

Vinterskolen tegnede til at blive stor, og vi forsynede derfor i Oktober de nye Loftsværelser med Centralvarme og lejede igen saa megen Plads ude omkring, at vi nu, under i mangelfulde Forhold, kunde modtage ogsaa 250 mandlige Elever — 100 flere end før. Det var naturligvis nødvendigt ogsaa at faa flere Lærere, først og fremmest fordi Elevholdene voksede, men ogsaa grundet paa, at Lars Bækhoj og hans Lærere, der i Almindelighed har holdt 4 ugentlige Foredrag her henne, nu mente, at vi maatte kunne klare os med 2 Foredrag om Ugen af dem. Paa indeværende Vinterskole har vi da af nye Lærere cand. polit. Richard Syberg og cand. mag. Gunnar Engberg. Jørgen

Rosendal, der før har hjulpet os er igen Lærer her og som Medhjælper ved de idrætslige Fag har vi Jørgen Jørgensen Als.

De to første Skolemaaneder indtil Jul er gaaet godt.

Paa vore 3 Repetitionskursus har vi i Vinter haft 240 mandlige og kvindelige Delingsførere, og Vinterskolens sidste tre Maa-

Prinsen af Wales.

neder er nu begyndt i Haab om, at Arbejdet maa lykkes Tiden ud.

Ja! — det er i det væsentlige, hvad jeg har at fortælle Jer om 1932, og I vil vist skønne, at det har været et lyst og godt Arbejdsaar. Ellers er Tiderne jo strænge, ogsaa for Danmark, og selv om enhver Tid i Almindelighed regnes for at være meget værre og vanskeligere end de der gik forud, saa er de økonomiske Besværigheder i hvert Fald store for mange nu.

Men der er heldigvis ogsaa meget at glædes over, og det maa ikke glemmes. Vi har f. Eks. mange udmærkede Unge her i Danmark, og vi har Lov til at dyrke vore Interesser, baade de aandelige og andre af Værdi, — og Frihed til at tale og tro som vi vil, har vi da ogsaa.

Jeg tror ikke, der er Grund til at ængstes i Anledning af al den Uro og Kritik, der møder frem og hævder, at det er helt galt fat for den kristne Kirke og Menighed, og at Ungdommen nu gaar andre Veje —.

Saadan som Slægterne paa Jorden har bygget Kirkehuse, der kun er Menneskeværk, men dog talende Vidnesbyrd om Tro og Offervilje, — saadan er Institutionen »den kristne Kirke« ogsaa kun Menneskeværk.

Gode Mennesker har efter bedste Evne her forsøgt at opbygge et Værn om Kristenlivet, og hvis der er begaaet Fejlgreb i Ophbygningen af dette Værn, saa er Forsøget dog gjort i god Tro og med god Vilje og staar vel fremdeles — ihvert Fald som et Minde om noget godt og ædelt i Slægten. Saadan staar de gamle, herlige Kirker trods alt og virker Jorden over ved deres stilsfærdige Tale. Og river Mennesker end i deres Daarskab Kirker ned, som det sker f. Eks. i Rusland, saa kan de dog kun rive det ned, der er Menneskeværk. Selve Kristenlivet kan Kritik, Forstand eller Uforstand slet ikke naa ind til, det bygger paa Tro alene — og er uafhængigt baade af Kirken og alt øvrigt Menneskeværk, det lever og virker i Forholdet imellem Gud og dem, der tror paa ham. Provst Clausen sagde her i Kirken forleden Søndag, at hvor Guds Kærlighed møder et troende Menneskehjerte, der sker der noget, — saadan som der skete noget da den spedalske troede at Kraften i Jesu Kærlighed let kunde rense ham. Jeg føler mig overbevist om, at Kristendommen lever og virker i Ungdommens Hjerter nu som før. Gaar vor Tids Unge maaske i Almindelighed uden om Kirken, saa har dette sikkert for en stor Del sin Aarsag i en mangelfuld Opdragelse, som de ældre maa tage deres Del af Skylden for.

Det er ikke almindeligt i vore Tider, at Børn opdrages til f. Eks. at vise Ærbødighed eller Taknemmelighed overfor deres Forældre eller overfor andet, der er Ærbødighed og Tak værd, og dette Forhold, kan nok — sammen med meget andet overfladisk i Opdragelsen og i Tiden — virke til, at de Unge kun sjældent søger Kirken eller andet Sted, hvor der vises Ærbødighed overfor Gud.

Ungdommen har maaske ogsaa lidt sværere ved at samles om Ordets Førere nu end før, men ogsaa for dette Forhold maa de Ældre tage en Del af Skylden. Ord bliver jo nemlig ofte misbrugt nu — baade i Tale og Skrift. Hvis Ungdommen f. Eks. læser den partipolitiske Dagspresses forskellige Referater eller lytter til Ordførernes Tale paa Vælgermøder eller lignende Steder, saa kan man ikke undres over, om de faar nogen Modvilje og Tvivl overfor Brugten af de mange Ord. Men trods alt dette er Ungdommen hverken daarlig eller paa gale Veje. Inderst inde er den god og tillidsfuld, det har jeg oplevet mange Beviser for, og et Par af disse vil jeg give Jer her til Slut.

Det hænder jo, at jeg staar ved en Elevs Dødsleje; og saadan skete det engang, at vi stod nogle samlede om en ung Mand, der skulde dø.

Han var en Tid urolig, men ved at samle Tankerne om Guds Kærlighed, og ved i Fællesskab at bekende Troen og bede Fader-vor, blev han helt rolig og sagde til sidst: »Ja, nu har jeg min Haand paa Døren ind til Gud«. Denne unge, jævne Mand gemte i sit Hjerte en saa stærk og god Tro, at da den her i hans sidste Stund mødte Guds Kærlighed, saa skete der det, at han kunde dø med Fred.

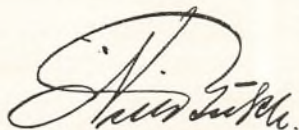
En anden ung Mand laa for Døden paa et katolsk Hospital i Svendborg, og hver Gang det blev svært for ham, bad han om at maatte faa et lille Krusifiks, der hang paa Væggen. Naar han holdt det i sine Hænder, smilede han roligt og gav sig trygt Guds Kærlighed i Vold.

Jeg tror, at alle Unge, trods et nok saa haardt eller ligeegyldigt Ydre, inderst inde er gode, og jeg tror, at vi alle før eller senere vil møde Guds Kærlighed med Tro, saadan at der ogsaa sker noget med os, sker det, at vi faar Fred.

Men lad os ærligt erkende, at det vilde være en god Ungdom langt værdigere, om den ogsaa i de lyse og glade Stunder viste større Ærbødighed og Taknemlighed overfor Gud, og vedkendte sig ham hvis Kærlighed dog er det eneste, vi har at ty til, naar det kniber.

Venlig Hilsen!

Eders

Hytten.

EFTERSKRIFT

Just før Færdigtrykningen af Aarsskriftet, kan jeg endnu naa at fortælle jer et Par Ting.

I Hytten skal der i April ordnes Bolig og Arbejdsforhold for Kunstvæverske og Haandgerningslærerinde Ingeborg Mule Henningsen, O. D. 1923, der sammen med en Arbejdsfælle skal have Helaarsophold her og i Sommerskoletiden forestaa Haandarbejdsundervisningen, hvori flere Lærerinder skal medvirke. Kunstvævning, Bredvæv og Baandvæv skal føjes til Haandgerningen, og Hytten med Pejsestuen og den gamle Have bliver nu Midtpunkt for denne Del af Skolearbejdet.

Ingeborg Olsen og Musse Gudiksen kommer igen som Lærerinder til Sommer, og af indmeldte Elever har vi flere nu end nogensinde før paa denne Tid, saa det tegner lyst.

Fra Kiraly Dezsø, Budapest, kom der forleden Dag Brev om, at Gymnastiklærerforeningen, der staar bagved Indbydelsen til Ungarn, er bleven nægtet Tilladelse til at lade det Beløb gaa ud af Ungarn, som skulde tjene til Dækning af Turens Udgifter. Der spørges, om jeg kan modtage Dækning i Form af Varer eller et Automobil, men da Indførsel af saadant her i Landet sikkert vil volde lige saa store Vanskeligheder som Udførelse af

Valuta fra Ungarn, kan Turen maaske foreløbig standses ved denne Hindring. — Nu faar vi se.

Forrige Onsdag havde vi en vellykket Skoleudflugt til Odense, hvor vi om Aftenen i Teatret saa: »Vi der gaar Køkkenvejen«.

Paa Søndag kommer Gerda Christophersen-Turneen her og spiller Kaj Muncks »Ordet« for Skolernes Elever i vor Gymnastiksal.

N. B.

ELEV M Ø D E
med Indvielsesfest for Idrætshallen
og Svømmestadion.

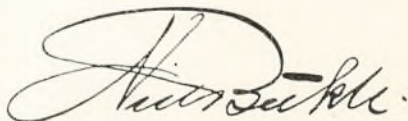
Skønt Idrætshallen allerede er taget i Brug nu, og i færdig Stand — sammen med Svømmebassinet — skal benyttes under hele Sommerskolen, saa skal Indvielseshøjtideligheden dog først finde Sted paa Elevmødesøndagen d. 30. Juli.

Ved Sommerskolens Begyndelse vil vi i al Stiltfærdighed indvi det nye til dagligt Skolebrug, men først naar alt er prøvet, og naar vi har et Elevholds Arbejde at fremføre i festlige Former skal den egentlige Indvielse til festligt Brug finde Sted.

Til denne Fest og til Elevmødet, der i Aar afholdes fra Fredag Aften d. 28. til Mandag Morgen d. 31. Juli, indbydes I herved, og vi haaber, at mange af Jer vil komme.

Betalingen bliver: 8 Kr. for hele Mødet. Det nødvendige Sengetøj maa medbringes og Indmeldelse maa ske senest d. 25. Juli.

Da der nu kan løses almindelige Returbilletter til Statsbanerne og Sydfynske Jernbaner med Gyldighed i 8 Dage, udsendes der intet »Legitimationsbevis« med Aarsskriftet i Aar. I Returbilletterne er ikke indregnet Rabat paa Sydfynske Jærnbanner, men nævnte Baner er villige til som hidtil at yde 25 pCt. Rabat paa Billetprisen for deres Strækning, dog saaledes, at Rabatbeløbet udbetales paa Ollerup Station ved Hjemrejsen.

FORSAMLINGSHUS

Det vilde være godt om vore Landsbyer nu i disse Tider, hvor det kniber med at finde Beskæftigelse til de arbejdsløse, vilde bygge hver sit tidssvarende Forsamlingshus.

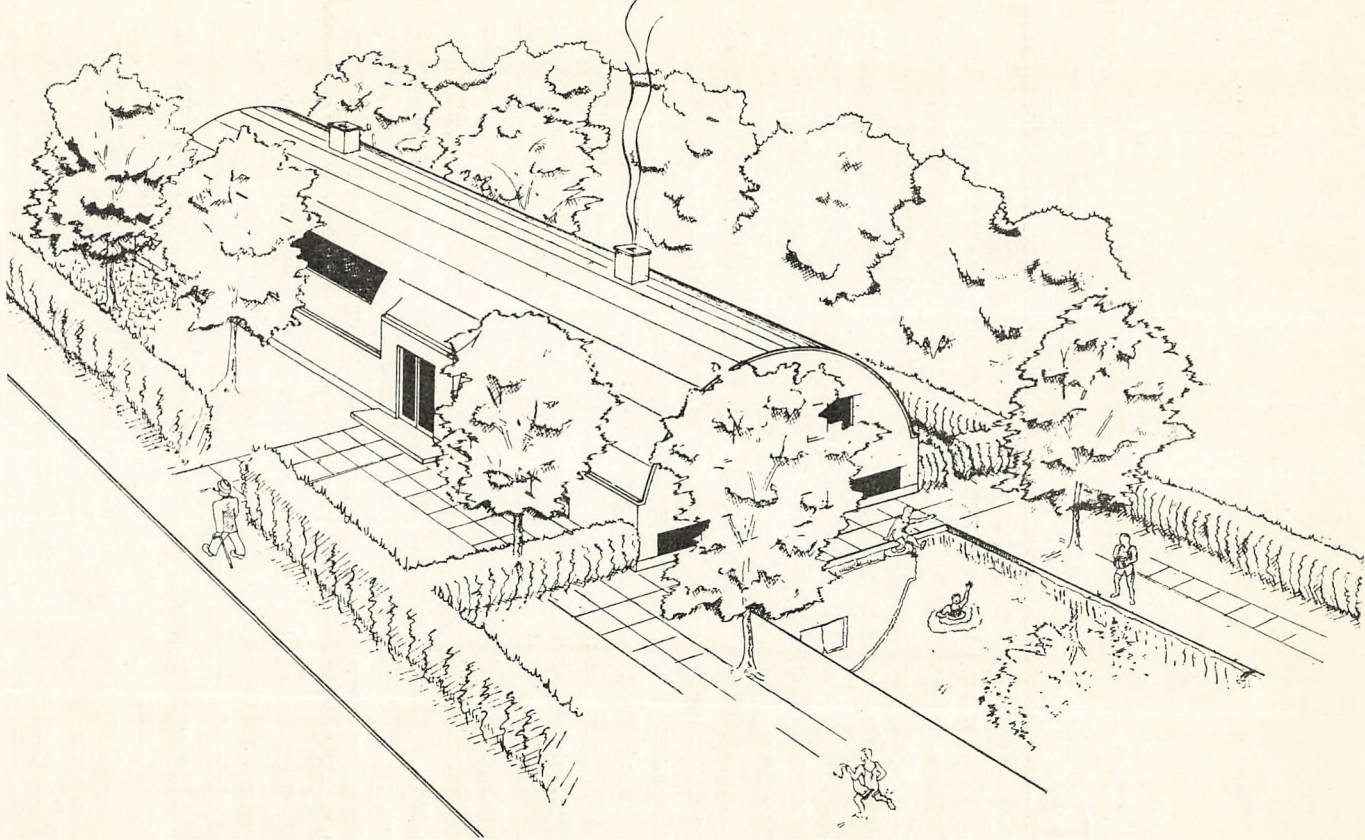
Forsamlingshusene Landet over trænger haardt til Fornyse, baade i Bygning og Brug. Et gammelt, daarligt indrettet og ofte dyrt Forsamlingshus har alle Betingelser for Misbrug, og næsten ingen for god Brug. De Aktie- eller Andelsselskaber, der ejer disse Huse, har tilsyneladende mange Steder kun den Interesse tilbage at spare paa Husene og at tjene de nødvendige Penge ind ved Brugen af dem. Husene er derfor i alt for mange Tilfælde baade grimme, snavsede, kolde og uhyggelige, og de er næsten altid blottede saavel for Badeindretning som for alle andre hygiejniske Foranstaltninger.

Med disse Mangler følger Misbrugen.

Husene skal lejes ud for at kunne svare sig, og da de egner sig bedst til det af ringest Værdi, — og saadant ofte er i Stand til at give højeste Bud —, bliver alt, hvad der har med Sundhed og Skønhed at gøre, let husvildt i vore Forsamlingshuse, og der er Fare for, at disse, der har været og burde være en Pryd for dansk Folkeliv, i Stedet for bliver en Skamplet. Saadan maa det imidlertid ikke gaa! Unge og Ældre maa i Fællesskab hindre dette, og prøve paa at hæve de store Værdier, som Forsamlingshusene byder.

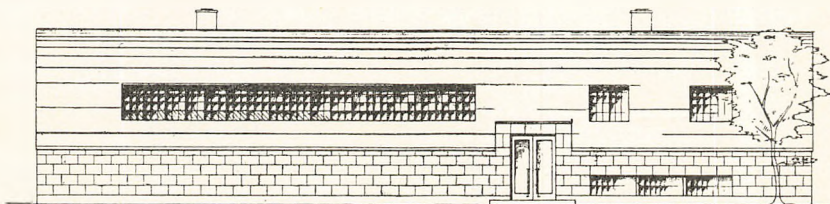
Men hvad kan her gøres, og hvordan skal denne Sag gribes an. — Jeg tror, at man bedst kommer Ondet tillivs ved at fjærne Aarsagen, og da jeg mener, at denne for en væsentlig Del ligger i de gamle og mangelfulde Forsamlingshuse, foreslaar jeg, at man bygger nogle nye og tidssvarende i Stedet.

Det er jo nu — efter det politiske Forlig — muligt for Kommunerne at faa Midler fra Staten til samfundsgavnlig Byggeforetagender, hvori Arbejdsløse kan beskæftiges, og jeg synes, det vilde være den rimeligste Ting af Verden, om der i hvert Sogn,

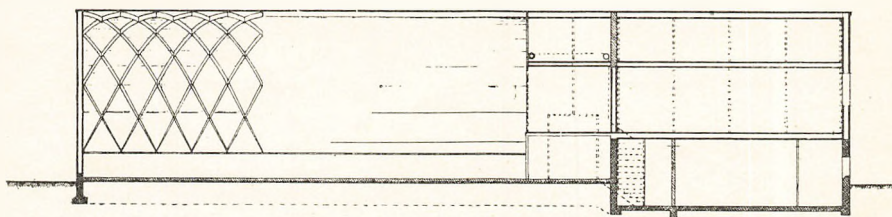

som ikke i Forvejen har et godt Forsamlingshus, blev bygget et saadant netop nu. Mest ideelt var det naturligvis, om Byens Ældre og Unge selv skød Pengene sammen til Materialerne og sørgede for at Kommunens ledige Arbejdskraft fik den Lykke der er ved at blive beskæftiget, og den Arbejdsløn der kunde betales for at opføre Huset.

Hvad vilde det ikke sige om f. Eks. blot 1000 af vore Kommuner hver gav Arbejde til ca. 20 Mand i et halvt Aarstid. Det

Længdeside

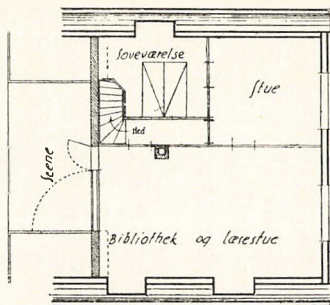
Længdesnit

vilde dog give Arbejde til ca. 20.000 Mennesker og dermed Indhold i Livet for dem i den Tid, og de arbejdsløses Tal vilde paa Landet være bragt betydeligt ned.

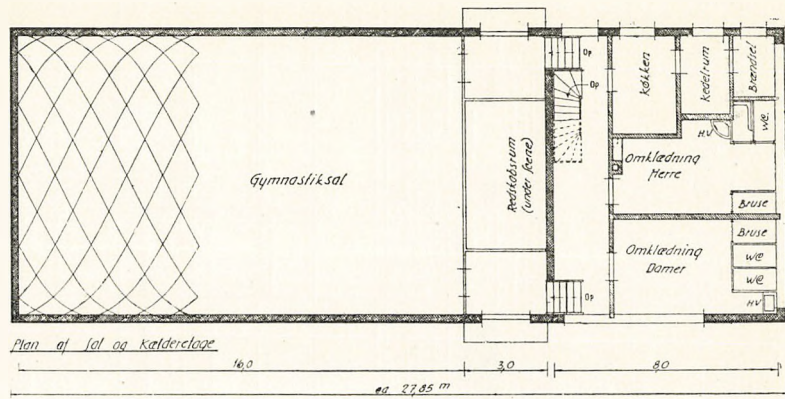
Et fuldt ud tidssvarende Forsamlingshus med en Gymnastiksal paa 16×10 m, og med Læsesal, Scene, Omklædningsrum, varmt og koldt Vand til Bade, Centralvarme og alle øvrige hygiejniske Foranstaltninger og med Lejlighed til en Familie, der kunde holde alt i Orden og sørge for at Huset til enhver Tid var rent, varmt og hyggeligt, kan bygges for omkring ved en 25.000 Kr.

Her kunde de Unge, der ikke har andet Hjem, have et godt Tilflugtssted hver Aften; her kunde holdes Aftenskole, Husflid, Oplæsning og Møder af forskellig Art, og her kunde Ungdommen faa værdifuld Gymnastik under gode og hygiejniske Forhold.

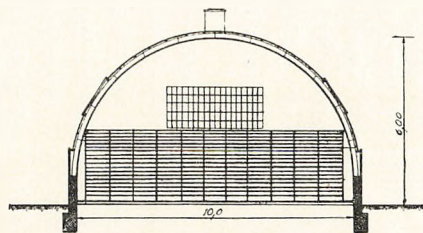
Tusinde Forsamlingshuse af den Art vilde være af overmaade stor national Værdi, — og hvor lidt vilde det ikke betyde for en Kommune at skaffe blot en Snes Tusind Kroner til Materialer, eller

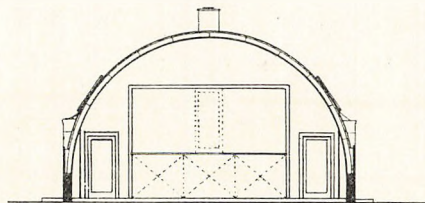
Plan af Scene og 1. og 2. Etage.

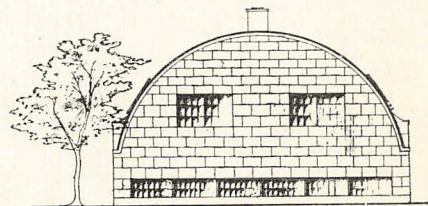
Plan af Sal og Kælderetage

Tværsnit i Sal

Tværsnit i Sal ved Scene

Gavl

hvis Staten endelig skulde sørge for dette, da en Snes Millioner Kroner til dem alle. Det er i hvert Fald intet at regne sammenlignet med de mange Millioner, der aarlig gives ud til en Arbejdsløshedsunderstøttelse hvorunder Tusinder af vore unge ødelægges af Lediggang og Mismod.

Til foranstaaende Standardtype paa et Forsamlingshus har Dr. Chr. Ostenfeld, Polyteknisk Læreanstalt, hjulpet mig at udarbejde Tegningerne og Beregningerne.

Overslag over Udgifter til Materiale og Arbejdsløn.

	Gymnastiksal med Scene, Redskabsrum og Forstuer		Beboelse, Læsesal og alt øvrigt	
	Materiale	Arbejdsløn paa Arbejdsplads	Materiale	Arbejdsløn paa Arbejdsplads
Staalkonstruktion (færd. til Samling)	2700	500	1600	300
Betonnmur m. m.	1000	1080	600	600
Betongulve + Underlag for Stiver	160	220	150	60
Tagbeklædning m. m.	490	250	370	200
Gulve i Gymnastiksal ..	670	320		
Etage i Forbygning (incl. Trappe)			1340	750
Skillerum + Gavle ..	340	290	540	370
Icopal paa Bræddebeklædning ..	290	200	130	100
Beklædningsplader indiv. i Salen ..	540	140		
Murerarbejde incl. Puds + Gulvbelægning i Omklædningsrum ..			530	1220
Betonplader i Ydervægge ..	290	350	200	240
Snedkerarbejde incl. Vinduer ..	1065	150	1135	150
Malerarbejde ..	25	100	75	400
Sanitet ..			950	
Varme ..	2000		2100	
Elektricitet ..	300		500	
	9870	3600	10220	4390

Arbejdslønnen er beregnet efter almindelige Lønninger for Haandværkere i Provinsbyerne og kan for Landsbyerne sættes betydeligt lavere. Alt Arbejde paa Byggepladsen kan udføres af ufaglærte Folk, saa Kommunens ledige Arbejdskraft af alle Fag — ogsaa Landbrugsarbejdere — kan komme i Virksomhed. Een enkelt Arbejdsformand kan klare hele Ledelsen paa Byggepladsen.

Arbejdsformanden saavel som alle Oplysninger om Opførelsen af et saadant Forsamlingshus kan faas ved Henvendelse til Gymnastikhøjskolen.

Som det fremgaar af Overslaget, vil Salen og Scenen med Redskabsrum under og Forstuerne kunne bygges for 9870 Kr. + Arbejds løn, der i Landsbyerne sikkert ikke vil overstige 2400 Kr.

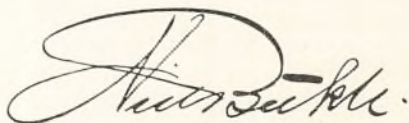
Det vil sige, at der for ca. 12000 Kr. kan opføres en udmærket Gymnastiksal, f. Eks. hvor den kan bygges ud fra Bagsiden af en Skole — eller føjes til et gammelt Forsamlingshus, der saa kunde ændres til Beboelse og Læsesal m. m.

Hele Forsamlingshuset, som vist paa Tegningen, kan i en Landsby opføres for ca. 25000 Kr.

Bygningen kan naturligvis gøres mindre og der kan foretages Ændringer saa Byggesummen sænkes, men i det lange Løb er det bedst og billigst at bygge stort og godt, og i Sammenligning med et lige saa stort og lige saa velindrettet og veludstyret Forsamlingshus, bygget paa gammeldags Maade, vil dette være meget billigt.

Ved Forsamlingshuset skulde der helst anlægges et Svømme-stadion og en Idrætsplads, hvilket ogsaa kan gøres billigt og skaffe mange ledige Mænd en værdifuld Beskæftigelse.

Om alt saadant kan der ogsaa faas Oplysning hos Undertegnede, der meget stærkt tilraader, at der tages fat for Alvor — nu!

»O. D. — KØBENHAVN«

I København findes en Forening af forhenværende Elever fra Gymnastikhøjskolen i Ollerup. Foreningen virker for Vedligeholdelse og Fornyelse af Kammeratskab blandt de i København bosiddende O. D.er og for Udbredelse af den primitive Gymnastik i Hovedstaden. Medlemmerne samles til Gymnastik og Folkedans og om Sommeren til Boldspil, og endvidere til Møder og Ture. Disse Linier er skrevet for at gøre alle Ollerup Delingsførere opmærksomme paa, at et saadant Samlingssted findes i København, og at alle »O. D.er, der tager Ophold i Hovedstaden, er hjertelig velkommen i Kredsen.

Foreningens Adresse er: Gymnastiklærer Olav Nielsen, Carl Plougsvej 10. V. Telefon: Eva 2038.

»OLLERUP DELINGSFØRERE«S GENERAL- FORSAMLING

blev afholdt Søndag den 31. Juli.

Formanden aflagde Beretning om Aarets Arbejde. Aarsskriftet var som sædvanlig udsendt. Formanden havde paa Foreningens Vegne deltaget i Modtagelsesfesten for Japanholdet paa Esbjerg Havn, og ved Holdenes Hjemkomst til Skolen havde Foreningen stillet en Blomsterkurv i Niels Bukhs Kontor. I Understøttelse til trængende Elever var der uddelt: til 23 Elever paa Vinterskolen 1931—32: 2400 Kr. og til 23 Elever paa Sommerskolen 1932: 1320 Kr.

Ved Bestyrelsesvalget afgik Ingeborg Olsen, Ellen Bækhøj, Ole Roos og Rask Nielsen efter Tur. Ingeborg Olsen og Rask Nielsen blev genvalgt, og som Repræsentanter for Elevholdene 1931 og 1931—32 indtraadte Karen Margrethe Trier, Vallekilde, og Johannes Madsen, Tobo, Tommerup.

Som Revisor afgik Erik Gimbel efter Tur, men blev genvalgt. Regnskabet blev fremlagt og godkendt, og det blev vedtaget at yde Overskudet som Understøttelse til trængende Elever.

Efter Generalforsamlingen holdt den ny Bestyrelse et Møde, paa hvilket den genvalgte Peter Møller Rasmussen til Formand og Rask Nielsen til Sekretær.

Der blev forhandlet om Muligheden af at faa Medlemsbidraget nedsat allerede for det kommende Aar, og da alle de tilstedeværende var stemt derfor, overlodes det til Formanden og Sekretæren at forhandle med Niels Bukh om dette.

Bestyrelsen vedtog, at man i Lighed men andre Elevforeninger skulde give Sekretæren et Honorar for det Arbejde, der blev paalagt ham, og man fastsatte Honoraret til 250 Kr.

RASK NIELSEN

ADRESSEFORANDRINGER

Ved Anmodning om Adresseforandring o. lign. bedes I venligst opgive hvilket Aar, I var Elever, da det i høj Grad letter Arbejdet med at finde jert Kartoketkort, og Fejl som Følge af Navnelighed undgaas.

RASK NIELSEN

REGNSKAB FOR »OLLERUP DELINGSFØRERE«

Oversigt for Tiden $15/6$ 31— $30/4$ 32.

Indtægt:

Kassebeholdning d. $15/6$ 31	402.96
2105 Medlemsbidrag	7367.48
Salg af O. D. Naale	758.50
Hævet i Sparekassen	2550.00
Renter fra Sparekassen	152.25
Renter fra Girokontoret	0.89
Tilbagebetalt Elevunderstøttelse	60.00
Gave	18.00
	<u>Ialt... 11310.08</u>

Udgift:

Aarsskriftets Trykning og Forsendelse	3794.05
Elevunderstøttelser til 3 Skolehold	4635.00
Porto, Gebyr til Postgirokontoret m. m.	229.56
Tryksager	168.80
Rejsegodtgørelser	43.00
Regnskabsbøger	4.00
Blomsterkurv til Japanholdenes Hjemkomst	37.00
1000 Stk. Kartoteksryttere	22.90
Indsat i Sparekassen	1387.25
Indkøb af O. D.-Naale	825.00
Kassebeholdning d. $30/4$ 32	163.52
	<u>Ialt... 11310.08</u>

Formue den $30/4$ 32:

Kassebeholdning	163.52
Indestaaende i Sparekassen	3241.75
Beholdning af O. D.-Naale	381.15
Frimærker	15.00
	<u>Ialt... 3801.42</u>

Ovenstaaende Regnskab revideret og fundet rigtigt.

Ollerup, den 27. Juni 1932.

A. Pedersen-Dømmestrup.

Erik Gimbel.

FORTSÆTTELSE AF ELEVLISTEN FRA AARSSKRIFTET 1931

Eleverne Sommeren 1932.

- 4188. Albeck, Margrethe, Thorvaldsensgade 15, Aarhus.
- 4189. Albjerg, Inger, »Skovly«, Oure Mark, Oure.
- 4190. Andersen, Agnes Grundahl, »Egtvedgaard«, Egtved.
- 4191. Andersen, Agnes Margrethe, Overgaden neden Vandet 41, Københv.
- 4192. Andersen, Anelise, Vingaards Allé 45, Hellerup.
- 4193. Andersen, Anna M. Dahl, »gml. Færgegaard«. Trelde, Fredericia.
- 4194. Andersen, Elna, Adr. Frøavler P. J. Pedersen, »Taarnegade«, Strucr.
- 4195. Andersen, Gudrun, »Sofiesminde«, Ringsted.
- 4196. Andersen, Kaja, Brugsforeningen, St. Andst.
- 4197. Astrup, Ingeborg, Finsensgade 66, Esbjerg.
- 4198. Bech-Olsen, Lykke Mai Jahn, Nørrebro 27, Odense.
- 4199. Berger Alice, Rosensørnsallé 18, København.
- 4200. Bladt, Karta, »Ravnshøjgaard«, Vester Sottrup.
- 4201. Boesen, Elly, Darum, Bramminge.
- 4202. Boesen, Inger, »Lindegaard«, Gesten.
- 4203. Boesen, Johanne Helle, Darum, Bramminge.
- 4204. Bonde, Aja, »Stensgaard«, Dybbøl.
- 4205. Brokmann, Anna, Kystvejen, Nyborg.
- 4206. Brokmann, Ellen, Kystvejen, Nyborg.
- 4207. Bruntse, Dagny, »Enghavegaard«, Kadsbølle, Simmerbølle.
- 4208. Bukh, Grethe, Villa »Sana«, Kalundborg.
- 4209. Bukh, Jutta, Villa »Sana«, Kalundborg.
- 4210. Busk, Anna, »Sølyst«, Egaa, Hjortshøj.
- 4211. Christensen, Anna, Brøndbyøster, Glostrup.
- 4212. Christensen, Charlotte, Charlottendal, Haslev.
- 4213. Christensen, Ester, Vrigsted.
- 4214. Christensen, Margrethe, »Ristedgaard«, Nidløse, Dianelund.
- 4215. Christensen, Metha, »Dalsgaard«, Grauballe.
- 4216. Christensen, Rosalie, Vrøgum.
- 4217. Christensen, Sigrid, Gjurup, Hjørring.
- 4218. Christiansen, Anny Solbak, Spangsbro, Kalundborg.
- 4219. Christiansen, Edith Suhr, Søndergade 23, Frederikshavn.
- 4220. Christiansen, Karen Margrethe, »Vulgaard«, Malling.
- 4221. Davidsen, Astrid, Hejbergsgade 27, Aarhus.
- 4222. Dolleris, Karen, Stensvej, Odder.
- 4223. Due, Inger, Krystalgade 20, København K.
- 4224. Dylmer, Käthe, Østergade 11, Tønder.
- 4225. Eggert, Alma, Vedsted Præstegaard, Over Jerstal.
- 4226. Eliassen, Marie, »Granhøjgaard«, Brundby, Samsø.
- 4227. Erichsen, Astrid, Rynkeby, Langeskov.
- 4228. Fabricius, Ruth, Apoteket, Bogense.
- 4229. Fausø, Rut, Stenbergholt Skole, Auning.
- 4230. Fischer, Ragnhild, Otterup.
- 4231. Fleischer, Agnete, Edithsvej 4, Charlottenlund.
- 4232. Fricke, Sofie, Valdemarsgade 25, Vejle.

4233. Galsgaard, Hedevig, Velling, Ringkøbing.
 4234. Gay, Signe, »Bæksgaard«, Tørring, Lemvig.
 4235. Golfredsen, Else, Danmarksgade 51, Frederikshavn.
 4236. Graa, Else, Kysthospitalet, Refsnæs, Kalundborg.
 4237. Gudomkjær, Karen, Finsensgade 9, Esbjerg.
 4238. Guldmann, Mippe, Elsted, Lystrup.
 4239. Hammelev, Else, Bjørnsonsvej 39, København, Valby.
 4240. Hammer, Esther Ellekjær, »Pedersminde«, Holmdrup, Skaarup.
 4241. Hansen, Anna Kathrine, Handelsgartneriet, Brørup.
 4242. Hansen, Kathrine Margrethe, Tørsbøl.
 4243. Hansen, Elisabeth, »Teglværksgaard«, Svendborg.
 4244. Hansen, Ellen M. E., Amagergade 25, København.
 4245. Hansen, Gerda Lykke, Stenstrup.
 4246. Hansen, Gladys Haizelden, Edisonsvej 9, St., København V.
 4247. Hansen, Inga Rita, Vestergade 55, Silkeborg.
 4248. Hansen, Jenny, Vesterby, Sdr. Bork.
 4249. Hansen, Karen, Haldrup.
 4250. Hansen, Karen, »Skovgaard«, Hastrup, Haslev.
 4251. Hansen, Karen, Hattensens Allé 1, København F.
 4252. Hansen, Karen Margrethe, Vester Mølle, Vester Skerninge.
 4253. Hansen, Kathrine, Gyldenholm Mark, Slagelse.
 4254. Hasselbalch, Annelise, Løvegaard, Høng.
 4255. Hem, Kristiane, Lime, Mørke.
 4256. Hennings, Herdis Kierkegaard, Hornslet.
 4257. Hoffmann, Kate, Exnersvej 27, Klampenborg.
 4258. Holme, Else, Halsted Kloster, Aunede.
 4259. Holmlund, Magda Kathrine, Kappendrup.
 4259a. Hausted-Schmidt, Magda, Haderslev.
 4260. Hvelplund, Dagny, Ørbæk, Tarm.
 4261. Høier, Grete, 15rue de la Vallée, Bruxelles, Belgien.
 4262. Høier-Olsen, Nina, Glamsbjerg.
 4263. Høite, Berghliot, Høitehus, Opheliavej, Helsingør.
 4264. Højsgaard, Kamma, Fensholt, Odder.
 4265. Hølleddig, Gunhild, Ejby.
 4266. Iversen, Hedvig, »Bogenæs«, Holbæk.
 4266a. Iversen, Johanne M. Salsvov, Avon Connecticut, Amerika.
 4267. Jacobsen, Inger-Margrethe, Strandvej 63, København.
 4268. Jensen, Anna Bonde, »Nygaard«, Nourup, Esbjerg.
 4269. Jensen, Anna Petrea, Stensmark, Grenaa.
 4270. Jensen, Bodil, »Haarup Østergaard«, Hjortshøj.
 4271. Jensen, Dagny, Tornsbjerg, Daugaard.
 4272. Jensen, Ellen, Hellerupvej 62, Hellerup.
 4273. Jensen, Ellen, »Roligheden«, Vinde-Hælsinge, Gørlev.
 4274. Jensen, Ellen Vita, Frederikslundsvej 19, Holte.
 4275. Jensen, Else, Landmandshotellet, Vejle.
 4276. Jensen, Esther, »Holmledsgaard«, Køng, Lundby.
 4277. Jensen, Esther Marie, Lunding, Haderslev.
 4278. Jensen, Ingeborg Karen Marie, »Maglebjerggaard«, Vedde.
 4279. Jensen, Grethe Sibbern, Ny Adelgade 8, København.
 4280. Jensen, Karen Grete, Jernbanegade 1, Æbeltoft.
 4281. Jensen, Karen Margrete, »Heldagergaard«, Andi, Mørke.
 4282. Jensen, Kristine, Sneseretorp, Snesere.
 4283. Jensen, Margit Louise, Frederikslundsvej 19, Holte.
 4284. Jensen, Ragna Grunnet, Ravnbjerg Mark, Holmstrup.
 4285. Jensen, Solvejg, Valdemarsgade 28, København V.
 4286. Jessen-Tusch, Annie, 4 Diweg, Uccle, Bruxelles, Belgien.
 4287. Jerndorff Christensen Dagny, Kystvejen 42, Kalundborg.
 4288. Jessen, Kirsten, Stagebjerggaard, Alminde St.
 4289. Johansen, Sanna, á Lag, Tórshavn, Føroyar.
 4290. Junge, Ellen, Fynsgade 26, Fredericia.

4291. Juul-Lassen, Inge, Borgerbo 5, København S.
 4292. Jølver, Bitten, Skansen 27, Aarhus.
 4293. Jørgensen, Agnete, Knudstrup Østergaard pr. Kjellerup.
 4294. Jørgensen, Anna Bjerregaard, Jelling.
 4295. Jørgensen, Ester Skov, Grauballe.
 4296. Jørgensen, Gerda, Boeslunde.
 4297. Jørgensen, Ingrid, »Talstrupgaarden«, Thureby.
 4298. Jørgensen, Maren Marie, Kallehave.
 4299. Karstens, Maud, Aalykkeallé 4, Odense.
 4300. Kjær, Ragnhild, Strandboulevarden 21, København Ø.
 4301. Kløk, Elisabeth, Borgevej 51, Kongens Lyngby.
 4302. Knudsen, Anna Sofie, Troldehoved, Skelskør.
 4303. Knudsen, Inge Margrethe, Østergade 4, Hjørring.
 4304. Knudsen, Karen, Dragstrup, Erslev, Mors.
 4305. Koch, Dagny, Vejlegadebro 4, Nakskov.
 4306. Kornbeck, Inger Mette, Vennemindevej 21, København Str.
 4307. Krarup Ilse, Dragonkasernen, Aarhus.
 4308. Krebs, Ingeborg, Ellevadsvej 2, Charlottenlund.
 4309. Kristensen, Asta, »Bjerregaard«, Skads, Esbjerg.
 4310. Kristensen, Eli Lysager, Dalgasvej 2, Brande.
 4311. Kristensen, Ellen J., »Gl. Hesselballe«, Gravens, Kolding.
 4312. Kristensen, Kirsten, Darum, Bramminge.
 4313. Kristensen, Marie Yde, Nørre Snede.
 4314. Kristoffersen, Alvilda, »Enghøj«, Starup, Tofterup.
 4314a. Larsen, Elita, »Holmegaard«, Kvandløse, Holbæk.
 4315. Larsen, Esther Guldbæk, Over-Holluf, Odense.
 4316. Larsen, Ingeborg Margrethe, Klosterbakken 133, Præstø.
 4317. Larsen, Inger Ramsøe, Ulrik Birchs Allé 12, København.
 4318. Larsen, Karen, »Tvedegaard«, Suserup, Sorø.
 4319. Lassen, Gunhild, Adelgade 46, Ebeltoft.
 4320. Lauridsen, Hedvig Gothard, Skads, Esbjerg.
 4321. Lauridsen, Musse, »Ravnsvad«, Ikast.
 4322. Laut Johanne Marie, Ullerup.
 4323. Lindberg Grete, Havnegade 1, Ebeltoft.
 4324. Linnet, Karen, Store-Tønde, Jejsing.
 4325. Lottrup, Anna Lise, Mørke.
 4326. Lund, Ebba, Filosofgangen 13, Odense.
 4327. Lund, Helga, Østerhæsing Skole, Højrup.
 4328. Lund, Rigmor, Everdrup, Rønnede.
 4329. Lundorff, Karen Nøhr, Sundby, Mors.
 4330. Lybro, Ida, Lassøgade 14, Horsens.
 4331. Madsen, Erna Juhl, Kjærsgaard, Hundslund.
 4332. Marquardsen, Ester Kocfod, »Aadal«, Espe.
 4333. Meieron, Olga, Ventspils, Pils ielā 29, Letland.
 4334. Meinertz, Ingeborg Meilvang, Svineslagteriet, Vejle.
 4335. Michelsen, Inger, Thurø, Svendborg.
 4336. Mikkelsen, Karen, »Svanekærgaard«, Dærup, Glamsbjerg.
 4337. Mikkelsen, Vibeke, »Knøvelseje«, Knebel, Mols.
 4338. Moberg, Gunhild, Lunde St.
 4339. Mogensen, Johanne, Asergaard, Ganløse, Maaløv.
 4340. Mortensen, Marie, Sødinge, Ringe.
 4341. Nielsen, Anna, Andigaard, Mørke, J.
 4342. Nielsen, Anna Nørskov, Vinderslev, Kjellerup.
 4343. Nielsen, Anna Toftgaard, »Toftkærgaard«, Vithen, Hinnerup.
 4344. Nielsen, Agnete, Veldbæk, Esbjerg.
 4345. Nielsen, Ellen, Jernbanegade 4, Haslev.
 4346. Nielsen, Elna Marie, »Apollo«, Svendborg.
 4347. Nielsen, Gyda Lorensen, Lille-Særslevgaard, Snertinge.
 4348. Nielsen, Inge, »Thogerodgaard«, Vejle, Allested.
 4349. Nielsen, Ingerborg, Stevnsgaard, Vesterskerninge.

4350. Nielsen, Inger Marie, Nørregade 9, Horsens.
 4351. Nielsen, Jenny, Henne.
 4352. Nielsen, Josephine, Oehlenschlägergade 9, København V.
 4353. Nielsen, Karen, »Søgaard«, Munkebjergby.
 4354. Nielsen, Marie, Ishøj, Taastrup.
 4355. Nielsen, Ruth, »Sjællændergaarden«, Katterød.
 4356. Nielsen, Sigrid, »Gravens Mejeri«, Gravens.
 4357. Norup, Asta, Faarevejle.
 4358. Olesen, Martha, »Granly«, Funder.
 4359. Olsen, Estrid, Gymnastikhøjskolen, Ollerup.
 4360. Olsen, Grethe, »Møsehuset«, Kongens Lyngby.
 4361. Olsen, Karen, Telefoncentralen, Landet, Lolland.
 4362. Omøe, Bessie Margit, Villa Bjergbo, Kalundborg.
 4363. Overgaard, Anna, Lind, Herning.
 4364. Pedersen, Aase Bøjgaard, Nøvling-Skilbild.
 4365. Pedersen, Astrid, Gimsing, Struer.
 4366. Pedersen, Ella Marie, Amagerbrogade 97, København S.
 4367. Pedersen, Johanne, Skerninggaard, Vesterskerninge.
 4368. Pedersen, Kirstine, »Esbarhus«, Hjortshøj.
 4369. Pedersen, Louise, Stevnhøjgaard, Øster Tørslev.
 4370. Pedersen, Meta, Gjeding, Mundelstrup.
 4371. Pedersen, Nelly, Haarlev.
 4372. Pedersen, Signe, Fausing, Allingaabro.
 4373. Petersen, A. Maria, C. Petersen, Torvegade 83, Esbjerg.
 4374. Petersen, Betty Margrethe, Ulsted St.
 4375. Petersen, Elisabeth, Sønderkildegård, L. Eskildstrup, Sorø.
 4376. Petersen, Ellen Margrethe, Vindstrup, Fuglebjerg.
 4377. Petersen, Elly, Willemoesgade 10, St., København.
 4378. Petersen, Elna, Møbelsnedkeriet, Kværndrup.
 4379. Petersen, Hilda, Røde, Haslev.
 4380. Petersen, Karen, Bændstrup, Hillerød.
 4381. Petersen, Karen Agnethe, Ny Kappelvegaard, Taastrup.
 4382. Petersen, Martha, Oure, Stubbekøbing.
 4383. Petersen, Rigmor, »Lyshøjgaard«, Lyng, Sorø.
 4384. Petersen, Rosa, Østergade 8, Struer.
 4385. Poulsen, Maren, Jernvedlund, Gredstedbro.
 4386. Rasmussen, Ellen, Ollerup Skovmark, Ollerup.
 4387. Rasmussen, Ellen Margrethe, Ødsted, Jerlev, Vejle.
 4388. Rasmussen, Grethe, »Karlbygaard«, Hornslet.
 4389. Rasmussen, Karen Ribergaard, Brethgaard, Barrit.
 4390. Rishøj, Tilla, »Varberggaard«, Bjergby, Hjørring.
 4391. Rye, Tove, Wørishøffersgade 30, Nyborg.
 4392. Ryslinge, Tovelille, »Stenskilde«, Sønderskov.
 4393. Røkke, Aasta, Elverum, Norge.
 4394. Sand, Else, Haraldskjær, Skibet.
 4395. Schou, Astrid, Brødal Andelsmejeri, Vejle.
 4396. Sloth, Petra, »Højgaard«, Sdr. Vilstrup, Eltang.
 4396a. Snoer, Gerda, Aalborg.
 4397. Solheim, Fred, Jørgine, Sæbøvaagen um Bergen, Norge.
 4398. Springborg, Birgit Ilse, Frederiksgade 11, København.
 4399. Steenstrup, Agnes, Holbæk.
 4400. Stüben, Therese, Volkshochschule, Tinglef.
 4401. Søndergaard, Kirsten, Dørslund, Brande.
 4402. Sørensen, Ane Kirstine, Thorup Asyl, Knebel.
 4403. Sørensen, Else, »Lille Skivehus«, Skive.
 4404. Sørensen, Inger, Ravnsborggade 2, København N.
 4405. Sørensen, Karen Bagger, Nørregade 16, Vejle.
 4406. Svendsen, Kamma Høeberg, »Nyvang«, Kastrup, Amager.
 4407. Tendrup, Anna Kirstine, Todbjærg, Hjortshøj.
 4408. Thaulow, Agnete, Dronning Elisabeths Allé 7, København S.

4409. Thejl, Ellen, Amagerbrogade 65, København.
 4410. Therkelsen, Oline, Barrithule, Barrit.
 4411. Thomsen, Mary, Bækhus, Outrup.
 4412. Thorup, Ellen, Aistrup Skole, Sulsted.
 4413. Thorup, Grete, Serridslevvej 8, København Ø.
 4414. Thuesen, Ella, Alstrup Skole, Ullits
 4415. Thusgaard, Kirstine, Fredebo, Hjermt.
 4416. Thyrring, Gerda, Kragholmsgade 3, Frederikshavn.
 4417. Tofte, Edith Kristine, Elvid, Frørup.
 4418. Tolstrup, Else, Refsvindinge.
 4419. Trads, Ellen, Mejlbj, Arden.
 4420. Vestergaard, Ellen, »Nørreris«, Venø, Struer.
 4421. Vinge, Nanna Valborg, Sdr. Bork.
 4422. Vraa, Marie Møller, Bailum, Roslev.
 4423. de Vukelich, Edith, 12 Rue de Fontenoy, Montrouge, France.
 4424. Walsted, Anna Elisabeth, Ahlgade, Holbæk.
 4425. Wissing, Tonny, Guldbergsgade 47, Aarhus.
 4426. Østergaard, Gudrun, Hørvegaard, Andst.

Borgholdet Sommeren 1932.

4427. Benthien-Hansen, Julie, »Lindevang«, Allerslev, Lejre.
 4428. Bjerregaard, Anne, »Skovgaard«, Skodborg.
 4429. Eliassen, Rigmor, Nr. Hyllinge, Kirkehyllinge.
 4430. Elmkjær, Sonja, Husunggade 9, København L.
 4431. Hansen, Karen, Fredensvej 8, Sorø.
 4432. Haulund, Marie Jensen, Borbjerg, Holstebro.
 4433. Henriksen, Grethe, Posthuset, Horsens.
 4434. Jensen, Dagmar Marie, Outrup.
 4435. Jensen, Edith Helene, Hatting.
 4436. Jensen, Mette Marie, Kvong, Tistrup.
 4437. Jensen, Sara, Oustid Hestehave, Lejre.
 4438. Johansen, Ellen Marie, Gunderød, Kokkedal.
 4439. Karkov, Eva, Høm, Ribe.
 4440. Larsen, Dagny Nørvang, »Overgaard«, Sdr. Draaby, Nykøbing, Mors.
 4441. Madsen, Agnes M., »Toftegaard«, Væde, Morud.
 4442. Madsen, Milte, Boring, Rask Mølle.
 4443. Nielsen, Helga Marie, Taarup, Auning.
 4444. Pedersen, Agnes, Kastrup, Holbæk.
 4445. Pedersen, Astrid, Tastum, Stoholm.
 4446. Pedersen, Elisabeth, Ousted, Lejre.
 4447. Petersen, Esther, »Brønsbjerg«, Lindelse.
 4448. Petersen, Karen Margrethe Vøls, Solbjerg, Høng.
 4449. Poulsen, Anna, Vognsild, Østrup, J.
 4450. Poulsen, Else, Tylstrup.
 4451. Rye, Sigrid, Molgier, Vrønding.
 4452. Stærk-Hansen, Gudrun, Glud, Horsens.
 4453. Sørensen, Gudrun, Borre, Oksbøl.
 4454. Tholander, Rigmor, Jyllingevej 2, Vanløse.
 4455. Thomsen, Johanne, Nørup, Bredsten, Vejle.
 4456. Toft, Kristiane, Afholdshjemmet, Lervang.
 4457. Thuesen, Elisabeth, Taulovgaard, Taulov.

Eleverne Vintern 1932—33.

4458. Aagaard, Magnus Fogh, Gørding St.
 4459. Andersen, Aage, Ans pr. Ans By.
 4460. Andersen, Ejnar, Aagade 28, Aalestrup.
 4461. Andersen, Hans Anton, Ingerslev pr. Hasselager.
 4462. Andersen, Norman, Chicago, Amerika.

4463. Andersen, Svend V., Thirstrup Mejeri pr. Trustrup.
 4464. Andersen, Vagn Østerby, Tommerup pr. Knarreborg.
 4465. Andersen, Jørgen Vagn, Langelinie 165, Odense.
 4466. Andersen, Niels Ove, Odense.
 4467. Antonsen, Jens, Kærbølling, Bredsten, Vejle.
 4468. Asphaug, Olav Martin, Hernes i Elverum, Norge.
 4469. Bagger, Niels, Villa Fern, Ringkøbing.
 4470. Bartram-Jensen, Haagen, Zone-Redningskorpset, Eskildstrup, Falster.
 4471. Bentsen, Ejnar, Stenløse, Sjælland.
 4472. Bervang, Manfred, Nørregade 122, Esbjerg.
 4473. Biilmann, Palle, »Mosager«, Hammel, J.
 4475. Bille, Wagner Jensen, »Baunebjerggaard«, Hjertebjerg, Stege.
 4476. Birkedal, Aksel, Aagerup, Kalundborg.
 4477. Boelsmand, Arne, Petersborgv. 15, Vejgaard, Aalborg.
 4478. Bojesen, Lundsgade 7, København.
 4479. Breum, Svend, Lille Taarøje, Fåske.
 4480. Brady Holyrood, Liverpool, England.
 4481. Brix, Mogens, Peter Brangsvvej 67, København F.
 4482. Brixen, Niels Merrild, Nygade 5, Vibjerg.
 4483. Bro, Ivar, Dragstrup, Erslev, Mors.
 4484. Brodersen, Wilhelm H. G., Schjørringsvej 8, Kolding.
 4485. Buhl, Palle, Landmandsbanken, Grenaa.
 4486. Bønnebæk, Anker, »Ringhøjgaard«, Sønder Bjerre.
 4487. Carl, Gert, Løvegade, Slagelse.
 4488. Christensen, Erik Frier, Eskildsgade 15, København.
 4489. Christensen, Georg, Skovvej, Hvalsø.
 4490. Christensen, Hans Hønholt, Frederiksdal, Kjellerup St.
 4491. Christensen, Hans Olav, Hvorupgaard St.
 4492. Christensen, Henrik E., Skovvej, Hvalsø.
 4493. Christensen, Johannes, »Bredmosegaard«, Arden.
 4494. Christensen, Niels Jensen, Gabøl.
 4495. Christensen, Niels, »Hovmarken«, Hinnerup.
 4496. Christensen, Thyge, Ejstrupholm.
 4497. Christiansen, Christian Manfred, Lunde St., J.
 4498. Christiansen, Helge Marius, Thomasmind, Mørkøv.
 4499. Christiansen, Henning Schroll, Sdr. Højrup, Pederstrup St.
 4500. Christoffersen, Carl, Tranderup, Skelskør.
 4501. Christoffersen, Svend R. Hammer, Lou.
 4502. Dalsgaard, Poul Asger, »Nøddely«, Taageby, Mern.
 4503. Damsgaard, Albert, Helthborg, Hurup, Thy.
 4504. Donovan, H., København.
 4505. Dybkær, Vagn, Lillegade 2, Hobro.
 4506. Dyhr, Jakob, Lakkendrup, Gudme.
 4507. Ellegaard, Svend Gaagerup, »Kildedal«, Haagerup.
 4508. Eriksen, Erik O., »Søvang«, Bedsted, Thy.
 4509. Eriksen, Ivan, Stige, Odense.
 4510. Fastrup, Carl, Godthaabsvej 394, Vanløse.
 4511. Fink, Tage, Klinkbjerg 1, Aabenraa.
 4512. Foldager, Jens J., V. Svenstrup, Fjerritslev.
 4513. Forst, Walther, Skærbæk.
 4514. Frandsen, Sverre Avlund, »Lindeskovgaard«, Jydstrup.
 4515. Frandsen, Søren Thorvald, Bøsøre, Hesselager St.
 4516. Frederiksen, Eigil, Sliminge, Østervang St.
 4517. Frederiksen, Hans Anker, Sliminge, Østervang St.
 4518. Frederiksen, Helge, Aalekistevej 113, Vanløse, København.
 4519. Friis, André, Egebjerggaard, Horsens.
 4520. Gade, Thorvald H., Bjørndrup, Nykøbing, Mors.
 4521. Glud, Jørgen, Skaade Bakker, Aarhus.
 4522. Gottlieb, Svend Aage, Vestergade 28, Aarhus.
 4523. Gram, Niels Th., Høier.

4524. Grunnet, Knud Østergaard, Tander, Maarslet.
 4525. Gudiksen, Povl Dahlgaard, »Hesthave«, Spøttrup.
 4526. Hansen, Gunnar Guldborg, Brydebjerg Mejeri, Herritslev.
 4527. Hansen, Hans Ejler, »Frejlev Frugtplantage«, Lolland.
 4528. Hansen, Harald, Valbyvej 7, Slagelse.
 4529. Hansen, Harry Søgaard, Kaadekilde, Bred St.
 4530. Hansen, Helmuth, Undløse, Tølløse.
 4531. Hansen, Jens Peter, Ullemark, Stege.
 4532. Hansen, Kristian H., Outrup, Varde.
 4533. Hansen, Olav Flintegaard, »Skovlyst«, Vester-Skerninge.
 4534. Hansen, Svend, Pelykke, Simmerbølle.
 4535. Hansen, Viggo Pilegaard, Nr. Højrup, Skamby.
 4536. Haugland, Sivert, Uskedal, Hardanger, Norge.
 4537. Helles, Bjørn, Ebeltoft.
 4538. Henrichsen, Axel, Kathrinevej 21, Hellerup.
 4539. Hessellund, Thorvald, Ejsing, Vinderup.
 4540. Hildebrand, Erik Hansen, Lundby, Nr. Alslev, F.
 4541. Jansen, Svend, Kirkevejen, Dragør, Amager.
 4542. Jensen, Asger Bygaard, Frimandsgaarden, Hallelev, Slagelse.
 4543. Jensen, Albert, Haabets Allé 6, Ballerup.
 4544. Jensen, Carell Søgaard, Grønnegade 20, Odense.
 4545. Jensen, Erling, Møllegaarden, Højby St., Sj.
 4546. Jensen, Evald, »Eliesar«, Klippinge.
 4547. Jensen, Freddy, Rodosvej 15, København S.
 4548. Jensen, Gunnar, Vitved Østergaard, Skanderborg.
 4549. Jensen, Hans-Carl, Jarplund, Flensborg-Land, Tyskland.
 4550. Jensen, Hans Richard, Gierslev, Høng.
 4551. Jensen, Harry, Baardesø, Otterup.
 4552. Jensen, Helmer, Kimmerslev, Borup, Sj.
 4553. Jensen, Holger, Gymnastikhøjskolen, Ollerup.
 4554. Jensen, Julius, Grarup, Brande.
 4555. Jensen, Knud, Toftegaard, Munkebjergby.
 4556. Jensen, Laurits, »Lindelyst«, Taarnemark, Rønnede.
 4557. Jensen, Olaf, Hastrup, Præstø.
 4558. Jensen, Poul, Forlev St.
 4559. Jensen, Rasmus, Kragelund By, Silkeborg.
 4560. Jensen, Svend, »Aagaard«, Taarnemark, Rønnede.
 4561. Jensen, Thorvald, »Aalborg-Posten«, Aalborg.
 4562. Jensen, Vagn Bay, Molsgade 6, Aarhus.
 4563. Jensen, Viggo, Overby, Juelsminde.
 4564. Jensen, Vilhelm, Hellested, Haarlev.
 4565. Jungersen, Svend Aage, Sønder Harritslev, Hjørring.
 4566. Junggreen-Have, Karpedam 19, Aabenraa.
 4567. Justesen, Marius, Skaarup, Vejgaard, Arden.
 4568. Jørgensen, Christen, Skafterup, Sandved.
 4569. Jørgensen, Frits Harry, »Dyrebjerglund«, Veflinge.
 4570. Jørgensen, Ove, Tarup, Odense.
 4571. Jørgensen, Henry, Kollerup, Fjerritslev.
 4572. Jørgensen, Johannes, Nyborg Ldv. 446, Ejby, Odense.
 4573. Jørgensen, Kristian, »Nyløkkegaard«, Urup, Langskov.
 4574. Kjærstrand, Svend Due, Sønder Boulevard 310, Odense.
 4575. Klixbüll, Orla Jessen, Hammel.
 4576. Koefoed, Arne, Siegaard, Aakirkeby, Bornholm.
 4577. Kragh-Jacobsen, Poul, Pr. Maries Allé 7, København V.
 4578. Kristensen, Ejner Anton Søren, Torvet, Give.
 4579. Kristensen, Ejner Kahl, Bregnerødgade 16, København N.
 4580. Kristensen, Jes Dejgaard, Dejgaard, Horne, Tistrup.
 4581. Kristiansen, Kristian H., Igelsø, Stoholm, J.
 4582. Kristiansen, Oluf, Nebel, Horsens.
 4583. Kristoffersen, Anders, Antvorskov, Slagelse.

4584. Larsen, Svend, Volmer Kiærs Allé 13, Kastrup.
 4585. Larsen, Tom, 46 Well Walk, Hampstead, London.
 4586. Lauersen, Aage, Juhlsminde, Haderslev.
 4587. Laursen, Arne Herskind, Dørup, »Østervang«, Hørning.
 4588. Linding, Ingvar Hansen, Stenderup, Krogager.
 4589. Lindvig, Ejnar, Horne, Gaarde.
 4590. Lobedanz, Carl, København.
 4591. Loft, Gunnar Nielsen, Ingerslev, Haaselager.
 4592. Lund, Alf, Gerritsgade 40, Svendborg.
 4593. Lund, Niels Christian Poulsen, Hald St.
 4594. Madsen, Børge, Mariendalsvej 75, København F.
 4595. Madsen, Ejnar, København.
 4596. Madsen, Harald, Træskofabrikken, Orte, Bred St.
 4597. Madsen, Helge, Nakke, Nykøbing, Sj.
 4598. Madsen, Holger, Mørup, Randbøl.
 4599. Madsen, Knud V., Nørregade 124 a, Esbjerg.
 4600. Madsen-Mygdal, Aage, Lundsgaard, Kerteminde.
 4601. Markussen, Asger, »Egely«, Lund St., Horsens.
 4602. Mikel-Jensen, Hans, »Landmaalergaarden«, Jelling.
 4603. Mikkelsen, Søren Antonius, Søndergade 36, Vinderup.
 4604. Mortensen, Einer Nielsen, Ude-Sundby, Frederikssund.
 4605. Mortensen, Niels Dam, »Skrillinge Damgaard«, Middelfart.
 4607. Mortensen, Svend Richard, Magleby, Klippinge, Sj.
 4608. Mortensen, Verner, »Dannevang«, Grønbjerg St., Vestjyll.
 4609. Mylliin, Karl J., Ny Allégade 22, Haderslev.
 4610. Møhlenfeldt-Jensen, Richard, Højdevej 48, København, S.
 4611. Mølgaard, Poul, »Mølgaard«, Kjellerup.
 4612. Mørck, Erik, Hovedgaden 42, Birkerød.
 4613. Navne, Hans Peter, »Grønnebjerggaard«, Vejstrup, Fyn.
 4614. Nielsen, Aage, Kikebjerg, Flemløse.
 4615. Nielsen, Arnold Harald Sigurd, Nørre Hyllinge, Kirke Hyllinge.
 4616. Nielsen, Børge, Nidløse, Dianelund.
 4617. Nielsen, Erik, Højrupgaard, Skamby.
 4618. Nielsen, Hans, Østergaard, Skuderløse, Raaby.
 4619. Nielsen, Hans, Vester Skovgaard, Saxild, Odder.
 4620. Nielsen, Hans Frede, Krogagergaard, Ørslev, Slagelse.
 4621. Nielsen, Hans Jørgen, Etterupgaard, Aarup, Fyn.
 4622. Nielsen, Helge, Farestrup Skole, Farestrup St.
 4623. Nielsen, Jens Leo Tystofte, Skelskør.
 4624. Nielsen, Kai Harald, »Skovsbjerg«, Flemløse.
 4625. Nielsen, Kristian, Bakkegaarden, Ullits.
 4626. Nielsen, Kristian, »Nørvanggaard«, Lille Darum, Bramminge.
 4627. Nielsen, Kristian, Ø-Ulslev, Lolland.
 4628. Nielsen, Laurits, Grindløse, Jullerup.
 4629. Nielsen, Magnus, Lyngby, Sporup St.
 4630. Nielsen, Peter Aksel, Krogagergaard, Ørslev, Slagelse.
 4631. Nielsen, Povl, »Ellebækgaard«, Nebbe, Boeslunde.
 4632. Nielsen, Robert, »Poulstrup«, Onsevig, Lolland.
 4633. Nielsen, Sven A., Todbjerg, Hjortshøj.
 4634. Nors, Vagn, Ribe.
 4635. Nyhus, Karl, »Sinding Skovgaard«, Skægkær.
 4636. Nørregaard, Niels Chr., Oure Mark, Oure.
 4637. Olafsson, Ingvar, Hringbraut 182, Reykjavik, Island.
 4638. Olesen, Hans Bundsgaard, Risdal, Herborg, J.
 4639. Olesen, Jens, Taubenstr. 4, Flensborg.
 4640. Olsen, Bergmann, Vejlegade 4, Nakskov.
 4641. Olsen, Gottfred, Vridsløselille, Glostrup.
 4642. Olsen, Oluf, Kildebrønde, Taastrup.
 4643. Olsen, Richardt, Østergade 10, Sorø.
 4644. Pedersen, Erling, Langebjerggaard, Asminderup, Vårslev St.

4645. Pedersen, Frode, »Nordholm«, Ulse-Olstrup, Rønnede.
 4646. Pedersen, Harald Sigurd, Vinten Lindholm, Lund St.
 4647. Pedersen, Jens Aage, »Fredensgaard«, Olstrup, Sj.
 4648. Pedersen, Jens Christian, »Granhøj«, Ø. Brønderslev, Brønderslev.
 4649. Pedersen, Jens Magnus, Eskemosegaard, Skudderløse, Braaby.
 4650. Pedersen, Jens Thorup, Ring, Auning St.
 4651. Pedersen, Johannes, St. Blichers Vej, Ringkøbing.
 4652. Pedersen, Johannes Henry, Vinten Lindholm, Lund St.
 4653. Pedersen, Peder Luqas Brøchner, Vester Bording, Øster Bording.
 4654. Pedersen, Poul, Bramstrup, Nr. Aaby.
 4655. Pedersen, Svend Aage Baatrup, Skibby, Ormslev.
 4656. Pelle, Jakob, Lundby, Landet, Taasinge.
 4657. Petersen, Ejner Kreutzmann, Kanslergade 13, Odense.
 4658. Petersen, Johannes, Ramsømagle, Gadstrup.
 4659. Petersen, Kristen Johannes, Høve Mark, Dalmose.
 4660. Petersen, Mogens Dietrich, Strandvej 69, Svendborg.
 4661. Poulsen, Kai Aage, Hjordkær St.
 4662. Prior Hakon Palle, Haslev.
 4663. Rasmussen, Axel Kjær, »Moesgaard«, Troldhede.
 4664. Rasmussen, C. Werner Aadal, Langaa, Rygaard.
 4665. Rasmussen, Frands, Stigsnæs Mejeri, Skelskør.
 4666. Rasmussen, Hugo, Stensved St.
 4667. Rasmussen, Joakim, Burmeistergade 7, København K.
 4668. Rasmussen, Johannes, Gammelby, Karise.
 4669. Rasmussen, Kai, »Hotel Maribo«, Maribo.
 4670. Rasmussen, Poul Hansen, Foldby, Hinnerup St.
 4671. Rasmussen, Rasmus, Jernbanegade 13, Ringe.
 4672. Reinholdt, Christian, Kanalvej 100, Odense.
 4673. Rinder, Aage, Troldhede.
 4674. Roland, Nils, Faaberg St., Norge.
 4675. Rytter, Arne, Niels Juelsgade 3, København K.
 4676. Seeborg, Paul, Vandværksvej, Gilleleje.
 4677. Sidelmann, Peder Bech, Kringsgaard, Bramdrup, Kolding.
 4678. Selsvik, Johan, Rosslund, Bergen, Norge.
 4679. Sieverts, Helge Nyborg, Frederiksværk.
 4680. Simonsen, Aage Tholstrup, »Strandhøj«, Løgten.
 4681. Skov, Olav, »Krogaarden«, Vester Skerninge.
 4682. Strøm-Corfixen, Færgevej 12, Svendborg.
 4683. Svejstrup, Magnus, Valsgaard, Hobro.
 4684. Søbye, Ejner, Jordløse St.
 4685. Søgaard, Erik, Enghavevej 160, København V.
 4686. Sønderkov, Niels Magnus, Brund, Thisted.
 4687. Sørensen, Harald, Bjødstrup, Knebel.
 4688. Sørensen, Helge, Kærby, Kalundborg.
 4689. Sørensen, Karl Otto, Vestergrave 8, Randers.
 4690. Sørensen, Knud Rafn, »Charlottedal«, Slagelse.
 4691. Sørensen, Kristian Jessen, Horne, Tistrup St.
 4692. Sørensen, Niels, Revl, Kjellerup.
 4693. Sørensen, Oluf Emanuel, Nordenskov.
 4694. Sørensen, Poul Stokholm, Vestervig Overgaard, Vestervig, Thy.
 4695. Sørensen, Roland Alexander, Møltrup, Vildbjerg, J.
 4696. Sørensen, Søren Henrik, Vestergrave 12, Randers.
 4697. Sørensen, Viggo, Søby, Hornslet.
 4698. Thomsen, Hans Peder, Moesgaard Lunde St., J.
 4699. Thomsen, Jens Christian, Næsbjerg Central, Næsbjerg St., J.
 4700. Thomsen, Otto Skovbjerg, Gaarde, Vestjyll.
 4701. Thomsen, Svend Aage, »Villa Bakkeheld«, Vejen.
 4702. Timmermann, Ajvind, Vellev, Ulstrup.
 4703. Tjørnelund, Harald, Jernvedlund, Gredstedbro.
 4704. Tobiasen, Bonde, Janderup.

4705. Toft, Frede, Kjeldbjerg, Skive.
 4706. Uldall, Leo, P. D. Løvs Allé 10, København N.
 4707. Uttermøhl, Henrik v., Sparregade 7, Viborg.
 4708. Vietz, Paul, St. Billesgade 2, Aarhus.
 4709. Vigen, Hans Olaf Hauch, Stampesgade 5, København V.
 4710. Walz, Anders, Sønder Sejerslev, Høier.
 4711. Withen, Kristian, Lading, Mundelstrup.
 4712. Østergaard, Hans Christian, Hornelund Tistrup.

Borgholdet 1932—33.

4713. Andersen, Gunnar, Mjesing, Skanderborg.
 4714. Bie, Vagn Frøik, Bjergagergaard, Hattling.
 4715. Bruhns, Heinrich Adolf Wilhelm, Bømensgade 33, København S.
 4716. Christensen, Jørgen, Skyggedalgaard, Sdr. Høe, Bramminge.
 4717. Christiansen, Alfred, »Lilletefte«, Faarevejle.
 4718. Dahl, Jens Kristian Pedersen, Vadum, Lime.
 4719. Ejsing, Frede, Sdr. Lem, Brodal St.
 4720. Ellehauge Hansen, Aage, Klarskov.
 4721. Greve, Svend Aage, Skovstrup, Tommerup St.
 4722. Grønbjerg, Viggo, Tangaagaard, Øksendrup St.
 4723. Hasselbalch, Barthol, Øvergaard, Skovsgaard.
 4724. Hovmand, Hans Juul, V. Amalieager, Gloslunde St., Lolland.
 4725. Hugger, Viggo, »Østerlide«, Hejls.
 4726. Ibsen, Alfred, Peerstrup, Kolind.
 4727. Jørgensen, Magnus Erik Voetmann, Revninge Mark, Revninge St.
 4728. Larsen, Holger, Østerskerninge, Vesterskerninge St.
 4729. Lauritsen, Holger, Lødderup, Nykøbing, Mors.
 4730. Nielsen, Aksel Vind, Boubjerg, Guldager St.
 4731. Nielsen, Axel, Exnersgade 41, Eshjerg.
 4732. Nielsen, Kaj Aage Ejler, Hillestrup, Sdr. Ørslev, Falster.
 4733. Nielsen, Niels Chr., Græse, Frederikssund.
 4734. Pedersen, Jens, Lundtofte, Holsted.
 4735. Poulsen, Chr., Haverslev, Arden St.
 4736. Rasmussen, Ejner, Sjællandsgade 36, Fredericia.
 4737. Rasmussen, Knud, Hyldals Mølle, Støvring.
 4738. Salling, Kristian, Lintrup, Sønderjylland.
 4739. Skovgaard-Hansen, Holger, »Egedal«, Viverup, Faxe.
 4740. Vaabenggaard, Verner Friis, »Dalsgaard«, Bonderød, Faxe.
 4741. Vase, Niels, Tebstrup, Skanderborg.
-

INDHOLD

Side

- 3 De blivende Værdier. Af Lars Bækhøj.
9 Der staar syv slanke Søjler. Af Gunnar A. Engberg.
11 Nationalbankens Valutakontor. Af Richard Syberg.
20 Digteren Per Henrik Ling. Af Erik Gimbel.
30 »Fagre nye Verden«. Af Haastrup Petersen.
35 Grundlaget for det menneskelige Samarbejde.
Af Rask Nielsen.
49 Unge Kinesere, jeg har mødt. Af Kaj Petersen.
56 Arbejdsplaner for Mænd. Af Kristian Krogshede.
75 Nogle Indtryk fra Arbejderbevægelsens Ungdomsarbejde.
Af Gunnar A. Engberg.
84 Brev til gamle Elever. Af Niels Bukh.
106 Elevmøde med Indvielsesfest for Idrætshallen og Svøm-
mestadion. Af Niels Bukh.
107 Forsamlingshus. Af Niels Bukh.
113 »O. D. — København«.
114 »Ollerup Delingsførere«s Generalforsamling.
Af Rask Nielsen.
114 Adresseforandringer. Af Rask Nielsen.
115 Regnskab for »Ollerup Delingsførere«.
116 Fortsættelse af Elevlisten fra Aarsskriftet 1931.
-